Γενικά
Petit 107
P. XXVII

Ἀκολουθία
τῶν Θείων
Ἀναβαθμῶν καὶ Χαριτωνος.
Ἀβέντιου καὶ Κενδέα.
τοῦ ἁγιοστόμου
καὶ Εὐαγγελιστοῦ Δουκᾶ.
τοῦ Ἁγίου
Δημητριάνου, Κυνηγοῦ,
καὶ Κωνσταντίνου Μάρτυρος.
Νῦν τὸ πρῶτον ἐκδοθεῖσα σωνδῆ μὲν καὶ δαπάνῃ
Μακαριωτάτου καὶ Θεοσεβεστάτου
Ἀρχιεπισκόπου
πάσης Σκύρου
Κυρίου Κυρίου
Χρυσάνθου.
Ἡγουμενίας δὲ τοῦ
Σκορπιανοῦ Ἀρχιμανδρίτου
Παρασκευᾶ τὸ ὡς οἷόν τε, ἐκ τῶν προδιαφόρων
Ἀντιγράφων, τῶν Σκυριῶν.
ἐν Βενετίᾳ. ἔτει ΑΨΟΘ. 1779.
Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
Con Licenza de Superiori, e Privilegio.

ΤΟΙΣ ΕΝ ΤΗ ΠΕΡΙΦΗΜΩ ΤΑΥΤΗ ΝΗΣΩ,

ΟΡΘΟΔΟΞΟΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙΣ.

ΤΗΝ ΕΚ ΘΕΟΥ ΧΑΡΙΝ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΕΥΛΟΓΙΑΝ.

Η Τιμή, καὶ ἡ ἀλήθεια, ὅπερ προσφέρεται παρ' ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων πρὸς τοὺς ἁγίους, καὶ τὸν Θεὸν ποθήσαντας, ἀγκαλὰ καὶ νὰ διαφέρῃ, κατὰ πολλὰ, ἀπὸ τὴν λατρείαν καὶ τὸ σέβας, ὅπερ προσφέρομεν πρὸς αὐτὸν τὸν κτίσαντα καὶ δημιουργὸν ἡμῶν Θεόν, Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅμως, πῶς καὶ αὕτη εἶναι μία τιμὴ, μία προσκύνησις, καὶ δοξολογία ὅπερ ἀναφέρεται διὰ μέσου τῶν Ἁγίων, πρὸς τὸν ἴδιον Θεόν. κατὰ τοῦτο βεβαιούμεθα, ἀπὸ τὸν ἀλάθαστον μαρτυρίαν, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ, τὸ εἰπόντος εἰς τοὺς Ἀποστόλους. „Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται, „ καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ. ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν. „ ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὥστε ἐὰν δεχώμεθα καὶ τιμῶμεν τοὺς δουλεύσαντας αὐτῷ, φανερὸν ὅτι δεχόμεθα καὶ σεβόμεθα αὐτὸν τὸν Θεόν, καὶ ἐὰν ἀθετῶμεν αὐτοὺς, δι' ἀνάγκης ἀθετοῦμεν αὐτόν. Ἀλλ' ὄχι ὡς λυτρωτὰς καὶ σωτῆρας ἡμῶν δοξάζομεν καὶ τιμῶμεν; (μὴ γένοιτο) εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ σωτὴρ ἡμῶν,

ὁ Χριστός. ἀλλ' ὡς φίλος αὐτῦ καὶ θεράποντας, ϗ κοινωνὸς τῦ αὐτῦ παθημάτων, ϗ τῆς δόξης αὐτῦ, καὶ τὸ πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν πλατήσαντας. Κατὰ τῦτον τὸν τρόπον ἀσπαζόμεθα τὰ ἱερὰ αὐτῶν λείψανα ὡς θαυμάτων παρ' αὐτῦ πλατέντα. Προσκυνῦμεν τὰς εἰκόνας αὐτῶν, ὡς ἐμψύχως εἰκόνας αὐτῦ ἐπὶ γῆς, διὰ τῆς θεομήτορ πολιτείας, ἀναδειχθέντας. Ναὸς ἐγείρομεν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῶν, ὡς δοξασθέντας παρ' αὐτῦ μὲ θαύματα καὶ σημεῖα. Πανηγυρίζομεν τὰς ἑορτὰς ϗ τὰς μνήμας αὐτῶν ἐπιτελῦμεν, μετὰ Ψαλμῶν ϗ Ὕμνων, διηγύμενοι τὰς κόπως, τὰς νησείας, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς πειρασμὸς, τὰς ἀγῶνας, καὶ τὰ μαρτυρία, τὰ ὁποῖα ὑπέμειναν, μὲ εὐχάριστον καρδίαν διὰ τὴν ἀγάπην αὐτῦ, εἰς τὴν παρῦσαν ζωήν. Ἀλλὰ καὶ αὕτη τότε εἶναι δεκτὴ ἀπὸ αὐτὸς, ϗ ἐπωφελὴς εἰς ἡμᾶς, ὅταν μιμύμεθα κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ κατορθώματα αὐτῶν. Ὅταν φυλάττωμεν τὴν πίστιν ἀμώμητον πρὸς τὸν Θεὸν, καθὼς ϗ ἐκεῖνοι. τὴν ἀγάπην ἀνυπόκριτον πρὸς αὐτὸν, καὶ πρὸς τὸν πλησίον, Ὅταν ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα, διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν Οὐρανίων ἀγαθῶν, Τελευταῖον ὑπομονὴν εἰς τὰς θλίψεις ϗ περιστάσεις τῦ βίυ τύτυ. Τί δὲ κερδαίνομεν; κάθε εὐλαβὴς Χριστιανὸς εἶναι πεπληροφορημένος, ὅτι ὅταν ἐπικαλῆται, Ἀπόστολον, ἢ Ἱεράρχην, ἢ Μάρτυρα, ἢ Ὅσιον, ϗ μάλιστα τὴν Παναχραντον τῦ Θεῦ ἡμῶν Μητέρα, καὶ ζητῇ

ὅμως

ὅμως πρέποντα, διὰ τῆς παῤῥησίας ὁπῦ ἔχυσι πρὸς αὐτὸν, μεσιτεύοντες ὑπὲρ αὐτῦ, λαμβάνει τὴν αἴτησίν τυ, Τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν τυ, Ἀναλαμβάνει τὴν ὑγίαν τῦ σώματος, Ἀπολαμβάνει τὴν φύλαξιν τῆς ζωῆς τυ, Τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ τὸς κινδύνως, Τὴν εὐλογίαν εἰς τὸς κόπως ϗ ὑπάρχοντα, Τὴν παρηγορίαν εἰς τὰς δυσυχίας, Εἰς τὰς εὐτυχίας τὴν σωτήριαν, ϗ τέλος πάντων τῦ εἶναι μεσίται ϗ παράκλητορες εἰς τὴν φοβερὰν ὥραν τῆς δικαίας τῦ Θεῦ κρίσεως. Ταῦτα πάντα ἀποκτᾶ, ὅποιος εὐλαβεῖται ϗ τιμᾷ τὸς Ἁγίως καθὼς πρέπει, ϗ ὅταν ζητῇ ἐκεῖνα ὁπῦ συμφέρυσι πρὸς ὠφέλειαν τῆς ψυχῆς καὶ τῦ σώματός τυ. Ἀπὸ ταύτης τῆς εὐλαβείας λοιπὸν ϗ τιμῆς πρὸς τὸς εἰς Θεὸν εὐαρεστήσαντας, ϗ θαυμάτων ὑπ' αὐτῦ ἀξιωθέντας, τά τε Λείψανα ϗ αἱ Ἱεραὶ Εἰκόναι αὐτῶν, ὧν οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, Παρακινύμενοι ἀδιαλείπτως ϗ ἡμεῖς, τόσον πρὸς τὸς εἰς τὰ κανονισμένα δωδεκάμηνα ψαλμένυς κάθε ἡμέραν, ὅσον ϗ πρὸς ὅσυς ἔζησαν θεαρέστως, ϗ διὰ Μαρτυρὶς κατακαιρὸς μετὰ ταῦτα, εἰς διαφόρυς πόλεις ϗ χώρας, καθὼς ϗ εἰς τὴν ἡμετέραν Πατρίδα νῆσον Κύπρον μερικοὶ ἔτυχον ἐξ ἀλλοδαπῆς. Ἄλλοι μὲν ἀγωνισθέντες. Ἄλλοι δὲ Ὁσίως ϗ ἐν ἀκηδίᾳ λάμψαντες, πρὸ πεντακοσίων ὀκτὼ ἐτῶν ϗ ἐπέκεινα, τῶν ὁποίων οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἀπὸ εὐλαβείας, ἐπὶ τῷ ὀνόματι ἑκάστυ εἰς τιμὴν ϗ δόξαν Θεῦ, Ναὸς ἤγειραν, ϗ ἐκαλώ-

πισαν,

πισαν, τινὰς μὲν ἐξ αὐτῶν μέχρι τῆς σήμερον ἐπικρατήσαντας καὶ καλιεργημένους, βοηθεία Θεοῦ. Κατηφανισμένους δὲ τινας, εἴτε ὑπὸ τῆς Βαρβαρικῆς ἐφόδου, εἴτε ἐκ τῆς ἀθυμαμίας τῶν προγόνων ἡμῶν, ὄχι ὅμως καὶ ὑστερημένοι ἀπὸ μέρη Ἱερῶν Λειψάνων τῶν αὐτῶν Ἁγίων; ὡς πάντες σχεδὸν γινώσκετε, καὶ ἐσὲ βεβαιωμένοι; Δίκαιον ἐκείναμεν τὰς ἀρεθείσας ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν συντεθείσας ἀκολουθίας αὐτῶν, καί τοι τὰ πλείω ἐκ τῶν Μηναίων, εἰς τύπον ἵνα ἐκδώσωμεν, καὶ διὰ φαιδρῶν χαρακτήρων πρὸς τιμὴν μὲν τῶν Ἁγίων, εὐχέρειαν δὲ τῶν Ἱερέων καὶ ἀναγνωστῶν ἵνα καλλωπίσωμεν. Καθὼς ἐν τῇ παρούσῃ βλέπετε σωνθροισμένας. Οὐχὶ ὀλιγώτερον λέγω, παρεκινήθημεν, καὶ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀλλαβείας, τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν, ὅτι σώζετε πρὸς αὐτὰς, μὲ τὸ νὰ σωτρέχετε κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας αὐτῶν κατ' ἔτος, εἰς τὰς ἱερὰς αὐτῶν Ἐκκλησίας προθύμως, καὶ μερικοὶ φιλάττετε σχόλιν. Πολὺ δὲ περισσότερον καὶ ἀπὸ τὸ χρέος περὶ τοῦ ὁποίου ἀγρυπνεῖν ὀφείλομεν, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο προσατδειν ἐκλήθημεν. Γνωρίζομεν δίοτι τοῦτο βέβαια, Ὅτι Ἐπροσάχθημεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ ἐπιμελώμεθα τὴν αὔξησιν καὶ σερέωσιν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, καὶ τῶν ἔργων τῶν ἀρεσάντων τὸ θέλημα αὐτοῦ τὸ Ἅγιον. Νὰ ὑπομένωμεν πάντα πειρασμὸν εὐχαρίστως διὰ σύσασιν καὶ σηριγμὸν τῶν ἱερῶν αὐτοῦ οἴκων. Νὰ προνοῶμεν καὶ νὰ φροντίζωμεν ἄκνως τὴν ψυ-

χικὴν

χικὴν σωτηρίαν, καὶ σωματικὴν διαφύλαξιν, ὑμῶν τῶν ἐμπιστδέντων λογικῶν προβάτων, ὡς λόγον ἀποδώσοντες αὐτῷ, τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Τούτου χάριν ὅσον μὲν ἀποβλέπει πρὸς τὴν σωματικὴν ὑμῶν διαφύλαξιν, κατὰ τὸ δυνατὸν οὐδὲ τὸ ἀμελοῦμεν, ἀλλ' οὐδὲ παραιτούμεθα, ἀλλ' οὐδὲ τὸ παραβλέπομεν. Ὅσον δὲ συμβάλλει πρὸς ὠφέλειαν καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν κατὰ τὸ ἡμῖν δυνατὸν, καὶ ἐσυμβουλεύσαμεν ὑμᾶς πολλάκις καὶ παῤῥησίᾳ, καὶ κατὰ μόνας, καὶ πάλιν παρακινοῦμεν ὑμᾶς καὶ νουθετοῦμεν, καὶ Πατρικῶς συμβουλεύομεν, Νὰ φυλάττετε τὰς σωτηριώδης ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, Τὴν ἱερὰν καὶ ἀμώμητον πίστιν αὐτοῦ σερεὰν, Τὴν ἀγάπην ἐν τῷ μεταξύ, καὶ τὴν ὑπομονὴν εἰς τὰς θλίψεις. Ἀπέχετε ἀπὸ πᾶσαν ἁμαρτίαν καὶ πονηρίαν ὀπὸ παροργίζεται ὁ Θεὸς, Προσρέχετε μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰς τὴν ἱερὰν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν. Προσέχετε εἰς τὰς δοξολογίας τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ Ἁγίων. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔντι τῶν πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν νομίζομεν, ἐπειδὴ ἀναγινώσκοντες τοὺς βίους, καὶ τοὺς ἄθλους τῶν ἐνταῦθα Ὁσίων καὶ Μαρτύρων διδάσκεσθε τοὺς τρόπους τῆς ἀρετῆς, τοὺς ὁποίους ἐργαζόμενοι ἐκεῖνοι ἀπέλαυσαν τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν καὶ τὸν μισθὸν τῶν δικαίων. Τὸ παράδειγμα μάλιστα τῆς ὑπομονῆς αὐτῶν, θέλει παρηγορεῖ καὶ ἀναπαύει τὰς Καρδίας ὑμῶν πολλάκις, ὅταν συμβαίνουσιν εἰς ὑμᾶς θλίψεις, δυσχίαι, δοσίματα βαρέα, βάσα-

να,

ναι, ἄδικοι ζημίαι, καὶ καταδιωγμοί, νὰ ὑπομένετε ἐχαρίσως δι' ἀγάπην τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὥστε ἵνα ἀναδειχθῆτε Μάρτυρες, μὲ τὴν προαίρεσιν καὶ μακάριοι. Πάντες γὰρ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ διωχθήσονται.

Δέξασθε λοιπὸν ταύτας καὶ ὡς ἐχθὲς χάριν καὶ ἀγάπης τῆς ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς τὰ Πνευματικὰ τέκνα, καὶ ὡς ψυχωφελεῖς εἰς ὑμᾶς. Δέξασθε, καὶ μιμήσθητε ὅσον τὸ δυνατὸν τὰς αὐτῶν ἀρετάς, αὐξήσατε τὴν εὐλάβειαν ὑμῶν πρὸς αὐτούς, καὶ σωρρέχετε σωρεχῶς εἰς τοὺς Θείους Ναοὺς αὐτῶν μετὰ προθυμίας, δέεσθε αὐτῶν μετὰ κατανύξεως, πανηγυρίζετε τὰς αὐτῶν μνήμας μετὰ σχολῆς ὡς φίλους Θεοῦ καὶ μεσίτας ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε δι' αὐτῶν μετὰ πίστεως, δώσει ὑμῖν Κύριος, καὶ ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ πρὸς Θεὸν ὑμῶν διάπυρος Εὐχέτης

Θείᾳ Ἐλέει Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰωσηφιανῆς
καὶ Πάσης Κύπρου
ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ.

ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ, ΙΖ.

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ,

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ,

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. ἰσοῦμεν στίχοι, ς'. καὶ φάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, γ'. στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια. ἦχος πλ. β'.

Ὁ λίθος ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τὸν ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν. ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὔσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλυύωμεν, ἄκραν συγκατάβασιν.

Μωσῆς προετύπωσε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ καταβοπέμπους, Ἀμαλὴκ τὸν τύραννον Σταυρὲ Τίμιε. τῶν πιστῶν καύχημα, ἀθλητῶν σφάγιον, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, δικαίων πρόμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσμα. διόπερ ἀνυμνοῦμεν, βλέ-

πασα ἡ κτίσις ἀφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σὲ, τὰ διεσῶτα σωάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Ταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν προέπεμψε τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον ὑψέμβρυος θείῳ ὑδάτι. αὐψοῖς ἅπαντας, τὴς κλοπῆ βρώσεως, ἀποδύντας καὶ εἰς θάνατον, κατολισθήσαντας. ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χείλεσι, πιστῶς ἐκβοῶμεν, τὸν ἁγιασμὸν ἀρρυόμεθα, ὑψοῦντες βοῶντες, Χριστὸν τὸν ὑπέραγαθον Θεὸν, καὶ τὸ αὐτῷ προσκυνήσωμεν, θεῖον ὑποπόδιον.

Καὶ τῷ Ὁσίῳ, ἦχος πλ. δ'. Τ

ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε ὀνομάσωμεν Ὅσιε; μονάς ὑπογραμμόν, καὶ ἰαμάτων αὐτάρκων, ἐγκρατείας ἀθλητήν, πάθη μασίξαντα ψυχῆς, πολίτην τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον, τῆς ἄνω Μητροπόλεως οἰκήτορα, τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸ Πνεύματος παναγιον. ἱκέτευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσφθέγξομαι Ὅσιε; τὴς ἐρήμου πολίτην, καὶ ἡσυχίας ἐραστὴν, τῶν παθῶν ἐκμειωτὴν, καὶ μονασῶν καθηγητὴν, πλημμύραν διδαγμάτων Θείου Πνεύματος, φωστῆρα διακείσεως ἀκοίμητον. Θαυματουργὲ Ἀνασάσιε, Χριστὸν τὸν μόνον φιλάνθρωπον, ἱκέτευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τέχνος διακείσεως γέγονας, παναγάζων τὰ ψυχὰς, τῷ προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τείβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνὺς αὐτοῖς σοφέ. διόσε ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, τελοῦντες τὴν ἁγίαν σε πανήγυριν, Παναθύμιε Ἀνασάσιε, τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα. ἱκέτευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. ἦχος πλ. β'.

Τὸν κατ' εἰκόνα, πρίσας ἀλάβαστον, νεῶν ἡγεμόνα, κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνισχύμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας. αὐδεικῶς γὰρ τὸν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔπαθλον τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὸν σάρκα δελῶσαι τῷ Πνεύματι. ὅθεν μοναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιτὴς τῆς ἐρήμου, ὑδρομένων ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Μακάριε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὸν Ἀγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀκέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τῷ Κυρίῳ, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐν πόθῳ. καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα, ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πά-

πάσης μαλακίας. αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ. φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες. χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτὸς, καὶ εὗρεν αὐτὸς, ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὸς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὸς, καὶ ἐν καιρῷ Ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι Λαῶν, καὶ Βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ Ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτὸς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον, λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ὅπλοις τοὺς ἄφρονας. πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῆς νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται. καὶ ἐκ περιβολῆς θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία ἀνατρέψει θρόνους δυνατῶν. ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ συνέτε- μάθετε

δικασαὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπ' ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώπων, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη. καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. ἥρπαγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ συνέσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν τῷ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ Ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸ λιτὸν τῶ Ὁσίου. Ἦχος, β'.

Ὁ Μόνος ἐν Ἁγίοις Ἀναπαύομενος Θεός, τὴν ἡγιασμένην σου ψυχὴν, καθαρὸν ἅρμα καταγώγιον, ἐν αὐτῇ κατοικήσας, θείων χαρίτων παντοίᾳ ἐπλήρωσε. δι' ὧν μὴ ἀπαξιώσῃς φωταγωγεῖν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Ἀνάστασις παντὸς ἡμῶν Ὄντως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν ὄντως γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τὸν κόσμου τοῦ δικαιοσύνην, τοῦ ζωηροῦ τῆς ἀγαθῶν καὶ τῆς ἀρετῶν, τῆς ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀνάστασιν τιμήσωμεν. πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξηνθησε δικαίως. καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπληθυνε τὸ ποίμνιον Χριστοῦ, τῆς λογικῶν προβάτων. ἐν Ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τοῦ ἀρετοῦ, ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν, τῆς θαυμάτων τοῦ ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῆς ἡδέων. νῦν δὲ τῷ θείῳ Φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Ἀνάστασις Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Δόξα. Ἦχος, πλ. ά.

Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες. τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς οὐδὲν λογισάμενος. ὅθεν πᾶσιν εὐδοκᾶς. ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν, καὶ σὺν Αὐτῷ χαίρειν αἰώνιον, μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ. ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὑρήσητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων. ἐν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Λεῦτε λαοὶ, τὸ ἀνδρόδοξον θαῦμα καθορῶντες, τῷ Σταυρῷ τοῦ δυνάμιν προσκυνήσωμεν. ὅτι ξύλον ἐν Παραδείσῳ θανάτου ἐβλάστησεν, αὐτὸ δὲ τοῦ ζωὴν ἐξηύθησεν, ἀναμάρτητον ἔχον προσηλωμένον τὸν Κύριον. ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφθαρσίαν ζητοῦντα κραυγάζομεν. ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας δόξα σοι.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος, πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς, ἀγωνισμάτων τὸ διῶδες κειμήλιον, Σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων ἄρας, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, σεαυτὸν παμμάκαρ ἀναθέμενος. σαρκὸς κατεπάτησας, τὸ χαμέζηλον φρόνημα, ταῖς ἀρεταῖς δὲ, τοῦ ψυχοῦ κατελάμπρυνας, καὶ πρὸς ἄνθεον, ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. ὅθεν τοῦ Παναγίαυσε, κυκλεῖτε πανεύφημε, λάρνακα Πάτερ τῆς θείας, φιλανθρωπίας αἰτώμεθα, τυχεῖν, σαῖς πρεσβείαις, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Ἀνδραξ θεοφεγγὴς τῷ πυρὶ, προσομιλήσας Θεοφόρε τῷ Πνεύματος, ἐδείχθης ἐν κόσμῳ πάντων καταλαμπρύνων ψυχὰς, τῇ πίστει Θεόφρον προσιόντων σοι, πρὸς φῶς ὁδηγῶν αὐτούς, τὸ ἀνέσπερον Ὅσιε. ἐρημικὸς δὲ, δροσιζόμενος ἄνωθεν, θεία χάριτι, κατεμάρανας ἀνθρακας. ὅθεν καὶ τὸν τοῦ νίκης σοι, προθύμως δεδώρηται, Στέφανον Πάτερ τῆς θείας, Δικαιοσύνης ὁ φύτανις, Χριστὸς ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἐλίμαξ οὐρανομήκης σαφῶς, ἡ πολιτεία σου Θεόφρον γεγένηται. δι' ἧς περ, πρὸς ὕψος ἦρθης, καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὁμιλεῖν παμμάκαρ κατηξίωσαι. τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι, μαρμαρυγαῖς δὲ, ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος, τοῦ ἰσάγγελον, ἐκομίσω φαιδρόπτα. ὦ καὶ νῦν παρισταμένος, ἱκέτευε Ὅσιε, τοὺς ἐκτελοῦντας τοῦ θείου, καὶ θεοδόξασον μνήμῃ σου, τυχεῖν σωτηρίας, καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Τῶν μοναζῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε, τιμῶμεν Πατὴρ ἡμῶν Ἀνασάσιε. διὰ γὰρ σῦ τοῦ τείχους, τοῦ ὄντως δόξαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δεδόξασας, καὶ ἐχθροὺς θαυμάσασα τοῦ δύναμιν. Ἀγγέλων συνόμιλε, δικαίων ὁμόσκηνε καὶ Ὁσίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Ὃν περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐξοπόσατο. καὶ Δαβὶδ ὁ μελῳδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο. Τίμιον Σταυρόν σε Χριστὲ ὁ Θεός. σήμερον ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦμεν, χείλεσιν ἀναξίοις. σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι. Κύριε σωσὸν τῷ λαῷ σου, τῆς Βασιλείας σε ἀξίωσον ἡμᾶς.

Τροπάριον τὸ Ὁσίᾳ, ἦχος, α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ τὸ Σταυρῷ.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τοὺς ᾠδοὺς στιχολογ. καθίσματα, ἦχος, α'

Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν βίον δι' εὐσεβοῦς, ὑπὸ γῆς ἐκτελέσας. δοχεῖον καθαρὸν, σὺ τὸ Πνεύματος ὤφθης. φωτίζον τοὺς ἐν πίστει σοι, προσιόντας Μακάριε. ὅθεν αἴτησαι, τὸν σὸν δεσπότην φωτίσαι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῷ ἀνυμνοῦντάς σε Πάτερ, Σοφὲ Ἀνασάσιε.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Τὸ λίθῳ σφραγισθέν.

Τοῦ Σταυρῷ σε τὸ Ξύλον προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῷ ἁπάντων. Παράδεισον ἠνέῳξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι λῃστῇ, καὶ ξυφῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, μνήσθητί μου Κύριε. δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας, ἡμάρτομεν πάντες τῇ σῇ παραλογχίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν δευτέραν στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρί.

Τὸν Σταυρὸν τὸ Κυρίου, ἄρας Σοφὲ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν ὑψ ὑπέρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ Θεόσοφε. ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σε. ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, Θεοφόρε Μακάριε. πρέσβευε

Χριστῷ

Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν Μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Τὸ προσαχθὲν μυστικῶς λαβών.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ ναυῆ Σταυρῷ τὸν τύπον, ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε Σταυροφανῶς Σωτήρ μου, καὶ ἔστη ὁ Ἥλιος ἕως ἐχθροὺς ἀμείλου, ἀθισαμβεύσας σοι τῷ Θεῷ. νῦν γὰρ ἔδυσαν ὑπὸ Σταυρῷ σε ὁρῶν, καὶ κράτος θανάτου λύσας, πάντα κόσμον σεσωγηκας.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. κάθισμα, ἦχος, πλ. α'.

Τὸν σωτῆρα λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Τὰς φρονίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος. ἐγκρατείᾳ τοῦ ψυχικοῦ κατελάμπρυνας, καὶ θαυμάτων ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, ὦ Ἀνασάσιε Μάκαρ. ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, μὴ διαλίπῃς τῆς εὐφημίας σε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν ὅμοιον.

Τὸ Παναγίου Ξύλου τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀναλάβωμεν πίστει, ὑπὲρ τῶν ὤμων ἡμῶν, καὶ τοῦ βίου τὰ τερπνὰ ὑπερβλύσωμεν. ὡς οἱ πάλαι βασιλεῖς ἀναλαβόντες εὐσεβῶς, ἐνίκησαν πολεμίους, καὶ φύλα τὰ τῆς βαρβάρων, τῇ δυνάμει τότε ἀνέξεψαν.

Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἦχου.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν. ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶπα τὸ ἰδιόμελον. ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ὁσίου εἰς ς'. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος, πλ. δ'. Ὡδὴ, α'. Ὁ Εἱρμός.

„ Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν ἐρυθρὰν
„ διέτεμε. τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ὀπισθοπτικῶς, Φαραὼ

τοῖς

τοῖς ἄρμασι κροτήσας, ἰῶσαν. ἐπ' εὐρυς διαχεάψας, τὸ ἀήττητον
" ὅπλον, διὸ Χειστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασαι.
" Τὸν τύπον πάλαι μωσῆς τοῦ ἀχράντε πάθες, ἐν ἑαυτῷ
προεφῆνε, τῷ ἱερῶν μεσέμβρος. Σπαυρῷ δὲ χηματισθείς,
πεπαύσηαις ζόφαιον, παλάμαις ἤγειρε. τὸ κράτος διολέσας, Ἀμα-
λὴκ τὸ παιώλες, διὸ Χειστῷ ἄσωμεν. τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δε-
δόξασαι.

Νέθηκε Μωϋσῆς, ὅπι γήλης ἄκος, φθοροποιὸ λυτήριον, καὶ ἰο-
βόλε δείγματος. καὶ ξύλῳ τύπῳ Σπαυρὲ, τὸν πρὸς γῆν συρό-
μενον ὄφιν προσέδησεν. ἐγκάρσιον ἐν πότῳ, θελαμβύσας τὸ πῆμα,
διὸ Χειστῷ ἄσωμεν. τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι.

Πέδειξεν Οὐρανὸς, τὸ Σπαυρὸ τὸ ζόφαιον, τῷ δυσεβείας κρά-
τοσι, καὶ βασιλεῖ θεόφρονι. ἐχθρῶν ἐν ᾧ δυσμενῶν, κατεβλήθη
φρύαγμα, ἁπάσι ἀνέζάπε δὲ, καὶ πίσις ἐφηπλώθη, γῆς τοῖς
πέρασι θεία. διὸ Χειστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασαι.

Ἕτερος Κανὼν τὸ Ὅσιε, ἦχος, πλ. δ'.

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θελξέσε ὁ πόθος, ὁ δεσποτικὸς, καὶ τὰς τὸ σώματος, ἡδονὰς κα-
ταλείψας, ὦ Χειστῷ αὐαπαύη Μακάριε.

Ῥθης Πάτερ πρὸς ὕψος, καὶ διαπεράσας τὸ μεσότειχον, τῆς
ἀκτίσε ὁσίας, καθαρῶς ὁπολαύεις Μακάριε.

Γλλω ἄϋλον Πάτερ, εἶδον ἐν καρδίᾳ σε δεξάμενος, ἐφωτίθης.
καὶ πᾶσαν, τὸν ἀχλὺν τῆς παθῶν ἐξηφάνησας.

Θεοτοκίον.

Ένος ἀδαμαῖον, πρὸς τὸν ὑπὲρ νᾶν μακαριότητα, διὰ σὲ αὐηγ-
μένον. Θεοτόκε ἀξίως δοξάζεσε.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

" Ἁβδος ἐς τύπον τὸ μυστηρίε ἐβαλαμβάνεται. τῷ βλασῷ
" γὰρ προκείνει τὸν ἱερέα, τῇ σειρδύσῃ δὲ πρώλω Ἐκκλη-
" σία νῦν ἐξιώθησε, ξύλον Σπαυρὲ, εἰς κράτος καὶ σερέωμα.

Σ ἐπαφῆκε ῥαπίζομεν ὕδωρ ἀκρότομος, ἀπειθέντι λαῷ καὶ
σκληροκαρδίᾳ. τῆς θεοκλήτε ἐδήλε, Ἐκκλησίας τὸ μυσή-
ριον. ἧς ὁ Σπαυρὸς τὸ κράτος καὶ σερέωμα.

Λυρᾶς ἀχράντε λόγχῃ ξωθείσης, ὕδωρ σὺν αἵματι, ἐξεβλύθη
ἐγκαινίζον διαθήκλε, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας, τῷ πισῶν γὰρ
Σπαυρὸς καύχημα, καὶ βασιλέων κράτος καὶ σερέωμα.

Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

Γὰρ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνσερνησάμενος Ὅσιε, καὶ καθαρθείς,
ἀνθραξι Θεόφρον, ὅπι γῆς ἐχρημάτισας.

Ἐκρωσιν ἐνδέδυσο, πρὸ τελευτῆς παθῶν Ὅσιε, καὶ πρὸς ζωὴν
διὰ τὲ θανάτε, ἐξεδήμησας ἄληκτον.

Ἄρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ σερρῷ Ὅσιε, τῶν δὲ ψυχῶν
ἔδειξας δελείας, τῷ παθῶν ἀπαπεύνωτον.

Θεοτοκίον.

Ὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἱκεσίαις σε Πάναγνε. τὰς προσοβολὰς
ἀποκρυσμένη, τῷ δεινῶν θλιβάσεων.

Καθίσματα, ἦχος, πλ. δ'. Τῶν Σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ.

Γκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὸν ψυχόν σε κοσμήσας
θεοφερεπῶς. γέγονας συμέτοχος, τῆς Ὁσίων ἀοίδιμε, καὶ τῆς
θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τὸ ἰᾶθαι τὰς νόσες, τῇ πί-
σει τιμῶντας σε. ὅθεν καὶ δαιμόνων ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέ-
χεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν.
πρέσβευε Χειστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἑορτάζουσι μνήμλω, τὸν σὸν Ἀνασάσιε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ὸν Σπαυρὸν τὲ σωτῆρος ὅπι τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀφείλετο ἡ
σεμνὴ. χαρᾶς τε ἐμπίπλησιν, οἰκυμένης τὰ πέρατα, καὶ τεμέ-
νει θεαπίζει, ὑψῶθαι ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ὅπι
τὰ Βασίλεια. ὅθεν ἡ Ἐλένη, τῷ ὑῷ ἀνεβόα. ὑφάπλωσον Δέσπο-
τα, ταῖς χερσίσε καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεικνύμενον ἅπασι, κράτος σε
καὶ νίκας Σοφὲ, καὶ ἔθνη δίδαξον ἐν χάριτι. προσκυνεῖν τὸν Σπαυρὸν
καὶ τὰ πάθη Χειστῦ.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

" Γνακόα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ Μυστήριον. κατενόησα
τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σε τὸν Θεότητα.

Ικρογόνως μετέβαλε, Ξύλῳ Μωϋσῆς, πηγὰς ἐν ἐρήμῳ πάλαι.
τῷ Σπαυρῷ πρὸς τὸν δυσέβειαν, τῆς ἐθνῶν προφάνων τὸν
μεπάθεσιν.

Υθῷ κολπωσάμενος, τέμνεσαν ἀνέδυσεν, Γορδάνης ξύλω. τῆς Σπαυ-
ρῷ καὶ τῷ Βαπτίσματι, τὸν τομὸν τῆς πλάνης τεκμαιρόμενος.

Ρῶς προσοιβάζεται, ὁ τεθαμερὴς λαὸς προηγύμενος. τῆς ἐν τύ-
πῳ Μαρτυρίε σκιᾶς, Σπαυροτύποις τάξεσι κλειζόμενος.

Θαυμασῶς ἐφαπλώμυος, τὰς Ἡλιακὰς βολὰς ἐξηκόντισεν, ὁ Σπαυρὸς ϗ διηγήσαντο, φρανοὶ τὴν δόξαν τῶ Θεῶ ἡμῶν.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεράπων σε Κύριε, τὴν πολυφεδῆ ἀπώσατο μέριμναν. τὴν διάνοιαν ἀθόλωτον, ἐργαζόμυός σε καταγώγιον.

Μετίσω Μακάριε, Εὐαγγελικοῖς προσάγμασιν ἕπεσθαι. τὸν Σπαυρόν σε γὰρ ἀράμυος, τῶ Δεσπότῃ χαίρων ἠκολούθησας.

Ἀπειρώσεως πέρυξι, τὰς τῶ δυσμυοῦς παγίδας σωσίζωσας.

Ὅθεν Ὅσιε ὑψάμυος, ἐρανοπολίτης ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ἵλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶ ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος. ϗ ἐρλύσον, τὸν Κόσμον σε ὁ Θεὸς προσβείας τῆς τεκύσης σε.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

" Ὡ Τεισμακάριστον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐπάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς ϗ
" Κύριος. δι' ὃ πέπτωκεν ὁ Ξύλῳ ἀπατήσας. τῷ ἐν σοὶ δε-
" λεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσαγύντι, σαρκί. τῷ παρέχοντι τὴν ἐρήν
" νην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Γε' τὸ ἀοίδιμον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐπάθη Χριστὸς, ἡ τὴν Ἐδὲμ φυλάττουσα, προφομφὶν ῥομφαία Σπυρὲ ἠδέθη, τὸ φρικτὸν δὲ Χερυβὶμ, εἶξε τῷ σοὶ παγύντι Χριστῷ. τῷ παρέχοντι τὴν ἐρλύλω ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐποχθονίων δυνάμεις ἀντίπαλοι τῶ Σπυρῶ, φείττουσι χαραττόμυον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πολεῖσιν. Οὐρανίων γηθύων, ῥύος δὲ γόνυ κάμπτει Χριστῶ. τῷ παρέχοντι τὴν ἐρλύλω ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανεὶς ὁ Θεῖος Σπαυρός. ἐσκοτισμύοις ἔθνεσι, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ Θεῖον φέγγος ἀπασράψας οἰκειοῖ, τῷ ἐν αὐτῷ παγύντι Χριστῷ. τῷ παρέχοντι τὴν ἐρλύλω ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμύσοι Κύριε.

Θυμὸν μὴ κτᾶσθε μόνοι τῶ ὄφεως Θεοφόρε, πᾶσαν δὲ τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σε ἔτρεψας.

Μφρόνως τὰς αἰσθήσεις τῶ σώματος κυβερνήσας, σήλη ἐχρημάτισας, τῶ ἀρετῶν Παμμακάριστε.

Ὃν καύσωνα βασάσας ἀοίδιμε τῆς ἡμέρας, χαρᾶς κατηξίωσαι τῆς τῶ Κυρίου σε Ὅσιε.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύφρυτε, τὰς ἐλπίδας τῶ ἐχθρῶν ματαίωσον, ϗ τὰς ὑμνῦντάς σε εὐφράνον.

Ὠδὴ, ς'. Ὁ Εἱρμός.

" Ἠ Οτίς θηρὸς ἐν πλάγχνοις, παλάμαις Γωνᾶς Σπυροειδῶς δίεκ-
" πεπάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπω σαφῶς. ὅθεν ξενί-
" μερος ἐκδὺς, τὴν ὑφηνόσμιον Ἀνάσασιν ὑπεζωγράφισε, τὰ σαρκὶ
" προσπαγύντος Χριστῶ τῶ Θεῶ. ϗ τειμέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσ-
" μον φωτίσαντος.

Γήρα καμφθεὶς ϗ νόσῳ ξυχωθεὶς, ὠρύετο Γακὼβ χεῖρας ἀμείψας. τὴν ἐνέργειαν φαίνων τὰ Ζωηφόρε Σπαυρῶ. τὴν παλαιότητα ϗ γὰρ, τὰ νομικὰ σκιώδες γράμματος ἐκαινοχάρισεν. ὁ ἐν τύτῳ σαρκὶ προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Θεὸς, ϗ τὴν ψυχόλεθρον νόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Ἑαζύσαις θεὶς παλάμαις, ὁ Θεὸς Γσραὴλ, Σπυροειδῶς κάραις ἐδήλυ. ὡς Πρεσβύτερον κλέος ὁ νομολάτρεις λαὸς, ὑπὸ πτοηθεὶς ὅθεν ἔπως ἐξηπατῆθαι, ἐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον. ὑφρέξει λαὸς γὰρ Χριστῶ τῶ Θεῶ, νεοπαγεὶς ἀνεβόα, Σπυρῷ τειχιζόμυος.

Ἄλλος. Χιτῶνα μοι ἐδύχω φωτεινόν.

Τοῦ ὄφεως Χριστὲ ἡ προσβολὴ, ἐ τῷ Θείῳ ἔθελγε σε τὸν Θεράποντα, ἐ τὸ πῦρ τῶ πειρασμῶν κατεπότησας.

Σάγγελον βιώσας ἔπιγῆς, πολιτείαν Ὅσιε, θείοις χαρίσμασιν, ἐκοσμήθης δεξιᾷ παντοκράτορι.

Γκράτειαν, ἀσύναον δύχλῳ, κτησάμυος Ὅσιε, ἀγάπλω ἀθόλωτον, ἀκηλίδωτον Θεῶ ὤφθης ἔσοπτρον. Θεοτοκίον.

Λόγος τὰ Θεῶ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, Οὐράνιον κλίμακα, διὰ σε ϗ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ ὑφωθεὶς ἐν τῷ Σπαυρῷ ἑκουσίως.

Ἕτερον τῶ Ἁγίου. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς φωτῆρα ἄδυτον, τὰ νοητὸν σε Ἡλίου. συνελθόντες σήμερον, ἀνυφημῦμεν ἐν ὕμνοις. ἔλαμψας γὰρ τοῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας, ἅπαντας ἀναβιβάζων πρὸς Θεῖον ὕψος. χαίροις ὅθεν σοι βοῶμεν. Πάτερ Πατέρων Σοφὲ Ἀνασάσιε. Ὁ οἶκος.

Γαπήσας Χριστὲ, τὰ θεῖα σε θαγγέλματα, ϗ μισήσας σαρκὸς, ϗ κόσμυ τὴν ἀπόλαυσιν, προσῆλθες προθύμως αὐτῷ ϗ ἐγκέ-

ἀὴρ φωτίζων τὰ πέρατα πάντα, τῇ αἴγλῃ τῶ πνεύματος. διὸ προσπίπτων καθικετεύωσε, φώτισον καρδίας τῆς ψυχῆς, τῶ ἀυμνῆσαι τὰς σὰς ἀγῶνας, ἃς ἐπεδείξω ὑπηγῆς διὰ τὴν μέλλουσαν ζωήν. ἧς περ νῦν ἀπολαύων, μνήσθητι τῆς ἐκβοώντων σοι, ἀσιγήτως. χαίροις ὦ Πάτερ Σοφὲ Ἀνασάσιε.

ΤΩ͂Ι ΑΥΤΩ͂Ι ΜΗΝΙ, ΙΖ.

ΤΟΥ͂ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΤΟΥ͂ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ͂.

Ἀνασάσιος Χριστὸν ἐν γῇ δοξάσας.
Πρὸς αὐτὸν ἐλθὼν, ἀυτεδοξάσθη πλέον.
Χαίρων εὗρεν ἀνασάσιος κλῆρον τ' ἐν Ὀλύμπῳ.

Ὅτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἀνασάσιος, ἐν τοῖς χρόνοις τῶ Βασιλέως Χριστιανῶν, Ἀλεξίου τῶ Κομνηνῶ, καὶ τῶ Υἱῶ αὐτῶ Ἰωάννου. μετὰ καὶ τῆν λοιπῶν τεσσαράκοντα Ὀρθοδόξων, τῆς ἐξ Ἀλαμανίας ὄντων, καὶ ἐν Κύπρῳ τότε ὑποκειμένη τῇ Ὀρθοδόξῳ Βασιλεῖ. τὸν μονήρη βίον διανυσάντων. ὅτε γὰρ ὁ λεγόμενος Ἱερὸς πόλεμος σωσεκροτεῖτο, καὶ γινόμενος ἦλθον διὰ τὰ Ἅγια προσκυνήματα, ἦλθον καὶ αὐτοὶ στρατιῶται μετὰ τῆν λοιπῶν. ὁρῶντες δὲ ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τὰς Ὀρθοδόξους κακοποιουμένους ὑπὸ Λατίνων, ἀφέντες τὴν ὑπήγειον στρατείαν, ἐστρατεύθησαν τῇ ἐπουρανίῳ Βασιλεῖ, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἐν Κύπρῳ οἴκοθα ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι διατείβοντες, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, καὶ ὑπὸ Δαιμόνων ἐπηρεαζόμενοι, καὶ νικήσαντες χάριτι τῶ ἐνδυναμοῦντος Χριστῶ παντα πειρασμὸν, διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν ἀρετὴν, ἠξιώθησαν γενέσθαι καὶ θαυμάτων πολλῶν ἀυτουργοὶ, ἐ μόνον ζῶντες, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον. ὅθεν καὶ μέχρι τῶ νῦν τοῖς ὀλαβῶς προσερχομένοις τῇ Τάφῳ αὐτῶ, ὁ Θεῖος ὅτος Ἀνασάσιος ἄειτος δείκνυται ἰατρὸς, καὶ ταχέως προφθάνει εἰς τὰς ὑπικλησίας αὐτὸν ἐκ πίστεως. Ταῖς τότε πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

"Κνοον πρόσαγμα τυραννε δυσεβὲς, λαὸς ἐκλόνησε. πνέον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας θεοσυγὲς, ὅμως βρεῖς παῖδας ἐκ ἐδεμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, ἐ πῦρ βρόμεον. ἀλλ' αὐτοχέντι δροσοβόλῳ Πνεύματι, πυρὶ σωζόντες ἔψαλλον. ὁ ὑπερύμνητος, τῆς πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Γλῶσσα δολοσάμβυκος ὁ πρῶτος, ἐν βροτοῖς φθορᾶ παρώκησε. βίβλιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοπάτως καπακειθεὶς, ὅλω τῷ χρόνει σωματόφθορος τίς, ὡς λύμη τῆς νόσε μετέδωκεν. ἀλλ' ὑρικότες γνήμεις ἀνάκλησιν, Σταυρῶ τὸ ξύλον κράζομεν. ὁ ὑπερύμνητος, τῆς Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Λύσε πρόσαγμα Θεὲ φθορικὸν, καὶ ξύλον ἔπηξε θανάτου βροτοῖς. τὸ μὴ ὐκαίρως μεπαλειφθὲν. ἐν ἀσφαλίᾳ τῆς ἐειτίμου δὲ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἴργετο. ὁ νυκτιλόχε δυθανὲς ἰώεως, ὀργνωμοσυνῃ κράζοντος. ὁ ὑπερύμνητος, τῆς Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ἄβδε προσπτύσεται τὸ ἄκρον, Γωσὴφ ὁ ῥησόμφα, βλέπων Γσραὴλ τῆς Βασιλείας τὸ κραταιὸν. ὅπως σωσέχει ὁ ὑφεύδοξος, Σταυρὸς προδηλῶν, ἔτος δὲ τοῖς Βασιλεῦσι, βοπαιέχον καύχημα. καὶ φῶς τοῖς πίστει κράζουσιν. ὁ ὑπερύμνητος τῆς Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Γεδαίας.

Δουλὰς θανατῶσας, καὶ θυμὸν χαλινῶσας ὦ παμμακάρισε, ἐδέξω τὸ βραβεῖον, τῆς ἄνω κληρυχίας, καὶ βοᾶς ὐφραινόμενος. ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ῥετῶν τῶν ἀείσω, ἀκλινῶς διοδεύσας τείβον ἀοίδιμε, πρὸς πόλιν εἰσελαύνεις, ἐδὲμ τῆς ἀκηράτε, μελῳδῶν ὐφραινόμενος. ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ἧς τειάδος τὸν δόξαν, Εὐσεβῶς καταγγείλας ὦ παμμακάρισε, φωτὶ τῆ τρισηλίῳ, ξυφῶ ἐπαναπαύῃ, καὶ βοᾶς ἀναλόμενος. ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἄβδος ἔφυς Παρθένε, ἐσαὰι ἐκ τῆς ῥίζης ἡ παμμακάρισος, καρπὸν ἀνθηφορέσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σε κραυγάζουσιν. ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ω, δή, ή. Ο' Εἱρμός.

" Ὑλογεῖτε παῖδες, τῆς Τειάδος ἰσάριθμοι, δημιεργὸν Πατέ-
" ρα, Θεὸν ὑμνεῖτε. τὸν συγκαταβάντα λόγον, Καὶ τὸ πῦρ εἰς
" δρόσον μεταποιήσαντα. καὶ ὑπερυψῶτε τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
" Πνεῦμα Παράκλητον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψυμνῶ ξύλα, βαπτισθέντος ἐν αἵματι, τοῦ σαρκωθέντος λόγου Θεοῦ. ὑμνεῖτε, αἱ τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀάκλησιν ἑορτάζουσαι, λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστὸν τὸν Σταυρόν, δι' ὃ τῷ Κόσμῳ Ἀνάστασις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἠχοῦσι παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος, Σταυρὸν ἔστη Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑψώτε Ἱεροφαντῶς, καὶ λόγχῃ Θεοῦ λόγου σῶμα αὐτιτορήσασαν. Γ' δέπουσαν ἔθνη πάντα τὸ Σωτήριον τοῦ Θεοῦ, δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Γ' τῇ θείᾳ ψήφῳ, προκειμένοις ἀγάλλεσθε, Χριστιανῶν πιστοὶ Βασιλεῖς, καυχᾶσθε τῷ ζοπαιοφόρῳ ὅπλῳ, λαχόντες θεόθεν Σταυρὸν τὸν τίμιον. ἐν τύπῳ γὰ φύλα πολεμῶν, θράσος δηζιπόντα, σκεδάννυται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιος. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὃν ὑμνεῖσι.

Τὸν ἐνισχύσαντα θαυμαστῶς τοὺς ἀγῶνας, ἀσκητικὰς ὃν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἣν τῶν Ἀγγέλων ὅπως τῆς γῆς πολιτείαν, μετελθὼν παμμάκαρ νυῦ συνέτρεφες, ἐν ἐπουρανίοις αὐλίζῃ εἰς αἰῶνας.

Γασος χαίρει τῇ Μοναδῶν, καὶ χορδαὶ τῇ Οσίων, δῆμος καὶ δικαίων, σέφος γὰ ἐδέξω τῆς νίκης ἐπαξίως. Θεοτοκίον.

Περφυῶς τὸν δημιουργὸν καὶ σωτῆρα, Θεὸν λόγον τέκνας Παρθένε. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω, δή, θ'. Ο' Εἱρμός.

" Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε, Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χρι-
" στόν. ὑφ' ἓ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτευρῆται
" δένδρον, δι' ὃ νυῦ ὑμνοῦμεν, προσκυνοῦντες αὐτὸν, σὲ μεγαλύνομεν.

Γαλήθω τὰ δρυμοὶ, ξύλα σύμπαντα, ἁγιαθέισης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ' ἓ πέρ. ἐξάρχης ἐφυτόδη Χριστοῦ, τανυθέντος ἐν ξύλῳ, δι' ὃ νυῦ ὑμνοῦμεν, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ἑρὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἁπάντων ὁ Σταυρός. ἐν ᾧ ἁμαρτολῶν νομμῶν, σωθλῶνται τὰ κέρατα πάντα. δι' ὃ νυῦ ὑμνοῦμεν, προσκυνοῦντες αὐτὸν σὲ μεγαλύνομεν.

Ἵνα τὸν τύπον ἀποδείξῃς, τῷ Κόσμῳ προσκυνούμενον κύριε, τὸν τὸ Σταυρῷ ἐν πᾶσιν ὡς εὔδοξον ἐν Οὐρανῷ, ἐμόρφωσας φωτί, ἁπλέπω ἠγλαϊσμένον, Βασιλεῖ παναπλίαν ἀπτητον. διόσε αἱ δυνάμεις, τῶν Οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Ἅγιος. Κυρίως Θεοτόκον.

Μνήμησε ἀξίως, Οσιε ἐφραίνει, πάντα τῆς γῆς τὰ πληρώματα σήμερον, ὧν ἐπισίως τιμῶντας ἡμᾶς φύλαττε.

Οὓς πίστει ἐκτελοῦντας, Οσιε τὴν μνήμην, τὴν ἀξιέπαινον σοῦ καθικέτευε, ἐκ τῶν σκανδάλων ῥυσθῆναι τὸ πολεμητόρος.

Ὦ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου, μάκαρ ὡς θεράπων, τότε ἀεὶ φύλαξ ἄμωμος Οσιε, μὴ διαλείπῃς φρουρῶν ἐκ τῆς ποίμνης σου.

Θεοτοκίον.

Λμοῖς σε ὑμνοῦμεν, κεχαριτωμένην, καὶ ἀσιγήτως τὸ χαῖρε σοι κράζομεν. σὺ γὰ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὅλῳ σαφῶς δεξάμενος, τὴν τελεσίλιον ἄγνειαν, τῆς θεαρχίας Πάνσοφε, νυῦ Θεὸς χρηματίζεις, Θεοῦ τὸ φύσει μεθέξει. ὃν δυσώπει ῥυσθῆναι, κινδυνεύοντες καὶ θλίψεων, τοὺς τιμῶντάς σε Πάτερ, καὶ τὴν σεπτήν, καὶ φωσφόρον μνήμην σε ἐκτελοῦντας, Παμμάκαρ Ἀνασάσιε, ἀσκητῶν ὡραιότης.

Ἕτερον. Τὸ Σταυρῷ.

Μεῖς ἐν σοὶ θαῤῥοῦντες τῇ Θεοτόκῳ, ἐχθρὸς διπλοῦς ζοπέμεθα καὶ κράτος, τὸν Σταυρὸν κατέχοντες τοῦ Υἱοῦ σε, ὅπλον ἡμῖν καὶ ζόπαιον, ἀσπίδα ξίφος καὶ δόρυ, καὶ βέλος καὶ βελίαρ.

Εἰς τοὺς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Οσίου. δ'. ἦχος, α.

Τῶν Οὐρανίων παγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα.

Θεοφεγγῆσε φωστὴρ, Πάτερ ἐπέγνωμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτῖσι, καταυγάζοντα κόσμον, καὶ σκότος ἐκ μεσοῦντας τῆς πονηρᾶς, τῆς δαιμόνων συγχύσεως. τὴν φωτοφόρον σε μνήμην ὅθεν πιστῶς, Ἀνασάσιε γεραίρομεν.

Ελφανὴς ἐν τῷ βίῳ πάλαι ῥόμβος, πλέπων καὶ δίωσεία, μοναζόντων τὸ χῆμα, Οσίως ἠμφιάσω Πάτερ Σοφέ, τὴν πτωχείαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκωθέντος, ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαείσμασιν ἐπλούτισας.

Τύλῳ πυρὸς δράτῳ σε, Θεὸς ὡδήγησε, τρὸς Σωτηρίαν Πάτερ, τρὸς γαλήνης λιμένα, τρὸς ὅρμον ἀπαθείας ὕδωρ τῇ σῇ, προ-

σθυχῆ δὲ ἀνέβλυσε, καὶ ἀβλεπῶσι τὸ βλέπειν καὶ τοῖς χωλοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

ΤΑῖς μυσικαῖς λαμπηδόσι, τῆς ἱερᾶς τελάδος καπυχαζόμενος, Ἀνασάσιε ἡνιοφόρων, θέσει Θεὸς χημματίζεις, θεόμβρος ἐν μεθέξει. ὅθεν τὴς πίσει τελοῦντας σε, τὴν φωσφόρον ἑορτὴν, ἐκ πειρασμῶν πολυζόπων, ῥυόμενος ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἦχος Ο' αὐτός.

ΗΦωνὴ τ̃ῆ προφήτου, Μωϋσέως ὁ Θεὸς, πεπλήρωται ἡ λέγουσα. ὄψεσθε τὸν ζωὴν ἡμῶν κρεμαμένον, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν. σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται, σήμερον τ̃ὸ Χειρὶ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαβιτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα. εἰργάσω Σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χειρὶ ὁ Θεὸς, Σταυρὸν καὶ τὸν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τ̃ῆ Κανόνος τ̃ῆ Ἁγίου. δὴ γ. καὶ ς'. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον.

Ὁσιακόν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον. αἰώνιον.

ΤΕΛΟΣ τ̃ῆς Α'ΚΟΛΟΥΘ. τ̃ῆ ΑΓΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

ΜΗΝΙ

Α'ΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ, ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ.

ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΓΞΕΝΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

ΜΗΝΙ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΩ. ΚΗ.

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ, ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ.

ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Ἐσπέρας, μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψαλμὸν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν στίχους, ε'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆ Ἁγίᾳ Χαρίτωνος, ἦχος, δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Πάθη τὰ τῆ σώματος, διὰ ἐγκρατείας ἐμάρανας, καὶ σωτήνε δεήσεως. καὶ ὄφιν τὸν δόλιον, τῆ δακρύων ὄμβροις, ἀπέπνιξας Πάτερ, καὶ ἁλιέησας Θεῶ, χαρβαλόντως χαείπων Οσιε. διόσε κατεκόσμησεν, ἐπ' ἐρανίοις χαείσμασιν. Γησὲς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔδρωσιν ἀσκήσεως, ἀναπσοβέσας τὰς ἀνθρακας, τῆ παθῶν ἀξιάγασε. πυρὶ προσωμίλησας, αἰκισμῶν καὶ πόνων, καθο-

μολογήσας, πρὸ τ̃ν ἀνόμων δικασῶν, τ̃ σαρκωθέντος λόγε τ̃ν κόσμων. κ̀ μάρτυς ἐχρημάτισας, πεποικιλμένος τοῖς στίγμασι, πολυτρόπων κολάσεων, Θεοφόρε Παύλβιε.

Ῥήμοις κ̀ ὄρεσι, σὺ φυγαδθέντων ἐμάκρυνας. τ̃ν ψυχ̃ν ἀκηλίδωτον, πηρῶν ἱερώτατε. κ̀ Τειάδος οἶκος, χαρίτων ἐδείχθης, ἧς τ̃ δυνάμει ἱερᾶς, ἀνεκομίσω οἴκους Μακάριε, κ̀ μάνδρας εἰς σωτήριον, τ̃ν Μοναζῶν περιποίησιν. πρ̃ τιμώντων τ̃ν μνήμην σε τ̃ν Ἁγίαν· ἀοίδιμε.

Καὶ τὸ Ὅσιε Αὐξεντίε. ἦχος, α'.

Τῶν Οὐρανίων παγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς τ̃ Κυρίε νυ̃ν ἠξιώθης οἰκεῖν, κ̀ σὺν Ἀγγέλοις μέλπειν, τὸν Τεισάγιον ὕμνον. Αὐξέντιε Τεισμάκαρ ὑπ̀ρ ἡμῶν, τ̃ σῶν δέλων δέησιτι. ἐλευθερῶσαι ῥυσθῶσαι τε τ̃ν δεινῶν, κ̀ κινδύνων δ̃φημένων σε.

Ὧν Οὐρανίων τὰ κάλλη, Πάτερ ἀπείληφας, κ̀ σὺν Ὁσίοις πᾶσι, τ̃ Θεῷ ἑκολλήθης. Αὐξέντιε σῶν πόνων τὰς ἀμοιβάς, πρὸς Χριστ̃ τὸ Κυρίε σε. ὃν ἐκδυσώπει κινδύνων κ̀ πειρασμῶν, ῥ̃σαι πάντας τὸς τιμῶντας σε.

Στρατείων, πλ̃τος, κ̀ κόσμε πᾶσαν τερπνότητα, διὰ Χριστ̃ τὸν πόθον εἰς ἁδὴν ἐλογίσω. διὸ κ̀ ἀνεβόας τοῖς φιλέσε, ἀγαθόν ὄζι φίλοι με, τ̃ δυνατῷ προσκολλᾶσθαι σώζειν δμᾶς, ψυχὰς πάντων κ̀ τὰ σώματα. Δόξα. ἦχ. πλ. β'.

Ὧν ἀσκητῶν τ̃ν καλλονὴν, κ̀ τ̃ Ὁσίων κλέος, τ̃ν βρύσιν τ̃ θαυμάτων, κ̀ τ̃ πιστῶν ἀντίληπτορα μέγιστον. συνελθόντες ἀναδύσωμεν διαδήμασιν ἐγκωμίων, κ̀ τότῳ προσείπωμεν. χαίροις ὁ τ̃ Κυπρίων φρυρὸς, κ̀ ἔρεισμα σεπτὸν, κ̀ σύλος ἀδιάπτωτος. χαίροις Ἀλαμανίας βλαστὸς, κ̀ τ̃ς κώμης κοσμήτωρ κ̀ λαμπτ̀ρ, διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τ̃ θλιβομένων μεγίστη χαρμοσύνη, κ̀ ἀδικουμένων θερμότατος ἔκδικος. κ̀ νυ̃ν Παμμάκαρ Αὐξέντιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπ̀ρ ἡμῶν τ̃ Χριστῷ, τ̃ ἐν πίστει κ̀ πόθῳ τιμώντων ἀεὶ, τὴν πανσεπτον κ̀ πανέορτον μνήμην σε.

Καὶ νυ̃ν. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον τ̃ς ἡμέρας, κ̀ τὰ Ἀναγνώσματα, ἅπερ Ζήτει ἐν τ̃ ἐμφρόδτε Ἀκολουθίᾳ τ̃ Ὁσίε Ἀνασασίε.

Εἰς

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχος, ά.

Ἐνατενίσας ἀκλινῶς, τ̃ ὕψει τ̃ς γνώσεως, ἐμυήθης τὰ ὑπ̀ρρητα. ὅθεν κ̀ κόσμον ἔλιπες κ̀ τ̃ν τότε τερπνότητα, Χριστῷ προσεκολλήθης. διὸ ὑπ̀ρ ἡμῶν αὐτὸν δυσώπει, Ὅσιε Πάτερ Αὐξέντιε.

Ὁ αὐτός.

Τύλη ἔμψυχος, κ̀ ἔμπνους εἰκὼν, ἀνεδείχθη ἡμῖν ἡ σὴ πολιτεία Ὅσιε Αὐξέντιε. τοῖς σωτῆσί σοι γὰρ ἔλεγες, ἁδὴν ἡμᾶς χωρίσει τ̃ς τ̃ Χριστ̃ ἀγαπήσεως, ὦ συστρατιῶται. διὸ στρατείαν πρόσκαιρον, εἰς ἁδὴν λογισάμενος, πατρίδα ἠρνήσω κ̀ Κύπρον κατέλαβες, κ̀ σκνωπτῷ αὔξῳ σεαυτὸν ἐγκαθήρξας, νηστείᾳ κ̀ ἀγρυπνίᾳ κ̀ προσευχῇ ὁπλισμένῳ, χάριν ἔλαβες πρὸς Χριστ̃ τὸ Κυρίε σε, διώκειν δαίμονας, κ̀ ἰᾶσθαι νοσήματα. αὐτὸν δυσώπει ὑπ̀ρ ἡμῶν Πάτερ ἀοίδιμε.

Ἦχος, δ'.

Ἀλαμανίας ἄνθος τὸ τερπνότατον, ὁ ἐν πολέμοις κ̀ στρατείᾳ διαπρέψας, μέγιστος Αὐξέντιος. ὁ διὰ Χριστὸν Κύπρον οἰκήσας, κ̀ καρπασέων μέγας φρυρὸς ὑπ' αὐτ̃ προχειρισθεὶς, συγκαλεῖται νυ̃ν ἡμᾶς, πρὸς ὀξίασιν πνευματικήν. δεῦτε ἓν φιλέορτοι ἐνευφήσωμεν, τ̃ς τερατουργημάτων αὐτ̃, ὃν κ̀ πρὸς Κύριον πρέσβυν λαμβάνωμεθα. ἵνα δι' αὐτ̃ τύχωμεν τ̃ν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τ̃ ἡμέρᾳ τ̃ς κρίσεως.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Τ̃ μεγίστε Μυστηρίε τ̃ς τ̃ Χριστ̃ δυνάμεως. ὁ ἐν πολέμοις κ̀ στρατιᾶς ἀδοκίμων, κ̀ τοῖς ἐχθροῖς ἀάλωτος, τὸν τ̃ς ἀζύγων βίον ὕστερον ἠρετίσατο, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν πτερνίσας, Κύπρον ᾤκησε, κ̀ ταύτης τὰς ἐρήμους ὡς πόλεις εἰργάσατο. πλήθη πάμπολλα Χριστῷ προσαγαγών, δι' ἀσκήσεως κ̀ σεμνῆς πολιτείας, κ̀ τότε πρέσβεας πρὸς Κύριον ἡμῖν ἀναδειξάμενος. πρὸς ὃν κ̀ ἡμεῖς ἱκετικῶς ὕπως εἴπωμεν. Ὅσιε Πάτερ Αὐξέντιε, τὸς τ̃ σ̃ πανήγυριν χαρμονικῶς ὁπτελεῦντας, λύτρωσαι ἐκ κινδύνων ψυχικῶν, τ̃ πρὸς Θεὸν πρεσβείᾳ σε, κ̀ τ̃ς τ̃ Κόσμε δυσχερῶν ἀπάλλαξον Πάτερ ἀοίδιμε.

Καὶ νυ̃ν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἀγωνισμάτων σεπτὸν, κ̀ καθαρὸν τ̃ς ἀρετῶν κατοχύγιον, ἡ κεῖνη τ̃ς ἰαμάτων, ἡ τ̃ς θαυμάτων πηγὴ, τοῖς πι-

σοῖς,

σοῦς τὰ ῥεῖθρα ἡ προχέυσα. ὁ Θεῖος Αὐξέντιος, ὁ αὐξήσας τὸ πάλαντον, καὶ τῇ Δεσπότῃ σωζομένῳ παρέσησε, πλῆθυν ἄπειρον, καὶ Ἀγγέλοις κατέμιξεν. ὅθεν Χριστὸς ἠμείψατο, αὐτὸν θείαις χάρεισι, καὶ προσβλήτην τῇ τιμώντων αὐτῦ, τὸν μνήμὼ ἀνέδειξε. διὸ νῦν εἰρήνῳ ἱκετεύει δοῦναι πᾶσι καὶ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίε ὁ θάνατος.

Λειμῶνα ἀειθαλὲς τοῖς πιστοῖς, πεφυτευμένον τῇ ὑδάτων ὡς γέγραπται, ὄλβου τὰς διεξόδους καρπὸς τὰς αὐτῦ, ἐν καιροῖς ἰδίοις παρεχόμενον, ἡμῖν καὶ γλυκασμὸν τὰ τῆς ψυχῶν αἰθηρίεια, ἀπομαράνον τῆς παθῶν τὰ νοσήματα, ἐκριζῶν αὐτὰ, τῇ ψυχῶν θεία χάριτι. ὅθεν νῦν ἐκβοήσωμεν. Παμμάκαρ Αὐξέντιε, ὑπὲρ ἡμῶν τῇ ἐν πίστει, ὑπτελέντων τὸν μνήμὼ σε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, τὸ δοθῆναι τὸν εἰρήνῳ, καὶ μέγα ἔλεος.

Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Φοίνιξ πεφυτευμένος αὐλαῖς, προφητικῶς ταῖς τῦ Κυρίε σε Ο"σιε, ἀνθήσας καὶ ὡσεὶ κέδρος, ἐν τῷ Λιβάνῳ σαφῶς, πληθυνθεὶς τὸν Κύπρον κατεπλήτησας. αὐτῆς τὰς ἐρήμους ὡς πόλεις Μάκαρ ἀνέδειξας, καὶ μοναζόντων συσημάτων ἐπλήρωσας, καὶ ἐδίωξας τῆς Δαιμόνων τὰς φάλαγγας. ὅθεν Πάτερ Αὐξέντιε, τὸν θείαν σε Λάρνακα, τὸν τῆς Λειψάνων κυκλῶντες, θελχαρῶς ἀσπαζόμεθα, ἐξ ἧς ἡμῖν δίδε, ταῖς ψυχαῖς σε ῥῶσεσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος πλ. δ'.

Τῶν τῇ δὲ ὑπερφρονήσας, τὸ Κυρίε ἐρασὴς, ἐγένε Πάτερ Αὐξέντιε. καὶ Χριστὸν ἐνσερνησάμενος, κόσμον κατέλιπες, καὶ παραυτὸ τὰ γέρα, αὐτείξια τῆς σῶν πόνων ῥάμενος. τὸν χρυσὸν ὡς πηλὸν γὰρ λελόγισαι, καὶ τοῖς συνεπομένοις σε κραυγάζων ἔλεγες. τὸν σάρκα νεκρώσωμεν, ὦ συστρατιῶται μοι, τὸ γὰρ παύτης φρόνημα, ἔχθρα εἰς Θεόν, ὡς Παῦλος φησὶν ὁ μέγας Ἀπόστολος. ὅθεν καὶ ἠθέλησε τῆς Λειψάνων σε, δωδίαν πνευματικὸν ἀναπέμπουσα, δωδιάζει τῆς πιστῶν τὰς διανοίας. διὸ Πάτερ Ο'σιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ τῆς πίστει καὶ πόθῳ τελέντων, τὸν θείαν καὶ παύσηπτον μνήμὼ σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Τὸ νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον. ἦχ. πλ. δ'.

Ταῖς τῆς δακρύων σε ῥοαῖς, τῆς ἐρήμε τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. καὶ τοῖς ἐκ βάθων σεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τὰς πόνες ἐκαρποφόρησας. καὶ

γέγο-

γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, καθίπων Πατὴρ ἡμῶν Ο"σιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ Ἁγίε Αὐξεντίε. ἦχος γ'.

Χαίρει ἔχουσα ἡ καρπασέων, κώμη λάρνακα τῆς σῶν Λειψάνων, πανοσίδημε Πάτερ Αὐξέντιε. ὡς γὰρ ποτὲ πολεμίους κατίσχυσας, καὶ τῆς δαιμόνων τὸ θράσος ἐνίκησας, καὶ καθήρανας ἡμᾶς τὰς πιστῶς σοι κράζοντας. ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε.

Καὶ ἡ ἀλόγησις τῆς ἄρτων, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὸν πρώτην στιχολογίαν, καθίσματα. ἦχ. α'.

Τὸν Τάφον σε Σωτήρ.

Ὡς Ἥλιος φαιδρὸς, ἡ Ἁγία σε Μνήμη. ἀνέτειλε νυνὶ, καὶ ἐφαίδρυνε πάντας, πιστὲς προπελάζοντας, τῇ σωρῷ τῆς Λειψάνων σε, Πάτερ Ο"σιε, ἀδιαλείπτως ἀμείβων, χάριν ἔλεος, καὶ τῆς δεινῶν νῦν τὸν λύσιν, δυσχαῖς σε πρὸς Κύριον.

Δόξα πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Νύμφευτε Ἁγνὴ, Θεοτόκε Μαρία, ἡ μόνη τῆς πιστῶν προσασία καὶ σκέπη. κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν θλασάσεων, πάντας λύτρωσαι, τὲς ὅτι σοὶ τὰς ἐλπίδας, κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ταῖς θείαις προσβείαις σε.

Ἕτερα, ἦχος γ'. Τὸν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σε.

Ψυχὴ διανοίαν ἄνω μεταρσιος, γηΐνης χέσεως καταπεφρόνηκας, ἐν σκωπάτῳ καὶ σμικρῷ, ἄνθρω σκυθλιβόμενος. πήξας τὸ σαρκίον σου προσδυχαῖς τε καὶ δάκρυσιν, ὅθεν καὶ ἠμείψατο, ὁ Χριστός σε Αὐξέντιε, χαρίσμασιν αὐτῦ, ἀθανάτοις, ὅπως ἀείσε δοξάζωμεν.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατανύξεων καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα θεοχαρίτωτε, τὸ πεφραγμένον δι' σοὶ, φρικτὸν τῦτο μυστήριον. τὸν γὰρ ἀπείρανδρον συλλαβῦσα ἐκύησας, σάρκα θεωθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σε. ὃν πάντοτε ἀγνὴ ὡς ὑπὸν σε δυσώπει, τὲ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, ἦχος, πλ. δ'.

Τὸν Σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γαστρί.

Ἐδεσμεύθης τῷ πόθῳ τῷ τὲ Χριστὲ, καὶ στρατόν τε καὶ πλῆτον καταλιπών. τῆς ἐνσεκαμένης σε μετανάστης γονόμενος, καὶ πρὸς Κύ-

κυρι-

προν ἔφθασας, ἐρήμοις καὶ ὄρεσιν, φυγαδεύων ὥσπερ σαυτὸν ἀπεμάκρυνας. ὅθεν καρπασέων οἱ χοροὶ σωελθόντες, ἐν ὕμνοις γεραίρουσι τὸν σεπτόν σε πανήγυριν, Θεοφόρε Αὐξέντιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν Μνήμην σου.

Δόξα ὅμοιον. Τ̃ Ἁγίου Χαρίτωνος.

Τῆς ἀθλήσεως πόνοις δοκιμασθείς, τῆς ἀσκήσεως ἄθλοις βεβαιωθείς. χρυσίου λαμπρότερον, εὐσεβείᾳ ἀπήστραψας. καὶ καθαρὸν δοχεῖον, ὑπῆρξας τ̃ πνεύματος, καὶ πονηρῶν πνευμάτων, τὸ σκότος ἐμείωσας. ὅθεν σωαθροίσας, μοναζόντων ἀγέλας, ποιμὴν πάντων γέγονας, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, ὦ Χαρίτων Μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἁγίαν Μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀσθενείᾳ βαρείᾳ συμπεσών, καὶ δεινῶς ἐν τοῖς πόνοις κατακαμφθείς, ἐβόων τὸν καύσωνα τῆς δεινῆς ῥαθυμίας μου. ἀλλ' ὁ εἰδὼς ἑκάστου, σωτὴρ τὴν ἀσθένειαν, καὶ ὡς Πατὴρ παιδίων, τοῖς γνώμῃ σοι πταίσασι, σύ με ἐξανάστησον. δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις, ἰάσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῶν καὶ σωμάτων ἡμῶν, ἵνα πάντοτε κράζωμεν. μεγάλα σου τὰ ἔργα Σωτήρ, καὶ φοβερὰ τὰ θαυμάσια, λυτρῶσαι γὰρ πιστοὺς ἐξ ἀνάγκων, ταῖς πρεσβείαις τῆς μόνης Θεοπαιδος.

Οἱ ἀναβαθμοί. Τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τ̃ δ'. ἦχος πλ. δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῆς Ὁσίων αὐτ̃.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ὁσιακόν. ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τ̃ σ̃ Ὁσίοις. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τὸ ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῆς καρποφορησάντων σε, διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῆς καμάτων σου. τῆς δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῆς Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ πάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου. καὶ οἱ Κανόνες. ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. καὶ τῆς Ἁγίων εἰς η'. Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος,

Ἦχος, ά. Ω,δὴ, ά. Ὁ Εἱρμός.

„ Σοῦ ἡ βοπαιέχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύι δεδόξασται. αὕ„ τη γὰρ ἀθανάτε, ὡς παντσθενὴς ὑπεναντίους ἔθραυσε. τοῖς „ Ἰσραηλίταις ὁδὸν βυθ̃ καινουργήσασα.

Δίς.

Ἄχραντε παναγία Ἁγνὴ, Παρθενομήτωρ ψυχήν μου τυφλωττουσαν, φώτισόν μου δέομαι. ὅπως ᾠδὴν τ̃ Ἀρχαγγέλῳ λέξω σοι, χαῖρε Θεοτόκε, Παρθένε Μήτηρ ἀπειρανδρε.

Βᾶβαι τ̃ φρικτ̃ σου τοκετ̃, τῆς Μυστηρίων, πῶς Παρθένος ἔτεκες, τὸν πλασουργὸν καὶ ποιητὴν τῆς κτίσεως. καὶ μὴ τὸν τόκον πάλιν Παρθένος διέμεινας.

Γῆθεν ἀνυψώσασα πίστεις, καταπεσόντας πρὸς πόλον ἀνώτατον, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν δι' ἡμᾶς τὰ πάθη ὑπομείναντα, καὶ ἐξαναστάντα, διὸ σοι χαῖρε κραυγάζομεν.

Δύτλωσοι προσάγω ἀγαθὴ, τὴν ἱκεσίαν ἐξ ἀχρείου μου σώματος, δέχου ἐν πανυμνητε, μὴ θεὸν ἐλπὶς καὶ προσασία μου, χαῖρε Θεοτόκε, ἁμαρτωλῶν ἡ βοήθεια.

Ἕτερος Κανὼν τ̃ Ἁγίου Χαρίτωνος. ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον Πέλαγος.

Θαλάσσης ἀθλητικῆς τὸ Πέλαγος, διανοιξάμενος, τῇ ζωηφόρῳ ὅπλῳ τ̃ Σταυρ̃. Φαραὼ τὸν ἀλάστορα, τὸν νοητὸν Μακάριε θεία Δυνάμει κατεπόντισας.

Ὑγείᾳ ἀπατηθεὶς Μακάριε, στραγγαύων ἐκ μυξικῶν. τ̃ τυφλ̃ καὶ πρὸ βήματος Χριστοῦ, Θεοφρόνως ἐκήρυξας. Μωσαϊκῶς θεῖλες δὲ, τῆς αὐτιπάλων τὰ φρυάγματα.

Ἦς πλανῆς καταλιπὼν τὴν Αἴγυπτον, Χαρίτων Ὅσιε. ἐρημοπολίτης γεγονὼς, καθαροῖς προσωμίλησας. τῇ καθαρᾷ καὶ εἰλικρινεῖ τὴν κληρυχίαν τὴν Οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Σπόρως τῆς τ̃ Παρθ̃ βλαστήματι, ἐνθεὶς πνεύματος. τὸν τ̃ Παρθ̃ σωτήριος ὤν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Παρθ̃ ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σ̃ ἀπάτορα.

Ἕτερος τ̃ Ἁγίου Αὐξεντίου. ἦχος, πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νῶ πρὸς μόνον τὸν τῇ φύσει πέλοντα, σὺν Θεὸν τ̃ παντὸς, πνευματικῶς ὄμμα, τὸ τῆς διανοίας μου, κἀκεῖθεν ἐξαιτούμενος, λύ-

σιν τ῀ ἐγκλημάτων, κ῀ φωτισμόν μοι δωρήσαθαι, μέλψαι Αὐξεντίε παν῀γυριν.

Μ Ὀνον Χριστὸν ἐπιποθῶν Αὐξέντιε, ἃ τὸν ζυγὸν τὸν Χρηστὸν, ἀναλαβὼν Μάκαρ, ἁπλοῦς διώδευσας, κ῀ νηνεχῶς διῆλθες, τ῀ῳ σκηνῳ ὄντως τείβον, τ῀ῶν πλατυσμὸν δέσε φέρουσαν, εἰς τὰ τ῀ῆς Ἁγίων σκηνώματα.

Τ Ὴν καθαρὰς διανοίας ὄμματα, ταῖς ἐπαχθύποις δυχαῖς, κ῀ τ῀ῳ ἰλυῷ πᾶσαν ὑποτιναξάμενος, τ῀ῆς κοσμικῶν συγχύσεων, κ῀ τρικυμίαν κ῀ πλῆτον, Αὐξέντιε, καπελέλιπας, κ῀ Χριστῷ κατ' ἴχνος ἐβάδισας.

Θεοτοκίον.

Ζ Ενίζει πᾶσαν ἀκοὴν κ῀ ἔννοιαν, κ῀ λογισμὸν ὑψιστᾶ, τὸ τ῀ῆς Ἁγνῆς θεῖον, κ῀ φρικτὸν μυστήριον. ἐπεὶ γὰρ ὡς ἐδέξατο, τὴν φωνῳ τῷ Ἀγγέλῳ, δίχα τ῀ῶρας ἀπεκύησας, λόγον τὸ Πάϊδὸς τὸν ἀίδιον.

Καταβασία. Ἀ νοίξω τὸ στόμα μου.

Ω᾽δὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ Μόνος εἰδὼς τ῀ῆς τ῀ῶν βροτῶν, ὑσίας τ῀ῳ ἀδυνέαν, κ῀ συμ-
„ παθῶς αὐτῷ μορφωσάμενος, θεώζωσόν με ἐξ ὕψους δυνα-
„ μιν. τὸ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τ῀ῆς ἀχράντε σε δόξης φιλάνθρωπε.

Δίς.

Γ᾽ναμις ὑπάρχεις ἀδυνῶν, ἰχύτε κ῀ βοήθεια. χαῖρε ἡ μόνη πιπτόντων ἔγερσις, θνητῶν τε πάντων ἡ ἐξανάστασις. τ῀ῆς βοὸν χαῖρε σοι, βάτε ἀκατάφλεκτε, Μωϋσῆς ὃν πέρ πάλαι ἑώρακεν. Ἁπίσμι εἰ σὺ τῶς τὸν Θεὸν, κ῀ τρέσβυς ἀκαταίσχυντος. ἀπέγνωσμένον με ἐλεύθερωσον, κ῀ δυσυχῆντι χεῖρα μοι ὄρεξον, ἵνα κράζω χαῖρε σοι. λαβὶς ὃν ἑώρακεν, Ἡσαΐας, ὁ βλέπων ἐν πνεύματι.

Ζ Ωὸν ἡ κυήσασα Χριστὸν, τὸν πᾶσι παρεχόμενον, ζωὸν τοῖς Ζ ζῶσι Θεοχαρίτωτε. χαῖρε κατάσκιον Ὄρος Παράγνε, νοεροῖς τοῖς ὄμμασιν, Ἀββακὺμ τεθέαται. χαῖρε κλίμαξ, κ῀ πύλη, κ῀ γέφυρα.

Ὅ Λῃ τῇ ψυχῇ κ῀ τῷ νοὶ, καρδίᾳ τε κ῀ χείλεσιν, ἱκετικῶς προ-
πίπτω κ῀ δέομαι, κατεγνωσμένον με ἐλεύθερωσον. ἵνα κράζω χαῖρε σοι, ἡ Θεὸν γεννήσασα, σαρκικῶς ὑφ' λόγον κ῀ ἐννοιάν.

Ἄλλος.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται.

Γ᾽φράνεται ἐπὶ σοὶ, τ῀ῷ φοιτητῶν ἡ λογικὴ ποίμνη σε, πνευματικῶς Ὅσιε, τ῀ῆς σ῀ῆς κοινωνοῦσα φιλοτιμίας.

Τ Ὸ φρόνημα τ῀ῆς σαρκὸς, ὡς δυσμενείας εἰς Θεὸν αἴτιος. τὸ τ῀ῆς ζωῆς Πνεύματι, Ὅσιε χαίρων ὑπέταξας.

Ἀθεῖλες Δαβιτικῶς, τὸ ἀλλοφύλ Γολιὰθ Ὅσιε, τ῀ῳ νοητῷ δυνάμιν, ἐν τῇ παντοφυΐα τὸ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Γ᾽ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τ῀ῷ ὑφ' φύσιν ἀγαθῶν τρόξενος. Μήτηρ Θεὸ γέγονας, ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Ὁ τερεώσας καταρχάς.

Ὁ Σωσάθροισας νεῷ ἡμᾶς, Αὐξέντιος ἐν τῇ κώμῃ, τῇ μεγίστῃ τῶς φαιδρὰν πανδαισίαν, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ αὐτῆ. δοξολογοῦντες Κύριον, τὸν θαυμαστὸν Ἁγίοις, ἐν γῇ τοῖς τόποις δοξάσασι.

Γ᾽ν τῇ ἁμάξῃ κ῀ ἡμεῖς, ἀκολουθοῦντες ἐν κώμῃ, καρπασέοις τοῖς χοροῖς σωσυμβίοι, λιτανεύοντες θερμῶς, τὸν Ὅσιον Αὐξέντιον. ὅπως πρεσβείαις τέτε, ῥυθείημεν τ῀ῆς κολάσεως.

Φ Ωτὶ τῇ θείᾳ παρεσῶς, ὡς ἔχων νεῦ παῤῥησίαν, κ῀ τῶς πρόσωπον δρᾶς τ῀ῆς Τειάδα, ὧ καὶ μέλπεις ἐκβοᾶν. Ἅγιος εἶ φιλάνθρωπε, σῶσον τῇ σῇ ἰχύϊ, λαὸν κ῀ ποίμνιόν σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Ἐ Κ τ῀ῆς τῆς Ἁγαρ νεῶ ὑῶν, ἐκλυτρωθῶσι τὸς πίστει, τρισεδρεύοντας τῇ Θεῷ Νικῶσε. κ῀ πάντων συμφορῶν ἀπάλλαξον Μητρόθεε, ὡς παῤῥησίαν ἔχεις τῶς τὸν Υἱόν σε κ῀ Κύριον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κοντάκιον τ῀ὸ Ἁγίε Χαρίτωνος, ἦχος, β'.

Τ᾽ὺς ἀσφαλεῖς κ῀ Θεοφθόγκυς.

Τ Ὸν ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας ἅπαντες. κ῀ ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον. οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις κ῀ ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν, Χαρίτωνα ποιμένα κ῀ διδάσκαλον. τὸ κόσμε φωστῆρα τὸν Παγκόσμιον.

Ὁ Οἶκος.

Τ Οῦτον τὸν μέγαν ἐν τοῖς Ὁσίοις φωστῆρα, τὸν Θεῖον ἱκετῶν πιστοὶ, Χαρίτωνα τὸν Μακάριον ἐν ὑμνῳδίαις ἀνευφημήσωμεν. κ῀ ἐν ἄσμασι θείοις, αὐτῷ τῷ κάρᾳ σεφώμεν. τῷ γὰρ ἀχλυῷ τ῀ῆς ματαίως ἠδάφισε. σωτῆρος κ῀ τ῀ῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν,

πᾶσαν ἐνέκρωσε. διὸ τὰς πόνας μοῦ ἤνεγκε, τῇ βραβείων δὲ ἔτυχεν ἀληθῶς. αὐτὸν ἓν ἐπαινοῦντες γεραίρομεν. τὸ κόσμε φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Καθίσματα, ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τῷ Ἐκκλησίαν Χριστῦ. τοῖς ἔργοις ἐτίμησας τὸ κατ' εἰκόνα Θεῦ. Χαρίτων Μακάριε. ἔλαμψε γὰρ ἐν κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σωφροσύνη. Χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτουσα πίστει. διὸ καὶ ἑορτάζομεν, πόθῳ τῷ μνήμῃ σου.

Ἕτερον. ἦχος, πλ. α. Δόξα.

Τὸν σωναύαρχον λόγον Παζῖ, καὶ Πνεύματι.

Τὸν ὁπλίτην Κυρίε ἀνάθημάτωμεν, Ἀλαμάνης τὸ βλάσφημα τὸ φαιδρότατον, ἐν ὑμνῳδίαις οἱ πιστοὶ νῦν μακαρίσωμεν. τὸν καταλείψαντα στρατὸν, καὶ κοσμικὴν ἀφροσύνην, καὶ ἥρετο τὸν τῦ Σωτῆρος, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων, καὶ τάττον καθικετεύει, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄσπορος τόκος ὁ τῆς γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισαι Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε. καταπλήττεται τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστᾳ τὸν λογισμὸν ἡ δόξα σε Θεοτόκε. τοῖς πᾶσιν ἐφικτὴν μοῦ, πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὄρος σὲ τὴν Χάριτι, τὴν θείᾳ κατάσκιον, προβλεπτικοῖς ὁ
„ Ἀββακὺμ, κατανοήσας ὀφθαλμοῖς. ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι τὸ
„ Ἰσραὴλ προανεφώνει τὸν Ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Δίς.

Ἠύξησας κόρη τῷ Ἀρνὶ τῆς προμήτορος, χαῖρε ἡ μόνη ἐν γαστρὶ, τὸν λυτρωτὴν κυοφορῆς, καὶ τίκτεις ἀπείρανδρε. χαῖρε δι' ἧς ἐκ τῆς φθορᾶς ἀνεκλήθημεν, καὶ ἀπὸ γῆς εἰς Οὐρανὸς ἀνεβιβάσθημεν.

Θεσπίσας προεῖπε, τῷ Προφητῶν ὁ μέγιστος, Παρθένος ἔξει ἐν γαστρὶ, καὶ τέξει τὸν Ἐμμανουὴλ, θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον. χαῖρε σφραγὶς σὺ εἶ, τῷ Προφητῶν καὶ πραίωμα. χαῖρε ἡ μόνη πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Ἄξυσον μόλωπας, ψυχῆς μὲ Θεόνυμφε. ἡ πεποιθεία τοῖς βροτοῖς τὸν ἰατρὸν, Γἱὸν Θεὸν παποδύσαμον. χαῖρε ἐξ ἧς προῆλθε φάρμακον, λύσαν ἡμᾶς τῶν ἀρχεκάκε ἰοῦ, καὶ ἀφανίσαν αὐτὸν.

Ὑμνῶ

Ὑμνῶ καὶ δοξάζωσε, καὶ χαῖρε κραυγάζωσοι, ὡς διὰ σοῦ Μήτηρ Θεῦ, προγονικῆς ἀρᾶς, βροτοὶ ῥυθέντες τῷ τόκῳ σε, καὶ εὐλογίας μέτοχοι νῦν γεγόνασι. χαῖρε σεμνὴ Ἀδὰμ καὶ Εὔας ἡ ἐπανάκλησις.

Ἄλλος. Δι' ἀγάπησιν οἰκτίρμον τῆς σῆς εἰκόνος.

Τὰς τυραννήσας Χαείτων πρὸ τελευτήσε, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, ἡδονὰς θανατώσας. ζωηφόρον νέκρωσιν, Ὁσίως ἐνδέδυσαι.

Τὰς συμπνιγούσας, ψυχῆς τῷ καρποφορίαν, βιωτικὰς μερίμνας, τῇ ἐμπείρῳ μελέτῃ ὡς ἀκάνθας ἐφλέξας, Χαείτων Μακάριε.

Ἐστεφάνωσαν αἱ χάριτές σε Χαείτων, ἀθλητικῷ Στεφάνῳ τῆς Χριστῦ Βασιλείας. τῆς γὰρ πλάνης ἔσβεσας, τῷ μέθῳ Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκλάλητος ὁ τόκος σε ἀνεδείχθη, Θεογεννῆτορ μόνη, Ἁγνὴ ὑλογημένη. ὅθεν σοὶ προσπίπτοντες, τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Σὺμε Χριστὲ Κύριος, σὺμε καὶ δυνάμις.

Ῥῦσαι δεινῶν καὶ συμφορῶν καὶ τῆς θλίψεων, τῷ σῷ ποίμνῃ Ὅσιε Αὐξεντίε. καὶ ὑποδιώξον νοητὰς, λύκους τε καὶ κύνας, τοὺς καπτεῖν ἐθέλοντας. αὐτῷ μεγίστην ἔχεις, πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, τὸν δυνάμενον σώζειν τὰ σύμπαντα.

Ἵνα ὑμνῶ καὶ πόθῳ ἀνακραυγάζωσοι, χαρμοσύνως Ὅσιε Αὐξεντίε. τῆς Μοναζῶν χαῖρε καλλονὴ, σὺ γὰρ τὰς ἐρήμους, ἐπόλισας Πάτερ Ὅσιε. καὶ πλήθη σωζομένων, τῷ Χριστῷ προσηγάγω, λαβοῦσαντων πίστως τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Θεοτοκίον.

Ὅσον κάμει τὸν πίστει ἀνακραυγάζοντα, σοὶ τῇ μόνῃ μεγίστῃ μεσίτειρα, ἁμαρτανόντων πρὸς τὸν Θεόν. καὶ τὰ γραμματεῖα τῷ μολυσμῶν μὲ ἐξάλειψον, Παρθένε Θεοτόκε, παῤῥησίαν ὡς ἔχεις, καὶ δῦναι Μήτηρ ἀπείρανδρε.

Καταβασία. Τῷ ἀνεξιχνίαστον θείαν βυθῷ.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ Φωτίσας τῇ ἐλλάμψει, τῆς σῆς παρουσίας Χριστὲ. καὶ φαιδρύ-
„ νας τῷ Σταυρῷ σου τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα. τὰς καρδίας
„ φώτισον φωτὶ, τῆς σῆς θεογνωσίας. τῷ ὀρθοδόξως ὑμνοῦν-
„ των σε.

Δίς.

Δίς.

Ῥοαῖσποῖς κεχυσωμβύη, σὺ τῆς Παρθενίας ἐν κάλλεσι. ϗ φαιδρυομβύη νύμφη τῷ νυμφίῳ παρίσασαι. ὡς βασιλέα τῶτον κόρη καθικέτδλε, οἰκτειρῆσαι με, τὸν σοὶ τὸ χαῖρε κραυγάζοντα.

Ἀμφιωδύμε τῇ καρδίαν, τῇ ἀμαυρωθεῖσαν τοῖς πταίσμασι, ϗ μελανωθεῖσαν κόρη τοῖς πολλοῖς πλημελήμασι. καθικετδώσε μόνη προσασίαμε. μὴ παρίδῃς με, ἵνα τὸ χαῖρε κραυγάζωσοι.

Μεγαλεῖα σοι ποιήσας δυνατὸς ὢν ὡς Κύριος, καὶ Παρθενίον δείξας μόνῃ σε Μητέρα ἀπείρανδρον. τῆς Παρθενίας κατέσεψε ταῖς χάρεσι. χαῖρε Δέσποινα τῷ ὀρθοδόξων ἀγλάϊσμα.

Ἐγονὼς ὅλος Παρθενέ, πονηρῶν δαιμόνων κατάβρωμα. ϗ τῇ προαιρέσει, πᾶλαιον λησῶν ἐχρημάτισα, διόσοι προπίπτω ἀγαθῇ, καὶ χαίρεσοι κραυγάζω μήμε παρίδης τὸν ἀνάξιον.

Ἄλλος. Σὺ Κύριε μὲ φῶς.

Γ᾽ Ὅσιε φωτὸς, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, τῆς ἄνωθεν φυκπαγίας. πλαυγῶς ἀνεδείχθης, χαρίτων παμμακάρισε.

Γ᾽ Ὅσιε δικαῖς, ἀπασράπτεις ταῖς χάρεσιν. ἀθλήσεων ἀθλησμοῖς γὰρ, δυσεβῶς ἐπυρσώθης, ϗ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Γ᾽ Ὅσιε ψυχῶν, ἰαζὸς ἀναδέδειξαι. τῇ σῷθεον ἐξ ὀνύχων, ἀπαλῶν ἐκζήτησας, σοφίαν Παμμακάρισε. Θεοτοκίον.

Ε᾽ ὅπλον ἀῤῥαγές, κατ᾽ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ Ἄγκυραν ϗ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Γ᾽να τί με λύπσο.

Ὄλβος Πάτερ ἐδόθης, καὶ πνδματικὸν ἰαζεῖον Αὐξεύτιε, τῆς νοσῦσιν ὥσπερ τὰς ἰάσεις ὡς νάματα βρύεις γάρ. ἐκ τῆ σῶν Λειψάνων, ϗ δωδίαν ἀναπέμπεις, τοῖς ἐν πίσει τιμῶσι τῇ μνήμῃ σε.

Ἠ Εὰν ἔδειξας τείβον, Πάτερ τοῖς νοσῦσί σοι τῇ ἄνω φέρουσαν, καὶ σρατείαν ὥσπερ ὅπλον κατελείπατε, καὶ τὸν κόσμον παντα. ϗ τῷ Χριστῷ προσκολλυθέντες, παρ᾽ αὐτῷ τὰς σεφάνας ἐδέξασθε.

Τῶν θείας χορείας, ϗ σωαυλιζόμβυος Πάτερ Αὐξεύτιε. τὸ Θεῦ τὸ κάλλος, καθαρῶς ἐποπτδύεις τὸ ἄῤῥητον. ἡμῶν τῇ σῶν δήλων, ὅπτελέντων τῇ σαῖ μνήμῃ. μνημονδόων μὴ παύσῃ δέομεθα.

Θεοτοκίον.

Ἡ Λίμαξ, ϣ ἰδε πάλαι Γακὼβ ὁ μέγιστος ἐν Παζιάρχαις Ἀγνὴ, ὑψεμβύη ἄνω, ὑπὸ γῆς πρὸς Οὐρανία Δέσποινα. σὺ ὑπάρχεις ὄντως, ὁ ϗ Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας, πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν Ἄχραντε.

Καταβασία. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ, ε᾽. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐχάτη ἄβυσσος, ἐκ ἔσιν ὁ ῥύομβύος, ἐλόγίσθη„ μὴν ὡς πρόβατα σφαγῆς. σῶσον τὸν λαόν σε ὁ Θεὸς ἡμῶν, „ σὺ ϗ ἰχὺς τῇ ἀθενόντων ϗ ἐπανόρθωσις.

Δίς.

Ὄντες ἐκ ἰχύομβύ οἱ πᾶλινοι, τὸν τόκον σε τὸν ἄφραστον, Ἀγνῶν ἐξ Αἱμάτων ὁ Υἱὸς λόγος καὶ Θεὸς, σάρκα προσείληφε. χαῖρε Ἀδὰμ ϗ Εὔα ἡ ἐπανόρθωσις.

Ζῶντων τῇ λατρείαν ἐναπέσβεσεν, ὁ τόκος τῆς Θεόπαιδος, ϗ Θεὸν ἐν ὑποσάσεσι τελοῦσι, πάντας προσκυνεῖν ϗ λέγειν ἔπεισε. χαῖρε Ἀγνὴ πισῶν τὸ Θεῖον ϗ μέγα προπύργιον.

Ὁ Λόγος τῦ Θεῦ ὁ ὑπερύσιος, ἐκ σὲ Παρθενέ ἔλαφε, σάρκα ἔμψυχον καὶ σῶναν ἀληθῶς. χαῖρε Παρθενίας τὸ κειμήλιον, χαῖρε ἐλπὶς καὶ προσασία πισῶν Πανύμνητε.

Ἅ Νύμφευτε ἀπείρῳ ἀγαθότητι, ὅσος Υἱὸς ϗ Κύριος. ἵνα σώσῃ σωτειβεῖσαν τῇ βροτῶν, φύσιν διὰ σὲ βροτὸς γεγόνηται, τῇ Προτοπλάσων χαῖρε μόνη ἡ ἀνακαίνησις.

Ἄλλος. Θύσωσοι μοῖ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Ὁ Τ᾽ Ψάλμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον θέλῃσος. ἐπῳκοδόμησας Πάτερ, ἀρετῇ χρυσίῳ τιμιωτέραν. ϗ Τελάδος, τῆς Παναγίας γέγονας οἴκημα.

Ὁ Ῥανον, τῆς κακίας ὁ ὄφις γνωρίζεται. ἀλλὰ ταῖς σαῖς Θεοφόρε, ἀρεταῖς χαρίτων νενικημβύος. τὰς ἀδίκης, ἐκ δικαίας προνοίας ἀμύνεται.

Ὁ Τ᾽δύσε, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, ἐκ αἰκιζόμβυον σῶμα, ϗ θανάτῳ ψῆφος ἀπειλεμβύη. ἐν αἰνέσει, Θεῦ καταζυφῶν Παμμακάρισε. Θεοτοκίον.

Ὦ Θαῦμα, τῇ ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα ϣλέποντα. ἀπειράνδρως, συλλαβῦσα ἐκ ἐσενοχώρησε.

Ἄλλος. Ἱλάθητί μοι Σωτῆρ.

Ἡμέρα φωτοειδὴς, ἡμῖν ἐπέστη ἡ μνήμη σε, Αὐξέντιε φωτισμὸν, ἡμῖν ἐπιπέμπουσα. τοῖς Λειψαίοις φαύουσιν, ἀκλινῆ τῇ πίστει, τοῖς σοῖς Πάτερ Ἱεράπατε.

Ἡ Ἁμάπων ζωοποιῶν, ἐμφορηθεὶς Πάτερ Ὅσιε. καταγλυκαίνον ἡμῶν ψυχῶν αἰθητήρια. τοῖς πόθῳ προστρέχουσι, τῇ σεπτῇ Λειψάῳ, σὲ ἀοίδιμε Αὐξέντιε.

Ὁ Καρπασέων λαὸς, πανηγυρίζει φαιδρόπατα, συμπαιανίσμοις νῦν τῇ σωρῷ τῇ θείων σε, Λειψαίων δεχόμενος, ἰαμάτων χέειν, Παμμακάριστε Αὐξέντιε.

Θεοτοκίον.

Γῆ μόνη τῇ ὑπερνέων, κυοφορία σε Ἄχραντε. τὰ διεσῶπα τὸ πρὶν, εἰς σὺ ἐπανήγαγες. καὶ γὰρ τὸν ποιήσαντα, παύτα ὑπὲρ λόγον, καὶ διάνοιαν γεγέννηκας.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον. Ἦχος, πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Ὃν ἐν στρατείᾳ καὶ πολέμοις διαφέροντα, διὰ Χριστὸν σμικρῷ σπηλαίῳ εἰσοικήσαντα, ὑμνῳδίαις τὸν Αὐξέντιον δεῦτε πάντες, ἀναδήσωμεν, ὡς ἔχοντα παῤῥησίαν. καὶ πρεσβεύειν πρὸς Χριστὸν τὸ λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς κραυγάζοντας. χαίροις Πάτερ Αὐξέντιε.

Οἶκος.

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τοῖς τρόποις, ἐφάνης ὦ Αὐξέντιε Μάκαρ. τῆς γὰρ σαρκὸς τὰ πάθη νεκρώσας, καὶ τὰς ἡδονὰς καταπτύσας, ὑπέταξας τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, ἔξω σαρκὸς ἔτι ζῶν διετέλεις, διόπερ καὶ ἡμεῖς σοὶ βοῶμεν. χαίροις Ἀλαμανίας, ὁ βλαστὸς καὶ τὸ ἄνθος. χαίροις ὁ ἐν γῇ πολιτεύων ὡς ἄσαρκος. χαῖρε στρατιῶν ὁ κοσμήτωρ καὶ Πρόβολος. χαῖρε πολεμίων νικήσας θρασύτητα. χαίροις ὅτι ἀπενέκρωσας τὸν ἀρχαῖον πτερνισμόν. χαίροις ὅτι Κύπρον ᾤκησας, ἵνα λάβῃς κατ' ἐχθρῶν. Χαίροις συστρατιώτης τῷ Χριστῷ προσηγάγω. χαίροις τῷ σωζομένων, πλῆθη πάμπολλα δείξας. χαῖρε τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συναείδμιος. χαῖρε τῇ Ἁγίων χοροῖς ἀγαλλόμενος. χαίροις ὁ τὴν Τριάδα καθαρῶς ἐποπτεύων. χαίροις ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύεις. χαίροις Πάτερ Αὐξέντιε.

Σωτήριον.

ΜΗΝΙ ΤΩ ΑΥΤΩ, ΚΗ.

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Τὸν Αὐξέντιον ἐπαίνοις τοῖς μεγίστοις.
Ἐπαινῶ Αὐξήσαντα, πάλαιτον θεῖον.
Ὀγδοάτῃ ἀμφ' εἰκάδι, Αὐξέντιος πρὸς πόλον ἤρθη.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Αὐξέντιος, Ἀλαμανὸς μὲν τὸ γένος, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. ἐκ ποίων δὲ γονέων, καὶ ποίας θρησκείας, καὶ εἰς τίνα καιρὸν, οὐκ ἔχω τἀκριβὲς εἰπεῖν. ὃ δὲ περὶ αὐτὸν, ἐπίσαμαι, τοῦτο ἄρχομαι διηγήσασθαι. ἐξ ἀρχῆς ἦν, αὐτῆς τῆς ἥβης, στρατεία καὶ πολέμοις δοὺς ἑαυτὸν, σφόδρα εὐδοκίμησε, καὶ τοῖς μὲν πολεμίοις φοβερώτατος, τοῖς δὲ συνὼν αὐτῷ ἔσι στρατιώταις, ἥμερος, προσηνὴς, καὶ ποθεινότατος ἀνεδείχθη, ἔκτινος δὲ θειοτέρας θεωρείας ὡς φασὶ περὶ αὐτὸν, τὸν Κόσμον ἠρνήσατο, καὶ τὰ τότε τερπνὰ, καὶ δόξαν ἅπασαν ὡς ὄναρ λογισάμενος, ἔσπευσεν ὑποῤῥαγῆναι ἐξ αὐτῆς. ὅθεν καὶ τοῖς συνὼν αὐτῷ, (ἑκατόσιοι γὰρ ἦσαν οἱ ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοι στρατιῶται), ὡς φασί τινες, κοινωσάμενος τὰ κατ' αὐτὸν, εὗρεν ἅπαντας πειθηνίους, καὶ διψῶντας, τὰ, ὅπερ αὐτὸς ἐδίψα, διόπερ οὐκ ἠμέλησεν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς βαλῆς τοῦ πορείαν ἀρξάμενος, καὶ φθάσας σύτινι αἰγιαλῷ, κἀκεῖσε πλοῖόν τινα εὗρών, καὶ τότε ἐπιβὰς, συνὼν ἅμα τοῖς προλεχθεῖσι στρατιώταις, τοῦ θείμον Κύπρου κατέλαβε, Θεοῦ ὁδηγίᾳ ὡς οἶμαι. φθάσαντες δὲ ἀπέβησαν τὸ πλοῖον, ἔνθα οἱ μὲν στρατιῶται, ἄλλος ἀλλαχῆ ἅπαντες διεσπάρησαν, καὶ ὅποι αὐ ἕκασος κατοικεῖν ἠρετίσατο, τὰ μονήρης βίου τοῦ ἀκεῖβειαν ἀπασάμενοι μετερχόμενοι. αὐτὸς δὲ ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Αὐξέντιος, τοῦ κάρπασον ἄνω λεγομένην χώραν κατέλαβεν, ἔνθι δ' αὖτη μέρος τι τῆς Νήσου Κύπρου, καὶ σπήλαιον

ὄρων ἐίστινα τόπον ἰδιον, ὅπω ἀδὴ τοῖς ἐγχωρίοις καλέμβον, ἐν αὐτῷ κατώκησεν. ἄκρα δὲ νησίδι καὶ σκληραγωγείᾳ δὺς ἑαυτὸν, ἕως ἔ, τλὺ ψυχλὺ καὶ τὸ Σῶμα τῦ παθῶν ἐκκαθάρας, ναὸν τῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπειργάσατο, καὶ τῦ αὐτῦ χαρισμάτων χωρητικὸν, τῇ διηνεκεῖ προσευχῇ καὶ ἀγρύπνῳ δεήσει, Θεῷ μόνῳ μόνος λῶ ὁμιλῶν, ὡς καὶ χαρίσματα ἰαμάτων παρ' αὐτῦ ἐδέξατο, καὶ θαυμάτων ἐκ ὀλίγων αὐτουργὸς ἐγεγόνει. τὰ δὲ παρ' αὐτῦ γεγονότα θαύματα, ἐπεὶ σωτομία χωμβίοις, ἐκ ἐτεθήκαμεν ἐν τῇδε τῇ ἱστορίᾳ, οὓς δὲ μόνε μνηθησόμεθα, ἐξ ὧπερ καὶ πάλα πεσωθήσονται. Χρόνον τοίνυν ἱκανὸν διαρκέσας ἐν τῷ προλεχθύτι ἄντρῳ, ἐν εἰρλίᾳ ἀνεπαύσατο, καὶ πρὸς Χεισὸν τὸν πόθεμβον ἀνέπτη, γέρα παρ' αὐτῦ αὐτάξια τῦ αὐτῦ πόνων ἠλεφῶς, συγχορδίων συνδοξαίνεται, Ἀγγελικαῖς ὑμνῳδίαις. μῦ δὲ ἀδιαδρομλὺ ἐπῶν ἐκ ὀλίγων, εὑρέθη τὸ Ἅγιον αὐτῦ Λείψανον, ἐν ᾧ εἴρηται ἄντρῳ, μύρα βρύον καὶ θαυμασίας ὀσμῆς πλεῖσμβον, ἀδιάκτινον πισῶν, ἐκ κώμης καὶ ναυτοκώμης, (ὑπῆρχον γὰρ μεμιγμβοι ἐκ τῦ δύο τόπων χωρίων,) ὅθεν καὶ ἔρις ἐκ ὀλίγου μεταξὺ τῦ ἀνδρῶν ἀνεφύη, ποῖοι δηλονότι ἐξ αὐτῶν λαβεῖν εἶχον ἐν τόπις, οἱ μὲν τῆς ναυτοκώμης ἔλεγον, ἡμῖν ὄφι δίκαιον λαβεῖν αὐτὸ, ὅτι καὶ πλησίον τῆς ἡμετέρας κώμης εὑρέθη, οἱ δὲ τῆς κώμης πάλιν ἀντέλεγον, ἐχὶ ἀλλ' ἡμεῖς ληψόμεθα αὐτὸ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κώμῃ, ὅτι καὶ πλεῖσοι ἐσμὲν οἱ ἐντυχόντες τότε. τῶν ὅπως ἐχόντων ἤρεσεν αὐτοῖς ἐκ συμφώνε, κομίσαι ἅμαξαν καὶ βόας, ἵνα ἐκ τῆς μιᾶς, ἕτερον δ' ἐκ τῆς ἑτέρας κώμης, καὶ ἐν αὐτῇ ἐπιθῆσαι, τὸ Ἱερὸν καὶ Σεβάσμιον Λείψανον, εἰθ' ὅπως ἀπολύσαι τὰς βόας μόνας, ἀλλὰ τῷ ὁδηγοῦντος, ἵνα πορεύθωσιν ὅποι αὐ ὁδηγηθοῖεν, ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀῤῥήτου προνοίας, τῇ τε Ὁσίᾳ δοχῇ, ὅπερ καὶ ποιήσαντες κατεπαύσαντο τῆς ἔριδος. ἤγαγον δὲ τλὺ ἅμαξαν, καὶ ἐπιθήσαντες ἐπ' αὐτλὺ, τὸ Ἱερὸν καὶ δώδεκατον τῦ Ὁσίου Λείψανον, ἔτι σῶον καὶ ἀδιάφθορον, φέροντες δὲ καὶ τὰς βόας, τῇ ἁμάξῃ συνέζευξαν, εἶτα ἀπολύσαντες αὐτὰς ὁδηγῦ ἀμοιρῦντος ἐπορεύοντο, οἱ δ' ἄνδρες συνείποντο αὐτοῖς, ἦλθον ἔν ἕως ἔ ἔφθασαν ἐν ᾧ τόπῳ νυῦ ὁρᾶται, ὁ Ναὸς τῦ Ὁσίου ἀνοδομημβος. καὶ φθάσαντες ὦ τῦ θαυμασίων σε Χεισὲ Βασιλεῦ, ἔστησαν οἱ βόες ἀκίνητοι, καὶ ἐρεμῶντες, ἰδόντες δὲ οἱ λαοὶ τὸ ἀδόξδοξον τῦ θαύματος, ἐπάραντες τὰς φωνὰς αὐτῶν ἔλεγον, τὸ Κύριε ἐλέησον, ὅτι ὥραν ἱκανὴν, καλόν-

θελόντες δὲ τὸ σεβασμιώτατον Λείψανον τῆς ἁμάξης, ἤγειραν Ναὸν ἀξιολαλῆτ καὶ ὡραιώτατον, εἰς δόξαν Πατρὸς, Υἱῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, τῦ ενὸς καὶ φύσει μόνε Θεῦ, τε καὶ τὸν Ὅσιον θαυμασώσαντος. ἐκ τότε ἐν τῷ θαύματος, ὡς ἔφθιν εἰπὼν, πισεύονται καὶ τὰ ὁσημέραι, παρ' αὐτῷ τὸ Ὁσίε γινόμβα, πᾶσι τοῖς μῦ πίσεως προσερχομβοις τῷ Ἁγίῳ αὐτῦ Λειψάνῳ, καὶ πανηγυείζουσιν, ἐπισίως τλὺ σεβασμίαν αὐτῦ καὶ φωσφόρον πανήγυειν. ταῖς σαῖς βειαῖς τε σῦ Ὁσίε Αὐξεντίε, Χεισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν λαόν σε ἐλευθέρωσον, ἐκ παντοίων κινδύνων καὶ κακώσεων, τλὺ εἰρλίαν δώρησαι τῇ Κόσμῳ σε, ταῖς Ἐκκλησίαις σε τλὺ ἕνωσιν· βράβευε, καὶ ἡμᾶς πάντας ἐλέησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Ἀμλύ.

Ὠδὴ, ς'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ε' νοπτὴν Θεοτόκε κάμινον, κατανοῆμβ οἱ πισοὶ, ὡς ἐν παῖδας
„ ἔσωσε βοᾶς ὁ ὑψηλύμβος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ γασεί
„ σε ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετὸς τῦ Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Δίς.

Ἡ Ηγνὴ σὺ εἶ ἀενζώε νάματος, Παρθενομήτωρ ὡς ἡμῖν, πεποίηκας ῥεῖθρον τὸ ζῶν, ἅπαντας ἐζώωσας, χαῖρε ἡ κυήσασα, Χεισὸν τὸν μόνον φιλάνθρωπον, τὸν αἰνετὸν τῦ Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Ῥ Υ͂σαι δεινῶν ψυχλύμε τλὺ πάλαιναν, βυθιζομβίλυ τοῖς πανοῖς, εἶνα πράζω χαῖρε Ἁγνὴ, χαῖρε παντλόγητε, χαῖρε ἡλωνήσασα ἡμῖν τὸν ἀκέσορα, τὸν αἰνετὸν τῦ Πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Γ Ω͂σον καμὲ τὸ πολλάσοι πταίσαντα, ὑπὲρ τλὺ φύσιν τῦ βροτῶν. ἁμαρτῶντα καὶ αὖθις, ὅλον ἐξυβείσαντα· χαῖρε ἡ βυθήσασα δράκοντα τὸν δόλιον, καὶ τῆς αὐτῦ κακεργίας τὰς παῖπας ἐκλυβώσασα.

Ἄλλος. Ε' ν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Τ Οὺς ἐν καμίνῳ Ἀβραμιαίους ἀμιλλώμβος, ζήλῳ δυσεβείας δόγμα τυραννικὸν, θεοφόρε κατεπάτησας. ὅλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μν καὶ υγάζων καὶ Κύριος.

Ω Σ ἐν καμίνῳ, τῦ πειρασμῶν τοῖς ὑπεκκαύμασι. θεία δροσοβόλος χάεις ἐξ ὕραν, ἐπεσκέψατό σε, Ὅσιε. ὅλογητὸς εἶ ὁ Θεός μν, καὶ υγάζων καὶ Κύριος.

Ω Σ τερῶμβος, τῇ τῆς Τειάδος θείῳ ἔρωτι. Ταύτῃ ἰσαρίθμως μανδρας πνευματικῶς, μελῳδήσας ἀνατέθεικας. ὅλογημβος εἶ ἐν τῇ Ναῷ, τῆς δόξης σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

ΤΟ ὑψίστου, ἁγιασμοῦον θεῖον σκήνωμα. χαῖρε δι᾽ σὲ ἡ δέδοται χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις παναμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Θεῦ συγκαπάβασιν.

ΕΝ Κύπρῳ ἐμάκρυνας, τῷ φίλων πάντων ἐπιλαθόμενος, ἔτι δὲ γονυπόρων, καὶ τὴν στρατείαν καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον, καὶ τὴν πονηρίαν πᾶσαν, καὶ ἔμελπες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ΗΕὐσον ταῖς δεήσεσιν, ἡμῶν τῶν πίστει ἀνακυκλέντων τὸν σὸν παντεβάσμιον θρόνον, τῶν σῶν Λειψάνων Πάτερ Αὐξεντίε, καὶ τῶν δεινῶν σὺς ἱκέτας ἐκλύτρωσαι, ἵνα βοῶμεν πιστῶς ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

ΜΕιζόνων ἠξίωσας, τῶν χαρισμάτων Πάτερ τῶ Πνεύματος. πρὸς Χριστὸν τὸ Παμμάκαρ, τὸν νῦν καθάρας καὶ τὸν διάνοιαν, καὶ σοὶ Ἀγγέλοις βοᾷς ἀγαλλόμενος. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΓΡύχωρον σκεύωμα, τὸ λόγῳ μόνη τὸν ποιητὸν τὸ παντὸς, συλλαβοῦσα ἐν μήτρᾳ, μὴ λυμανθεῖσης τῆς Παρθενίας τῆς σῆς. διὸ καὶ χαῖρε βοῶσοι πανύμνητε, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„ ΕΝ καμίνῳ Παῖδες Γραπὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς
„ εὐσεβείας, καθαρώτερον Χρυσὸν, ἀπέστιλβον λέγοντες. εὐλο-
„ γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
„ πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

ΤΟ φῶς ἀναστίλαν ἐκ φωτὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ἐκλάμψαν Παρθενομήτωρ, ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς προβεβλήκυθε, καὶ ἐφώτισε, τοὺς βοῶντας τὸ χαῖρε σοι τῇ Ἀγνῇ τε καὶ Παρθένῳ, καὶ ὑπερυψοῦντας τὸν ἄπορόν σε τόκον.

ΥΜνοις προσυφαίνειν σοι Ἀγνὴ, ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων, οἱ πάνυ μεμολυσμένοι ἐκ ἰσχύομεν. διὸ τὸ χαῖρε κραυγάζοντες, εὐλογοῦμεν εὐλογημένη Παρθένε τὸν τόκον σε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΦΩτισον Παρθένε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν πανύμνητε, ὅπως ψάλλω, πρὸς Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΗΕπεφωτισμένη ἀρεταῖς καὶ κάλλει Παρθενίας, παρίσασαι τῷ Δεσπότῃ, μνείαν πάντοτε ποιεῖ, καμὲ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως

μελ-

μέλπῃ πάντα τὰ ἔργα, Κυρίε τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

ΦΑ᾽ σέρνα πυρέμβολος φλογὶ, ἀδίκως Οσιε πλανήσαντος κατέφλεξας. αὐτὸς δὲ ἄφλεκτος ἔμεινας, ἐνεργείᾳ Θείᾳ Πνεύματος. καὶ πρὸς δυσέβειαν λαὸς, ψάλλειν διήγειρας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

ΧΡιστὸν ἐνεδύσω ἀληθῶς, τὸν πάλαι ἄνθρωπον ἀπεκδυσάμενος. καὶ ἐθειάμβευσας Οσιε, τὸν τῆς σκότους κοσμοκράτορα. ἐν αἰσμοῖς μαρτυρικοῖς, μετ᾽ εὐφροσύνης βοῶν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

ΤΟῦ Παύλου Χαρίτων ἀφθόνως, γενόμενος φοιτητὴς, τοῖς τότε ἔχνεσιν, ἐπακολούθησας Οσιε, καὶ ἀλείπτης ἐχρημάτισας. τῷ μοναζόντων γεγονὼς πᾶσι Κανὼν ἀρετῆς. τοῖς βοῶσι πάντα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

ΓΥ᾽ μόνη ἐν πάσαις γυναιξὶ Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεῦ. σὺ τῆς θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα παναμωμε. μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τῷ ἀφροσίτῳ φωτὶ. ὅθεν πάντες σε ὑμνοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ε᾽ παπλασίως κάμινος.

ΙΔὲ ἡμῖν ἐφέστηκεν, ἡσὶ μνήμη Αὐξεντίε, ὡς φωταυγὴς τῆς εὐσεβείας Ἥλιος, ἀκτῖνας ἐκπέμπουσα, τὰς τῶν θαυμάτων Πάτερ τῶν σῶν, καὶ καταφωτίζει, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΩΝ καὶ νεκρὸς λελόγισαι, τῇ ἀμάξῃ φερόμενος, ἔστησας αὐτῆς καὶ τῶν βοῶν τὸν κίνησιν, Παμμάκαρ Αὐξεντίε, τὸ τοῖς ὁρῶσι θαῦμα φρικτόν. ὅθεν μὴ φόβῳ καὶ χαρᾷ ἀνεβόων, οἱ πάντες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΟΤαῖς αὐλοις τάξεσιν αὐλιζόμενος εὐδόξε, καὶ τὸ ὀρεκτὸν καὶ ἐφετὸν ἀκρότατον, Παμμάκαρ ἀπέλαυσας, καὶ συὶ Ἀγγέλοις τὸ τοῦ ζυφᾶς, πρέσβυε καὶ νῦν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, τελοῦντων σε τὸν μνήμην, τὸν σεπτὸν καὶ φωσφόρον, Αὐξεντίε Τερσικάκαρ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ΗΟσος δεινὴ κατέχειμε, ῥαθυμίας Πανάχραντε, τῶν ἀνομιῶν μὲ ταῖς σειραῖς σφιγκόμβος, ὃν ἔχω τὶ πρᾶξαι, ἢ πῦ φροσφύγω πλὴν σε Ἀγνὴ. λύτρωσαι τῶν πόνων ἀθυμίας με ὅπως,

βοῶ

βοῶ σοι ὁ χαίρειν, τὸ χαῖρε τῶ Α'γγέλῳ, χαῖρε δεδοξασμένη εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω,'δὴ, θ'. Ο' Εἱρμός.

" Τ'ὸν τῆς Α'γνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν
" ἄφλεκτος. καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τὸν πειρασμὸν ἀχειμάνησαν, κα-
" τασβέσαι αἰτῆμεν τῷ κάμινον. ἵνα σὲ Θεοτόκε ἀκαταπαύστως
" μεγαλύνωμεν. Δίς.

Χ Α'ῖρε Θεοτόκε Δέσποινα, ἡ τὸν Χριστὸν δυσὶ τελείαις τᾶις φύ-
σεσι, τέξασα Θεὸν, ὁμοῦ καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἐνεργείας τε
αὐθις δύο θέμενον, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ψ Α'λλων ὁ Δαβὶδ προέφησεν, ὁ ἐκ γαστρὸς προεωσφόρος ἐμμύησεν.
ὁ Πατὴρ ἐκ σῶν αἱμάτων κόρη σεσάρκωται, διὸ νῦν σοὶ τὸ
χαῖρε κραυγάζομεν. καὶ πάντες ἐν αἰνέσει, ἀκαταπαύστως μακαρίζομεν.

Ω "Σπερ ὕπνος καπέρχεται, ὅτι τὸν πόκον ἔπως ἄκησε πάλαγνε,
ὁ λόγος τῶ Θεῶ ἐν τῇ ἀχράντῳ νηδύϊ σε, χαῖρε κόρη καὶ Μῆτερ
ἀπείρανδρε, ἡ Κόσμον ῥυσαμένη, τὰς μεθοδίας τοῦ ἀλάστορος.

Θ Ω'σον Θεοτόκε Δέσποινα, τὸν ἀδεῶς τὰς ἁμαρτίας πράττοντα, καὶ
τὸν σὸν υἱὸν καὶ ἐμὲ καθικέτευε, ὅπως εὕρω συγγνώμιον ὁ ἄθλιος, ῥυθεὶς ἵνα σοι κράζω, χαῖρε ἐλπὶς καὶ προστασία μου.

Α'λλος. Λίθος ἀχειροτμήτος.

Ο Τ' Τάφος ὁ Πρόξενος λίθῳ, ἐπεκαλύφθη ἰσχυρῶς. Ο"σιε
Χαρίτων ἀρετὰς, ἡ σὴ δὲ μνήμη διαιωνίζουσα, ἡλιακῶς ἐξέλαμ-
ψεν, ἵνα ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Δ Εὔτε τὸν ἐπέτιον μνήμιον, Πνευματικῶς ἐπιτελέκτες. τῇ τοῦ
ἀρετῶν ἐκμιμήσει, τὸν Θεοφόρον πάντες ζηλώσωμεν. καὶ σοὶ
αὐτῷ βοήσωμεν, σὲ μεγαλύνομεν Τερσάγιε.

Μ Ονάδα μὲν θείας οὐσίας. ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ
πιστοὶ προσκυνῆμεν, ἐν ἀσυγχύτοις ταῖς ὑποστάσεσιν. ἰσοθέ-
νη δόμβιμον, ἵνα δοξάζοντες μεγαλύνωμεν. Θεοτοκίον.

Χ Α'ῖρε καὶ σύφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τὸ Μεγάλου. κατ-
πτειζομένη πλαυγῶς, τὸ σὸν Νυμφίου τοῦ ὡραιότητα. ὃν
χρυσίον λάμπουσαν, καὶ ὡς Η"λιον ἀστράπτουσαν.

Α'λλος. Ε'ξέστη ὅλη τάυτα ὁ ὐρανός.

Τ Δὼν σε τῆς καρδίας τὸ καθαρὸν, ὁ εἰδὼς τοῦ βροτῶν τὰ νοή-
ματα, Χριστὸς Σοφὲ, καὶ στρατείας ἤρπασέ σε τῆς πρὸν, καὶ
κοσμῶν ἀνέδειξε, δόξης Θείας Μάκαρ καὶ φωτισμοῦ, καὶ νῦν κα-

θικετεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ πίστει τιμώντων Πάτερ τὸν σὸν Παν-
άγνευν.

Κ Οσμήσας τῆς ψυχῆς σου τὸ ὄγκνες, καὶ δακρύων κρυνοῖς κατε-
μάρανας, τὰς τοῦ παθῶν, ἀκανθας Αὐξεντιε καὶ σορὸς, ἐγέ-
νου μεγαλέμπορος, τὸν τῶ Μαργαρίτου τὸν νοητὸν. ὅθεν Χριστὸν,
καὶ τοπε, πρὸς τείβος ὡδηγήθης, καὶ νῦν ἡμῶν Πάτερ μνημόνευε.

Λ Αμπρύσας τῷ φωτὶ, τῆς Α'γίας Παμμάκαρ Αὐ-
ξεντιε, φωτοειδῶς, ἐμπολυόσης τὸ ζωηρὸν φῶς, καὶ δεχόμε-
νος χάριτι, τὰς τῆς θεοπτίας φωτοβολάς. μὴ παύσῃ ἱκετεύων,
ἀφέσεως πταισμάτων, ἀξιωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Θεοτοκίον.

Η Νίκα ἔλθῃς κεῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σαλπίσει ὁ μέγας
Α'ρχάγγελος, καὶ ποταμὸς ὑπερεχυθήσεται τὸ πυρὸς, τότε
Χριστέ με συμπαξον, δεξιοῖς προβάτοις καὶ ἐξελοῦ, μεμέλοδος τῆς ἐρή-
φων, προβάλλομαί σε πρέσβιν, τὸν σὲ τεκοῦσαν Α'ειπάρθενον.

Κατβασία. Α"πας γηγενὴς.

Ε'ξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκριτόφυτε.

Τ Θλήσει νῦν τὸ πρότερον, καλῶς ἐγγυμνασάμενος, τὸ δεύτερον
δὲ ἀσκήσει, δρόμον τὸν θεῖον τελέσας. εἰς Οὐρανὸς ἀνέδραμες, καὶ τῷ Χριστῷ παρέστασαι, Χαίρων Πάτερ Ο"σιε. ὑπὲρ ἡμῶν
ἐντυγχάνων τῷ σὲ θερμῶς ὑμνοῦντας.

Ε"τερον. Τοῖς Μαθηταῖς σωθέλθωμεν.

Ο Ε'ν πολέμοις πρότερον, καὶ στρατείᾳ πολλάζων, Αὐξέντιος ὁ μέ-
γιστος, Α'λαμανῶν τὸ θράσος, τὸν ἀσκητῶν ἐφάμιλλος, ἠγωνί-
σῃ χαριτως, τὸ διαβόλε ἔλυσε πᾶσαν τὴν τυραννίδα, καὶ τῆς
Τριάδος γέγονε, μύστης ἀξιολέκτης, ὁ καὶ νῦν παρεστάμενος, πρεσ-
βεύει ὑπὲρ πάντων. Θεοτοκίον.

Τ Ο' χαῖρε σοι ὁ Α'γγελος, προσεφώνει Παρθενε, τὸν τῶ ὑψίστε
λέγων σοι ὑὸν τέξεις ἀπόρως, καὶ Παρθενίαν καὶ τόκον, εἰς σὺ
συνάψεις προσφόρως, ὅθεν πᾶσα δόξα, γεραίρει καὶ μακαρίζει. καὶ
τὸν ὑὸν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀπερίληπτως, ὑμνολογεῖ ὡς ῥύστην
καὶ σωτῆρα τῶ Κόσμου.

Εἰς τὸς αἴνους στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'.

Ω" τῆς παραδόξου θαύματος.

Ω" Τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀσκήσεως, τὸ Αὐξεντίε καὶ γὰρ, ὅστις ἄσαρ-
κος γέγονε, προσευχαῖς καὶ δάκρυσι, καὶ νηστείᾳ ἠλόγησε, κά-

πίαν κόσμυ, πᾶσαν τερπνότητα. Θεὸν τὴν δόξαν ἐνοπτριζόμενος, ὦ πάτερ, καὶ παρίσταται, φρέβυς ἀναπάπαυσος, καὶ φῶς Χριστόν, παύτοτε δεόμενος τῦ οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς.

Δίς.

Δεῦτε εὐφημῆσαι σοφόσωμοι, οἱ ἀθροισθέντες πιστῶς, Αὐξεντίυ πανήγυριν, ἀσκητῶν τὸ καύχημα, καὶ Ὁσίων ἀγλάϊσμα. καὶ τῆς κρημνῶν μέγιστον ἔρεισμα, καὶ καρπασέων τὸν ἀντιλήπτορα. δράμωμεν ἅπαντες, πιστῶς καὶ βοήσωμεν, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, φρέσβυν φῶς Κύριον οἰκτιρησθῆναι ἡμᾶς.

Θ Αῦμα τοῖς ὄρεσι φρόκειται, ἡ τῆς Λειψάνων σωρὸς, τὸ Ὁσίυ καὶ βλύζει γὰρ, κρηνισθὸν ἰάματα. τοῖς νοσῦσι καὶ δαίμονας, ἐκδιώκει, καὶ τῶν φάλαγγας, καὶ καταπαύει πᾶσαν δυσχέρειαν, ὦ νεῦ βοήσωμεν, Ἅγιε Αὐξεντίε, πάντων ἡμῶν, μέμνησο φῶς Κύριον, τῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, ἦχος, πλ. ά.

Ὅ Σιε Πάτερ τῆς Εὐαγγελικῆς φωνῆς ἀκήκοας ἐπακόυσόν σε. καὶ κόσμον ἐβδελύξω, εἰς ὁδὸν λογισάμενος ἅπαντα, στρατείαν, πλῆτον καὶ ξυφὼ τὴν ἐνύδονον, ζωὴν ὡς μοχθηρὰν κατέρριψας. φυγαδεύων σεαυτὸν, τῶν πάντων κατεμάκεινας, ἵνα αὐξήσῃς τῆς χῆρσε τὰ Χαρίσματα, Αὐξεντίε Παμμακάριστε, κατάλληλον τῇ κλήσει, καὶ τὸν ζῆτον ἐνδεξάμενος. ὅθεν σωσαγαλλόμενος ταῖς οὐρανίαις χοροστασίαις, καὶ τῇ Τριάδι παρεστὼς, μνείαις ὑπὲρ ἡμῶν τῦ πιστῶς ἐπιτελέντων τὴν ἀειμέβαστον μνήμην σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Κανόνος, Ὠιδὴ, γ. καὶ ς. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Α'ΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ Ὁ'ΣΙΟΥ ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΥ Ὁ'ΣΙΟΥ ΑΥ'ΞΕΝΤΙΟΥ.

Α'ΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ

Α'ΠΟΣΤΟ'ΛΟΥ ΘΩΜΑ',

ΚΑΙ ΤΟΥ Ὁ'ΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟ'Σ Η'ΜΩΝ

ΚΕΝΔΕΑ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

ΜΗΝΙ ΟΚΤΩΒΡΙΩ, ϛ.

ΤΟΥ̃ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΘΩΜΑ,

ΚΑΙ ΤΟΥ̃ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΚΕΝΔΕΑ

ΤΟΥ̃ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ̃.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. σιχηρὰ, ϛ'. τῶ Ἀποστόλω, γ'. καὶ τῆ Ὁσίᾳ, γ'. σιχηρὰ τῶ Ἀποστόλω. ἦχος, δ'.

Ὡς χρυσαῖον ἐν μάρτυσι.

ΤΗς πλευρᾶς ἐφαψάμενος, τῶ Δεσπότῃ πανόλβιε, τῷ καλῶν κατείληφας τὸ ἀπρόσιτον. ὥσπερ γὰρ σπόγγος τὰ νάματα, ἐκεῖθεν ἐξιώτλησας, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ ἐπότισας, χερσωθεῖσας καρδίας, ἀγνωσίᾳ, τῶ Θεῶ θεογνωσίας, ἀναπηγάζων τὰ δόγματα.

ΤΗ πίστει ἀπίστειά σε, τὰς πίστεις ἐβεβαίωσας. ὡς Θεὸν καὶ Κύριον πάσης κτίσεως, θεολογεῖν ἀπαρξάμενος, τὸν σάρκα φορέ-

φορέσαντα, δι' ἡμᾶς τὸς ὑπὸ γῆς. καὶ Σταυρόν τε καὶ θάνατον, ὑπομείναντα. καὶ τὰς βρήσεις τῆς ὕλης, καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν διανυγσάντα, ἐξ ἧς ζωὴν ἀρρυόμεθα.

Ὁ Θωμᾶς ὁ Θαυμάσιος, τὴν πηγὴν ἀνέσόμωσε, τῆς δογμάτων Δέσποτα τοῖς Θεόφροσι. τὴν γὰρ πλευρὰν φηλαφήσας σε, διπλῆν τὴν ἐνέργειαν ταῖς ἐφίαις ταῖς δυτταῖς, καταλλήλως μεμύηται. καὶ ἐβόησε, σὺ Θεός μου ὑπάρχεις, καὶ Δεσπότης. σὺ καὶ Κύριος τῆς δόξης, ὁ δι' ἐμὲ σάρξ χρόμενος.

Ἕτερα τὰ Ὅσίου. ἦχ. πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε νῦν Κυνδέα καλέσωμεν; μοναςῶν ὑπογραμμόν, καὶ ἰαμάτων Αὐτηργόν. ἐγκρατεία ταῖς πληγαῖς, πάθει μαςίξαντα ψυχῆς. Πολίτην τῆς Ἀγγέλων καὶ σωόμιλον. τῆς ἄνω Μηβοπόλεως, οἰκήτορα, τῆς ἀρετῶν ἐνδιαίτημα. Ἀγνὸν κτίσθην ἐκ τῆς Πνεύματος. ἱκέτευε τῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Κυνδέα προσφθέγξομαι; τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ ἡσυχίας ἐραστήν. τῆς παθῶν ἐκμειωτήν, καὶ μοναςῶν καθηγητήν. πλημμύραν διδαγμάτων Θείου Πνεύματος. φωτῆρα διακρίσεως, ἀκοίμητον. Θαυματργὸν ἀληθέσατον, πάθη πικίλα ἰώμενον. ἱκέτευε τῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τύχος διακρίσεως γέγονας. καταγάζων τὰς ψυχὰς, τῆς προσιόντων σοι πιστῶς. καὶ τὴν τείβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνὺς αὐτοῖς σοφέ. διόσε ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν. τελοῦντες τὴν Ἁγίαν νῦν Πανήγυριν. Κυνδέα Πατέρων καύχημα, τῆς ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα. ἱκέτευε τῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα. ἦχ. πλ. β'.

Ὡς ὑπηρέτης τοῦ λόγου, καὶ τῆς ἀῤῥήτου σαρκώσεως αὐτοῦ, βυθὸν σοφίας ἐξιχνίασας, Θωμᾶ Ἀπόσολε. τῷ γὰρ καλάμῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνιχνεύων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ψυχὰς ἐζώγρησας. ὅθεν τῇ σαγλύῃ τῆς σῶν δογμάτων, πᾶσαν ἐρώτισας τὴν οἰκουμένην. καὶ τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως, τὰς τῆς Γνδῶν ἐζοφωμένας ψυχὰς, κατελάμπρυνας. διὸ τῆς δόξης πλαυγῶς, Χριστὸν καταβυφῶν. αὐτὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ Μακαρίσειε σε.

Εἴσοδος καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς, Γωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ κατεγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ

αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. ἀγαπητοί, μὴ παντὶ Πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ Πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς, Γωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται, ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν. ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ σωτῆρα τοῦ Κόσμου. ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσται. γήρας γὰρ τίμιον ἐστὶ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. πολιαὶ δέ εἰσι φρόνησις ἀνθρώποις. καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀνεπιλήπτου. εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη. καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. ἥρπαγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες. μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν λιτήν. ἦχος, α'.

Χριστῷ ἠκολούθησας Θωμᾶ Ἀπόσολε, καὶ τὸ Κόσμῳ κατεφρόνησας. καὶ τὰ τότε διδάγματα, ἐν τῷ ταμείῳ σε κρύψας, ἀνεδείχθης Ἀπόσολος. ὅθεν χυρούμενος ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰς τῶν ὑπὸ τῆς πλάνης καὶ τῆς παθῶν σκοτισθείσας ψυχὰς, ἐντολαῖς τοῦ σωτῆρος ἐφώτισας. πιστεύειν εἰς Τειάδα Ὁμούσιον.

Τῷ

Τῦ Οσίυ. ἦχος, β'.

Τῶν Λειψάνων σε θήκη, πανεύφημε Πάτερ πηγάζει ἰάματα. καὶ ἡ Ἁγία σε ψυχὴ, Ἀγγέλοις σωυῆσα, ἀξίως ἀγάλλεται. ἔχων νυῦ πρὸς Κύριον Ἅγιε παῤῥησίαν. καὶ μὴ τῶν ἀσωμάτων, χορεύων ἐν Οὐρανοῖς. ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, δ'. Ἕτερον τῦ Ἀποστόλυ.

Τῷ τῆς γνώσεως θείῳ πυρὶ, τῆ ψυχῆ καπυγαθεὶς. ἐν πᾶσι τῦ Δεσπότυ μιμητὴς γεγόμενος, ὡς σύνομος μαθητὴς Θωμᾶ Ἀπόστολε. τῷ γὰρ καλάμῳ τῦ Σπυρῦ, ἐκ τῦ βυθῦ τῆς ἀγνωσίας, δυσεβῶς ἔχας ἐζώγρησας. ὅθεν καὶ τῆ τῶν Ἰνδῶν ἐζοφωμένῃ διανοίαν, τῷ τῦ Θείυ Πνεύματος ἀγκύρῃ ἐσαγλώδυσας. Χρισὸν τὸν Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, καὶ ἡμᾶς ῥυσθῆναι τῆς τῦ ἐχθρῦ ἐζοφωμένης ὄψεως. καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τῦ Οσίυ.

Ἐκ βρέφους ἐγεύσω τῦ Κυρίυ ἐρασὴς Κανδέα Μακάριε. τὸ γὰρ ὅπλον τῦ Σπυρῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης, τῆ ὁδῷ τῆς σωτηρίας. δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέσιος γέγονας. Δαιμόνων αὐτίπαλος, καὶ τῦ Κόσμυ πρεσβευτὴς ὀρθῶς διαφύσιος.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Θεοφόρε Κανδέα. σὺ καὶ μὴ θανάτου, ζῆς ἐν τῷ Χρισῷ. διὸ τῷ κόσμῳ σεαυτὸν ἀνεσαύρωσας, ἔξω γὰρ σαρκὸς, καὶ κόσμυ γενόμενος. πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νυῦ. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰς τὸν σίχον σιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου. ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὥσπερ μαργαρίτας σε, ἐκ τῦ πελάγυς ἀείρατο. τῆς τῦ Κόσμυ συγχύσεως. Χρισὸς ὁ φιλάνθρωπος, διὰ σῦ πλυτίσας. τὰς ὑπορρήμυας, καὶ τῇ πενία τῶν δεινῶν, συγκεκραμένας Θωμᾶ, Ἀπόστολε. διόσε μακαρίζομεν, καὶ τῶν πανέορτον μνήμας σε. ἐν αἰνέσει δοξάζομεν, δυσεβῶς σὲ γερέροντες.

Εἰς πᾶσαν τῆν γῆν ἐξῆλθεν.

Ἰνδῶν κατελάμπρυνας πᾶσαν τῆν γῆν ἐρώπατε, καὶ θεόπτα Ἀπόστολε. φωτίσας γὰρ ἅπαντας, ὑὲς ἀπειργάσω, φωτὸς καὶ ἡμέρας. πίστις ἐν Πνεύματι Σοφὲ, εἰδολικὰς τε ναὸς κατέῤῥαξας. αὐτήγειρας δὲ χάριτι, Θεῦ εἰς δόξαν καὶ αἶνεσιν. Ἐκκλησίας Μακάριε, πρεσβεύτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ

Οἱ οὐρανοὶ διηγῦνται δόξαν Θεῦ.

Χειρὶ φιλοφράγμονι, θείαν πλευρὰν ἐξηρεύνησας. τῶν ἥλων τὰ βάυματα, ἅπερ ὁ ἀθάνατος δι' ἡμᾶς ὑπέση. τῆν ἀπιστίαν μεταβαλὼν χαρμονικῶς, εἰς εὐπιστίαν Θωμᾶ ἐβόησας. σὺ εἶ Θεὸς καὶ Κύριος. καὶ σὲ δοξάζω φιλάνθρωπε, τῶν τοῖς πάθεσι βλύσαντα, τοῖς πιστοῖς τῆν ἀπάθειαν.

Καὶ τῦ Οσίυ. ἦχος, πλ. β'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίυ.

Θεία χάρις ἀπηώρητο ὅτι τῇ θείᾳ τῶν Λειψάνων σε, ἡγιασμένε Κανδέα. διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρυ τῶν θαυμάτων σε, δραμέμεθα. τῶν νοσημάτων τῆν ἴασιν ἀῤῥυόμυσι. ἀλλὰ Πάτερ. Οσιε, Χρισὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, πλ. α.

Οσιε Πάτερ τῆς φωνῆς τῦ ἀγγελίυ τῦ Κυρίυ ἀκύσας, τὸν κόσμον κατέλιπες. τὸν πλῦτον καὶ τῆν δόξαν εἰς ὕδὼ λογισάμυος. ὅθεν πᾶσιν ἐβόας. ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ἀρίσητε χάριν αἰώνιον. μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτῦ. ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῦ, ἀρίσητε ἀπάυσιν μὴ παύσων τῶν Ἁγίων. ὧν ταῖς ἱκεσίαις Χρισὲ, φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νυῦ. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Τροπάριον, ἦχος, γ'.

Πόσολε Ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ. ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, δωρήσηται ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῦ Οσίυ. ἦχος, α.

Τῆς ἐρήμυ πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος. καὶ Θαυματέργος ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Κανδέα Πατὴρ ἡμῶν Οσιε. νηστεία ἀγρυπνίᾳ προσευχῇ, ἰαμάτα χαίσματα λαβών. θεραπεύεις τὰς νοσύντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσερχομένων σοι. δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τὸ ἐνεργοῦντι, διὰ σῦ πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ νυῦ. Τῦ Γαβριήλ.

Καθίσματα. ἦχος, πλ. α. Τὸν σωσάρχον λόγον.

Τὸν Ἀπόστολον πάντες, καὶ Μαθητὴν τῦ Χρισῦ. ὑμνήσωμεν ὕμνοις ὅτι τῇ μνήμη αὐτῦ. Θεοπρεπῶς γὰρ τὰς ἡμῶν διανοίας ὁ αὐτὸς. τύπος τῶν ἥλων φιλαφῶν, βεβαίαν πίστιν ἐζητῶν, ἐστήριξεν ἐν Κυρίῳ. ἀδιαλείπτως πρεσβεύων. ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δό-

Δόξα. Τὸ Ὅσιε.

Γ'Γραπτεία τὸν βίον σε κατεκόσμησας. καὶ νεκρώσας τὸ Σῶμα σε ἐξηφάνισας, τῶ ἐχθρῶ πᾶς προσβολὰς Κανδέα Ὅσιε. καὶ μετέσης πρὸς Θεὸν, εἰς τὸ αἰώνιον ζωὴ, ὡς Α'ξιος Κληρονόμος. διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ' ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος τῆς κυήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώσθη ἀληθῶς ὦ Α'ειπάρθενε. καταπλήτει με τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστᾳ τὸν λογισμὸν, ἡ δόξα σε Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλωμένη, πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β. ειρμολογίαν. ἦχος, γ'. Θείας πίστεως ὁμολογία.

Ε'γγὺς ἄδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρωσας τῆς νοουμένων, Α'ιθιόπων Θεοφόρε τὰ πρόσωπα. καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας, διέλυσας, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστοις σε ὠδῖσι. Πάτερ Ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως ὑπερεχώρησε, σαρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σε. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν. ὁ μὴ τόκον Παρθενίαν φυλάξας σε. ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα Παρθένον σε. μόνος Κύριος, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δ'Ακρύων τοῖς ῥεύμασι, καθάπερ δένδρον σοφὲ. ἀεὶ πιαινόμενος, δικαιοσυνης καρπὸς, πλουσίως ἐξεώθησας. ὅθεν σε συνελθόντες, ἐπαξίως τιμῶμεν. Θαυματουργὲ Κανδέα, ἀσκητῶν ὡραιότης. διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάντας φύλαττε.

Δόξα, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μ'όνη κυήσασα τὸν ποιητὴν τοῦ παντὸς. ἡ μόνη κοσμήσασα τὸν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σε ἅπαντες. ῥῦσε με τῆς παγίδος τοῦ δολίου βελίαρ. σῆσον με ὅτι πέφυκα τῆς Χριστοῦ θελημάτων. αὐτὸν ἐκδυσωπῶσα ἐκτενῶς ὃν ἐσωμάτωσας.

Οἱ μακαρισμοί. τὸ ά. Ἀντίφωνον τῶ δ'. ἦχος. Εὐαγγέλιον.

Ζήτει. Δεκεμβρίῳ, ἐν ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ε'λέησόν με ὁ Θεός. ἦχος, πλ. β'.

Ὅ'σιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῆς καρπωμάτων σε. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῆς καμάτων σε.

τῆς δαι-

μόνων, ὤλεσας τὰς φάλαγγας. τῆς Α'γγέλων ἔφθασας τὰ πάγματα. ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον. εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σ'ῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σε. Εἶπα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκε, εἰς ς'. καὶ τὸ Α'ποστόλε, εἰς δ'. καὶ τὸ Ὅσιε, εἰς δ'.

Ὁ' Κανὼν τῆς Θεοτόκε. ἦχος, πλ. δ'.

Ὠ'δὴ, ά. Ὁ' Εἱρμός.

"Γ'Ραῦ διοδεύσας ὡσεὶ ξηρᾶ, καὶ τὴν Α'ιγυπτίαν μοχθηρίαν
"διαφυγὼν, ὁ Γαβριηλίτης ἀνεβόα. τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
"ἄσωμεν.

Π'ολλοῖς σωτηρίοις πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν βοῶντα· ὦ Μῆτερ τοῦ λόγου καὶ Παρθένε, τῆς δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Α'θῶν με παράτασι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν. ἐρήνευσον κόρη τῇ γαλήνῃ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε παράμωμε.

Ω'πῶρα τεκοῦσα σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῆς δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀβατεύω, καὶ τὴν ψυχήν καὶ τὸν διάνοιαν.

Ο'σοῦπα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς σῆς σε. ἀξίωσον μόνη θεομήτωρ. ὡς ἀγαθὴ μεγαθοῦτε λαχθῆναι.

Ε'τερος τοῦ Α'ποστόλε. ἦχος, δ'. Τειχάτας κραταιούς.

Τ'Ὸν ἄναρχον Υἱὸν, τὸν Θεὸν Θεὸν λόγον. τὸν φανέντα δι' ἡμᾶς, μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς, ὃν ἑώρακας σὺ δόξῃ. ὃν καὶ τὰς χεῖρας ἐψηλάφησας. καθικέτευε σῶσαι τὰς δέλεας σε.

Ο'ὐ γνώσης τῆς κρυπτῶν, καὶ νοερὰς ὁ ἐπαίζων, καὶ καρδίας ἐρευνῶν. ὁ Θεός μου Γνησῖε, σὲ Θωμᾶ Πάμμακαρίσε. τῆς αὐτοῦ θεοφανείας, ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα, καὶ Α'πόστολον θεῖον προσήκατο.

Ἀ'μάτων μυστικῶν, ποταμὸς ἀνεδείχθης. ἐκκλησίας τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. ἐκκλησίασε σήμερον. ῥεύμασι θεογνωσίας, τῷ ῥείθρῳ τοῦ Πνεύματος, τὴν πολύθεον πλάνην ἀπέλασας.

Θεοτοκίον.

Θ'ανάτου καὶ φθορᾶς, καθαιρέτης ὑπάρχων. ἀφθαρσίας τὸν πηγὴν, τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, Θεοτόκε παναμωμητε. καὶ τὴν τῆς

Ἀθανασίας, ὡραίσαντα χάειτι. τῆ ἀνθρώπων τλὼ φύσιν Πανάχαντε.

Ἕτερος Κανὼν τῦ Ὁσίυ. Ἦχος, πλ. δ'.

Ἀσωμῳ τῇ Κυείῳ.

ΜΑθεσι νεκρωθεῖσα, ζώσόν με Πάτερ ταῖς φρεσβείαις συ. τῆ ζωῆ νεῶ τῆ ζώντων, παῤῥησίᾳ πολλῇ παεισάμβυς.

ΘΡωτι Πάτερ Θείῳ, ἔρωτι σαρκὸς ἀπαρνησάμβυς. ἐφώτισας, καὶ πᾶσαν, τῆ παθῶν τλὼ ἀχλὺν ἐξηφάνισας.

ΓΓλυκυ ἄὔλον Πάτερ, σὺδον ἐν καρδία σου δεξάμβυς, ἠκολύθησας πόθω, τῷ καλῦντι Κυνδέα Παπὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΩΣσον με τὸν ἐνζάλη, πασῶν ἡδονῶν κλυδωνιζόμβον, ἡ τὸν σωτῆρα τεκοῦσα, τὸ παντὸς τλὼ γαλιλύω Παναμωμε.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ ΟΥρανίας ἀψίδος, δροφυργὲ Κύειε. καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆ-
„ τορ, σύμε σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ. τῆ ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῆ πισῶν τὸ σήειγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

ΠΡοσασίαν καὶ σκέπλω, ζωῆς ἐμῆς τίθημι. σὲ Θεογενῆτορ Παρθενε σύμε κυβέρνησον, φρὸς τὸν λιμβάσυς, τῆ ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῆ πισῶν τὸ σήειγμα μόνη πανύμνητε.

ΙΚετεύω Παρθενε, τὸν ψυχικὸν πάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλλω, διασκεδάσαι μκ. σὺ γὰ Θεόνυμφε τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χειςὸν ἐκύησας, μόνη πανύμνητε.

ΓΓεργέτλω τεκοῦσα, τὸν τῆ καλῶν αἴτιον. τῆς διεργεσίας τὸν πλῆτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον. πάντα γὰρ δυάσαι, ὡς δυματὸν ἐν ἰσχύϊ. τὸν Χειςὸν κυήσασα μόνη πανύμνητε.

ΧΑλεπαῖς ἀῤῥωσίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν. ἐξεπεζομβῶ Παρθενε σύμοι βοήθησον. τῆ ἰαμάτων γὰρ ἀνελλιπῆσε γινώσκω, θησαυρὸν Παναμωμε τὸν ἀδαπανήτον.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν Σοφίᾳ καὶ δυνάμει.

ΑΡητῆς κάλλει, διαφρέπων αὐτόπτα καὶ θαύμασι. τῆ Ἰνδῶν τὸ δυσειδὲς, φωτὶ τῷ Θείῳ κατηύγασας. πίσει ἐφαίδρυνας, τύπων τλὼ ζόφωσιν.

ΥΠὸ τῆς αἴγλης, πυρωθεῖς αὐτυργίᾳ τὸ Πνδύματος. ὡς βολὶς Θεοφεγγὴς, ἐξαπεςάλης θεόλημπτε. καὶ Κόσμον ἐφώτισας, Θωμᾶ σοῖς Θαύμασι.

Με-

ΜΕμυημβος, τῆς ἐνθέυ Σοφίας τὰ δόγματα. ὥσπερ σάκος ἀσραπῆς, διερχομβῆς Ἀπόστολε. Θωμᾶ κατελάμπρυνας, κόσμυ τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

ΑΠειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα. τῆ παθῶν ταῖς φροσβολαῖς, κλονύμβόν με σερέωσον. σὺ γὰ ἔσιν ἄχραντε πλὼ συ βοήθεια.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

ΓΑρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ σερῥῶς Ὅσιε. Τλὼ δὲ ψυχλὼ, ἔδειξας δυλείας, τῆ παθῶν ἀπαπεύωτον.

ΘΟνοισυ τλὼ ἄρυραν, τλὼ τῆς ψυχῆς σαφῶς Ὅσιε, καλλιεργῶν. σάχω ἀπαθείας, καὶ θαυμάτων ἐξλώθησας.

ΝΕκρωσιν ἐνδέδυσαι, ζωοποιῷ Χειςῷ σύδοξε, ἰχνηλατῶν. ὅθεν ἀνίσαῦσοι, νεκρὺς χάειν δίδωσι.

Θεοτοκίον.

ΤΟπον ἁγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἀγνὴ ζάπεζαν, ἄρτον Χειςὸν, τλὼ ζωλὼ τῆ ὅλων, δεξαμβύλω ὑμνύμβσε.

Καθίσματα. Ἦχος, πλ. δ'.

Τλὼ Σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ γασεί.

ΤΗ σαγλώνη τῆ λόγων τῆ θεϊκῶν, τὰς ἰχθύας ζωγρήσας τὰς λογικὰς. καὶ τύτας φροσήγαγες, ἀπαρχλὼ τῷ Θεῷ ἡμῶν. καὶ τὸ Χειςὸ τὰ σίγματα, ποθῶν ἐπενδύσασθαι, μιμητὴς τὸ πάθυς, αὐτὸ πεφανέρωσαι. ὅθεν σωελθόντες, καὶ χέος τιμῶμβ. Ἀπόστολε Ἔνδοξε, τλὼ πανέορτον μνήμλω σε, καὶ συμφώνως βοῶμβσοι. φρέσβυε Χειςῷ τῷ Θεῷ, τῆ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι. τοῖς ἑορτάζυσι πόθῳ τλὼ Ἁγίαν Μνήμλω σε.

Δόξα τὸ Ὁσίυ. Τὸν πάφον σε.

ΓΑρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐγκρατείας τῷ τόνῳ. ἐνέκρωσας σοφὲ, ἀρετῶν ἐμμελίας. διὸ ταῖς ἀναβάσεσι ἐπαυξύμβος ἄειρα, Πάτερ ἔφθασας, φρὸς τὴν ἑραίων ζίβον. ἀγαλλόμβος, ἀεὶ Χειςῷ σωὶ Ἀγγέλοις. Κυνδέα Παπὴρ ἡμῶν.

Καὶ νυῦ. Θεοτοκίον.

ΘΕῦσε καὶ ζοφὸν, καὶ Μητέρα ἐκάλεσ. ἐκ γλώσσης μιξικῆς, ὃ τῆς χάειτος κῆρυξ. Θεὸν τὸν ἐν σπλάγχνοις σε, ἐγνωκὼς διὰ Πνδύματος, καὶ ἀμνὸν τεχθεῖς, αὐτὸν ἐδείκνυς δακτύλω. κόσμε αἴροντα, τὰς ἁμαρτίας Παρθενε, φροσλήφει τὸ χείρονος.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ ΕΙσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ μυστήριον, κατενόησα
„ τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σε τὴν Θεότητα.
„ ΤΩν παθῶν με τὸν πάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύ-
ριον. καὶ τὸν κλύδωνα κατέδυσον, τῇ ἐμῶν πταισμάτων Θεο-
νύμφευτε.
ΓΥπολαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ὑπεκλεψε τῆς σῆς ἀδήχμοι.
ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ σωτῆρα πάντων τῇ ὑμνέν-
των σε.
ΟΙ' ἐλπίδα καὶ σήειγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον,
κεκτημένοι σε Παναμωμε. δυσχερείας πάσης ἐκλυόμεθα.
ΙΠολαύοντες Παίαγνε, τῆ σῶν δωρημάτων σοὶ χαριτήριον.
ἀναμέλποιμι ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐνδόξῳ.

ΤΗ μεγίστη τῶν θαυμάτων, ὑπεδείξει χησάμενος. καὶ δογμάτων
θείων, δόξαν τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος. τὴν οἰκουμένην ἐπέσχες,
τῇ κηρύγματι, τὴν κραυγάζουσαν δόξα τῇ δωαμένει σε Κύριε.
ΩΣ αὐτόπτου σε τὸ λόγε, καὶ θεμόν ὑπηρέτου τε. καὶ τῆς τότε
δόξης, καὶ μεγαλειότητος μάρτυρα, καὶ ὡς πιστὸν οἰκονόμον καὶ
Ἀπόστολον. ὑφηνέμωσε Μάκαρ Θωμᾶ ἀξιάγασε.
ΝΥμφικτὴν ὥσπερ πασάδα, καὶ σκιωὴν ἐπουράνιον. ὑποβάθρων
λίθον, ἀκρογωνιαῖον πηξάμενος, ἐπωκοδόμησας Μάκαρ Πα-
ναοίδημε. Ἀποστόλων ἀκρότης Θωμᾶ τοῖς πιστεύουσιν.

Θεοτοκίον.

ΤΗν ἀνίρωτον τὸν σάκτω, τῆς ζωῆς γεωργήσασαν. τὴν Πανα-
γίαν Παρθένον ὀνομάζομεν. οἱ κραυγάζοντες δόξα Χριστε
τῇ δωαμένει σε.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΕΠομβεία τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμὸς θαυμάτων ἀνέβλυσας.
μολυσμὸν ὑποκαθαίροντος, τὰς ἐν πίστει Μάκαρ σοὶ προσπί-
πτοντας.
ΟΛουόμενος δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις Κυνδέα σάσεσι.
τὴν ψυχὴν προκαθήραμενος, τῆς Τειάδος ταύτην ἀναπέδει-
ξας.
ΕΝ ἐρήμοις ἐμάκρυνας, Πάτερ φυγαδεύων καὶ προσδεχόμενος,
σὲ τὸν σώζοντα Μακάριε, ὀλιγοψυχίας καὶ κακώσεως.

Θεο-

Θεοτοκίον.

ΛΑτόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακοὺμ σὲ ἴδε παναμωμε. ὁ
Θεὸς, ἐκ σοῦ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρτοὺς ἀνεκαίνισε.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

„ ΦΩτισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σε Κύριε, καὶ τῇ βραχίο-
„ νί σε τῇ ὑψηλῷ, τῷ σῷ ἐρίλλῳ ἀδήχε ἡμῖν φιλαν-
θρωπε.
„ ΜΠλησον Ἁγνὴ εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὸν σὸν ἀ-
κήρατον δισσὰ χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν
αἴτιον.
ΓΡῶσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε Ἁγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦ-
σα λύτρωσιν. καὶ τῷ ἐρίλλῳ τῷ πάντα νῦν ὑπερέχοντι.
ΓΥσον τῷ ἀχλῷ, τῇ πταισμάτων με Θεόνυμφε, τῇ φωτισμῷ
τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.
ΆΑσε Ἁγνὴ, τῇ παθῶν με τῷ ἀθυμίαν, ἐπισκοπῆς σε ἀξιώ-
σασα. καὶ τῷ ὑγείαν τῇ προσβείᾳ σε ἀδήχε μοι.

Ἄλλος. Ἀ σεβεῖς ἐκ ὄφονται τὸν δόξαν σε Χριστέ.

ΕΛλαμφθεὶς Ἀπόστολε, τῇ δόξῃ τῶ Χριστῶ. τὴν πλευρὰν τὴν ζωο-
ποιόν, ψηλαφήσας λύτλησας, ἀνεξιχνίαστον δύλογίας ἄβυσσον,
καὶ τὸν κόσμον κατεπλήτησας.
ΜΗ παρὼν τῇ προτίμησε εἰσόδῳ ὁ Θωμᾶς, ἀπιστοῦντι τοῖς
μαθηταῖς. πιστωθεὶς δὲ ὕστερον, χαίρων ἐβόησε, σὲ Θεὸν καὶ
Κύριον, Ἀναγγέλλων πολυέλεε.
ΟΓρανὸς ὁ ἔμψυχος τῆς δόξης σε Χριστὲ, βροντῇ τῇ πνευματικῇ,
ὁ Θωμᾶς ἐβόησεν ἐκδιηγούμενος, σὲ Θεὸν καὶ Κύριον, τοῖς
πιστοῖς δύηγελίσατο.
ΙΙκετεύω ἀπόδειξον Παναμωμε τὸν νοῦν, τῇ παθῶν καὶ τῇ λογισ-
μῶν, τὰς ὁρμὰς ὑπόταξον τότε Θεόνυμφε, ἡ Θεὸν γεννήσασα,
τὸν σωτῆρα τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ ῥυθίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

ΗΑὸς τῆς βισιλίας Θεότητος χηματίσας, παθῶν τὰ ἐνδάλματα
τὰ τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεδίωξας.
ΗΕκρώσας τῆς σαρκός σε τὸ φρόνημα, Θεοφόρε νεκρὰς ἐξανέστη-
σας, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.
ΤΟν Ἥλιον τεκοῦσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε Παρθένε τὸν ἄδυτον,
ἐσκοτισμένον με φώτισον.

Ὠδὴ,

Ὠδὴ, ς'. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχέω πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου, τῷ ᾅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Γωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ἀνάγαγε.

Ἀνάτεινόν σε τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσας, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τῷ τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, καταχεθεῖσαν Παρθενέ δυσώπησον. τὸν Κύριόν σε καὶ υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προσάτιν σε τῆς ζωῆς ὑπῆρχαμεν, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθενέ, τῷ πειρασμῶν διαλύσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν. καὶ δέομαι διὰ παντὸς, τῷ παθῶν με ῥυσθῆναι Παναμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς θλίψεσι κόρη, καὶ τῷ φωτί σε ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀδυνῶν κατάκειμαι, καὶ ἐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ σωτῆρα τὸν Κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα, τῷ νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκφθορᾶς νοσημάτων Ἀνάστησον.

Ἄλλος. Θύσωσοι μοι φωνῆς ἀνέσεως Κύριε.

Τὴν πάντων ἀπιστίαν Θωμᾶ τὸν ψυχόλεθρον, ἡ ἀπιστία σε Μάκαρ θεραπεύει, σὺ γὰρ ἀναμφίλεκτος, καὶ τῷ ἥλων, καὶ τῆς λόγχης, τὰς τύπους ἠρώτησας.

Ἐφίκας ὡς δυνατὸς Χριστὲ τὸν Ἀπόστολον, τῇ Οἰκουμένῃ ὡς βέλος ἐναρθρον, καρδίαις σῶν ζωοδότα. καὶ τῷ σκύλων τοῦ προνομεύσοντος, τῶν προσήγαγες.

Θυσίας εἰδωλικὰς οἰκτίρμον καθήγησας, σφαγιασθεὶς ὑπὲρ ξύλου. καὶ σφαγαῖς Ἁγίαις τῷ θεηγόρων Ἀποστόλων. τῷ τὰ σὰ μιμουμένων παθήματα.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα τῷ ἁπάντων, θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα καλλωπίσαντα. ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα ἐκ ἐσωκοχώρησεν.

Ἄλλος. Ἐλάθητί μοι Σωτήρ.

Οὗ κήτους τὸ νοητὸν, παναληθείαν διέφυγες. ἐγκράτειαν, προσδυ-

χῶ,

χῶ, ἀγάπῃ ἀθόλωτον, κραταιὰν ταπείνωσιν, καὶ ὀργὴν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κτησάμενος.

Θεός σε τὰ πρὸς αὐτὸν κατεύθυνε διαβήματα, ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀπεργάσατο. παῦνται ἐπ' ὄφεων, καὶ σκορπίων κάρας, Θεοφόρε παμμακάριστε.

Ἡνώσεται τῇ πρὸς Θεὸν, Θεὸς σαφῶς ἐχρημάτισας. τῇ πρὸς τὸ φῶς ὁλικῇ, ὀργῇ φῶς γεγένησαι. Ἄγγελος ἐπίγειος Θεόφρον Κενδέα. καὶ οὐρανίός τε ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Μεῖλα τὸ καθαρὸν τῆς Παρθενίας κεφάλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρόσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου Παναμωμε.

Κοντάκιον. Ἦχος, δ'. Ἑ πεφανῆς σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

Ὁ Σοφίας χάριτος πεπληρωμένος, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὑπογραφεὺς ἀληθῶς. ἐν μετανοίᾳ ἐβόασε. σύ μου ὑπάρχεις, Θεός τε καὶ Κύριος.

Ἕτερον τῷ Ὁσίῳ.

Ἐγκρατείας ἄσκησιν, καὶ πολιτείαν, σὺ ἐκτήσω Ὅσιε, Κενδέα νῦν Θαυματουργέ. ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῷ ἐκτελοῦντων ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Ὁ οἶκος.

Γαλήνης θείας χορηγὸς, ὑπάρχων ὦ Χριστέ μου. τὸν κλύδωνα τοῦ βίου, κατεύνασον οἰκτίρμον, ὡς μόνος φιλάνθρωπος. ὅπως εἰς λιμένα καταντήσω ἀρετῆς, καὶ πίστει σὺμνήμόνα σου. Θεία σε κυβερνήσει φιλανθρωπίᾳ, τὸν γενναῖον ὄντως Κενδέαν, τὸν Ὅσιον καὶ Θεῖον σε θεράποντα σῶτερ, παρέχων ἀγαθὲ, τοῖς σὲ φοβουμένοις, Παράδεισε τὴν τρυφὴν, ἔνθα δικαίων πάντων αἱ ψυχαὶ, φράνονται ἀναπαύσως, τῷ ἐκτελοῦντων ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΗΝΙ, ς'.

ΤΟΥ Ο'ΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟ'Σ Η'ΜΩΝ

Κ Ε Ν Δ Ε Α

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Ο Γ'τος ὁ Ο''σιος Κενδέας, ὑπὸ δεκοκτὼ χρονῶν, ἀφήνωντας τὴν παῤίδα τε τὴν ἀλαμανίαν, ϗ πηγαίνωντας εἰς τὰ Ι'εροσόλυμα, γίνεται μοναχός, ἔπειτα ἐπήγαν εἰς τὰ ἔρημα τῦ Ι'ορδάνε. κ̀ἀκεῖ δ̓ρίσκοντας εἰς σ̃α τόπον κρημνώδη, ϗ δυσκολοπέρατον, σ̃α μικρὸν ασήλαιον, ἐκατοίκησεν εἰς αὐτὸ, ϗ φερόμενος ὑπὸ τὰ ἄκρα τ̃ῦ δένδρων, ὁπ̃ε ἦσαν ἐκεῖ. τ̃ὸν θέλωντας νὰ τὸν δοξάσῃ ὁ Θεὸς, τὸν ἐφανέρωσεν ἅπω. κάποιος Α'ναν̓ίας ἀσκητὴς ϗ θεόφοβος, ἔστειλεν σ̃ας ἄρχων τὸν ὓόντα εἰς τ̃ὸν τὸν μέγαν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐπειράζετον ὑπὸ πνεῦμα ἀκάθαρτον. ὁ δὲ Α''γιος δὲν τὸν ἐδέχθη, διὰ τὴν ταπείνωσιν, ϗ ἔστειλεν νὰ ὑπάγωσι ϖ̃ξ̀μ̀ίσα εἰς τὴν ἔρημον νὰ γυρεύσων τὸν Κενδέαν, τὸν λεγόμενον Α'λαμανίαν. κ̀ἀ γυρεύοντες ἐκεῖνοι τὰς ἐρήμους, εὗρῆκαν ἐκεῖνον ὁπ̃ε ἐζητοῦσαν. κ̀ἀ λέγοντές τε τὴν αἰτίαν ὁπ̃ε ἐπῆγαν ἐκεῖ, φρῶτον δὲν ἐκαταπείθη διὰ νὰ κάμῃ φροσδυχὴν, ἔπειτα ϖ̃ξ̀αλῶντες τον πολλὰ, ϗ κλαίοντες, ἔκαμε φροσδυχὴν, κ̀ἀ γραφεὶς φρὸς τὸ δαιμόνιον εἶπεν. ὁ δοῦλος τ̃ῦ Θεῦ Α'ναν̓ίας, φροσάσει σε δ̓ἐμ̃ὲ ἀκάθαρτον πνεῦμα, ἐν τῷ ὀνόματι Γ'ησ̃ῦ Χρισ̃ῦ νὰ δ̓ύγῃς ὑπὸ τὸ παιδί. ταῦτα ἀκ̃ὼν ὑπὸ τὸν Α''γιον Κενδέαν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα δ̓ύγηκεν χωρὶς νὰ βλάψῃ τίποτες, κ̀ἀ ἐπειδὴ ἔγινε τὸ ϖ̃ξ̀όδοξον τ̃ῦτο θαῦμα ϖ̃ξ̀βόητον. ἐκαταπείθη ϗ μὴ θέλοντας, νὰ δεχθῇ τὴν χειροτονίαν τ̃ῦ ἱερέως, ϗ νὰ σεβῇ εἰς τὴν λαύραν, κ̀ἀ διατὶ δὲν ἐδύνετο νὰ μετέρχεται ἐκεῖ, τὸν ἡσύχιον βίον κ̀ἀ ἐρημικὸν, ἀφιλώνωντας τὴν Παλεστίνην, ϗ ἔρχει πάλιν εἰς τὴν ἔρημον. ἀλλὰ δὲν ἔλαθε τὸν γεωργὸν ὁ θησαυρὸς, διότι ἔχωντας κ̀ἀ αὐτὸς σ̃α παιδὶ μικρὸν, ὁπ̃ε ἐπει-

ἐπειράζετον ὑπὸ τὸν δαίμονα, βαίνοντάς το εἰς μίαν πόρταν, ϗ σκεπάζοντάς το ὑπὸ παίω μὲ χόρτα, τὸ ἔβαλεν συμᾶ εἰς τὴν πόρταν τ̃ῦ Α'γίε, κ̀ἀ ἔφυγεν ἀπ̓ ἐκεῖ. ϗ κλαίοντος τ̃ῦ παιδίε, ἠγέρθη ὁ Α''γιος, κ̀ἀ θεωρῶντας το, ἐγνώρισε τὸ ἀκάθαρτον Πνεῦμα ὁπ̃ε ἐκατοίκα εἰς αὐτὸ, κ̀ἀ διώκοντάς το, ἰάθυσε τὸ παιδί. ἀλλ̓ ὅμως ὁ ὑποσάτης δὲν ἔπαυσε. ϖ̃ξ̀άγκασε τὸν ἀρχηγὸν τ̃ῆς βλεμμίων, ϗ ἐδίωξε τ̃ὰς Ο'σίας ὅσες θ̓ρίσκονταν εἰς τὴν ἔρημον ἐκείνην. οἱ δὲ Α''γιοι πλέοντες ἔφθασαν εἰς τὸν λιμ̃έα τ̃ῆς Πάφε. οἷς οἶδεν ὁ Κύριος κείμασι, διεχίθη τὸ πλοῖον κ̀ἀ διεσκορπίσθη, οἱ δὲ Α''γιοι μ̃ὸνοι ἂβλαβεῖς, διεμ̃άρησαν εἰς διάφορα μέρη τ̃ῆς Νησίε. ὁ Κενδέας δ̓υνόντας ὑπὸ τὴν θάλασσαν πλησίον εἰς τὸν αἰγιαλὸν τ̃ῆς Πάφε, ἔκαμε τὴν καλύβαν τε, εἰς τὸν ἐκρεμνὸν τ̃ῦ αἰγιαλ̃ῦ, κ̀ἀ ἐκατοίκα ἐκεῖ. μίαν δὲ τ̃ῆ ἡμερῶν, δ̓υνόντας ὁ Α''γιος τὸ παχὺ σκοτίδι ὑπὸ τὴν καλύβαν τε, ὁ διάβολος ἐνδυθεὶς εἰς χ̃ῆμα ἂθρώπε, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τ̃ῦ Α'γίε, ζητῶντας δ̓ίλογίαν ἀπ̓ αὐτόν. ἔσωντας λοιπὸν ϗ νὰ ϖ̃ξ̀ομάξῃ ὁ Α''γιος διὰ ἐκείνην τὴν ἐξαφνικὴν ὄ̓ψιν, ἐμπερδεύοντας τὰ πόδια τε, ἔπεσε ϗ̀ῆ κέφαλα, ἐρρίφθη εἰς τὸν ἔχατον πυθμ̃ένα τ̃ῦ κρημνῦ, μ̃ὸνοι μὲ τὴν χάριν τ̃ῦ Θεῦ ἂβλαβής. Α''λλην πάλιν φορὰν δίδει εἰς χεῖρας σ̃ὸς ἂνδροφόνε λησ̃ῦ τὸν Α''γιον, ϗ λοιπὸν ποτὲ μὴ τὸν ἔδερνε, ποτὲ δὲ ἔπερνεν τὰ παλεόρασά τε ὁπ̃ε ἐφόρει, ϗ ποτὲ ἔκαιε τὴν καλύβαν τε ὁ τύραννος. πάγωντας δὲ ταῦτα ὁ Α''γιος, ἔλεγεν ὑπὸ μέσα τε, ὅ,τι ἐὰν θ̓αρεσ̃ήσαι ὁ Κύριέμ̃ε, θ̓χαριστ̃ῶσοι. ἔκαιεν ὀξ ὕ̓ψος τὸν δέσιν τ̃ὰ Α'γίε ὁ Κύριος, κ̀ἀ ἐπαρέδωκε τὸν λησ̃ὴν εἰς χεῖρας τ̃ῶ ἀ̓ρχόντος, ϗ ἐφονθυσύτον, κ̀ἀ ὕστως εὗρε μεγάλην ἄνεσιν ὁ Α''γιος. πάλιν πηγαίνωντας ὁ Α''γιος εἰς τὴν χώραν, διὰ θ̓άσκεψιν τ̃ῆ ἀδελφ̃ῶν, σωαπαντᾶτον ὁ ἐχθρὸς εἰς χ̃ῆμα γυναικὸς, ϗ πιάνωσα τὰ ποδάρια τε, τὸν ἐϖ̃ξ̀ακάλε νὰ τὴν καταδεχθῇ νὰ ὑπάγῃ ὑπὸ τὴν στράταν ὁπ̃ε εἶχε τὸ σπήτι της, διὰ νὰ εισεβῇ μέσα νὰ πάρῃ τὸν ἁγιασμόν τε. ὁ Α''γιος ἐκαταπείσθη εἰς τὰ δάκρυά της, ϗ ἐσέβη εἰς τὸ σπήτι της, ἐκείνη ἐγυμνώθη κ̀ἀ ὅλως διόλε ἐθοκίμαζε νὰ μολυνῇ τὸν Α''γιον. Ο' δὲ Α''γιος πίπτων κατὰ γῆς κ̀ἀ φροσδυχόμενος, ἐδίωξεν ἐκεῖνο τὸ ὄργανον τ̃ῦ δαίμονος, κ̀ἀ δ̓ύγηκεν ἂβλαβής. ἔτος ὁ Μακάριος Κενδέας, ἀκούωντας διὰ τὸν σωασκητήν τε τὸν Γ'ωαν̃, πῶς ἐκατοίκα εἰς τὸ μέρος τ̃ῆς νέας Γ'ερισιαν̃ῆς, ἐπεθύμα νὰ τὸν ἰδῇ, κ̀ἀ κάμνωντας τὸν δρόμον τε εἰς κάθε τόπον, ϗ κώμην, κ̀ἀ παλιὲς ἀθε-

νημένης ἐάβδωσεν. καὶ ἐρχόμενος εἰς τόπον λεγόμενον μαάδρες, πλησίον τῆς ζαχιάδος, εὗρεν σπήλαιον καὶ κατώκησεν ἐκεῖ. βάλοντας ὅρκον νὰ μὴν βγῇ πλέον νὰ ὑπάγῃ εἰς ἕτερον τόπον. πλὴν δὲν εἶδε τὸν Ὅσιον Γωναῦ, καὶ ἐλυπεῖτο πολλὰ πῶς δὲν ἐδυνήθη νὰ χαλάσῃ τὸν δεσμόν. σοχαθῆτε τί ἀβάσταχτον ἔκαμεν ἐδῶ ἡ πεῖνα βλέπουσα τρόνοια τῦ Θεῦ. Ἄγγελος Κυρίου ἐσύκωσε τὸν Ὅσιον Γωναῦ ὑψηλὰ ἀπὸ τὸ κελλίον τε χωρὶς παραχλῦ, καὶ τὸν ἔβαλεν εἰς τὸ σπήλαιον τῦ Μακαρίου Κενδέα, καὶ ἀσπασάμενοι καὶ οἱ δύο ἀλλήλους των, καὶ ἐμπλησθέντες Πνευματικῆς ὁμιλίας, λέγει ὁ Μακάριος Κενδέας. δόξα τῷ Ἁγίῳ Θεῷ, τῷ καταξιώσαντί με ἰδεῖν τὸν ποθητόπατόν με Γωναῦ, καὶ ἐξαίφνης ἁρπασθεὶς ἀπὸ τὸν Ἄγγελον ὁ Ὅσιος Γωνᾶς, ἐχάθη ἀπέμφροσεν τῦ Μακαρίε Κενδέα. τότο ἔβαλε τὸν Ἅγιον εἰς διαφόρες λογισμὲς, καὶ καταφρονῶντας τὸν δεσμόν, βγῆκεν ἀπὸ τὸ σπήλαιον, καὶ θεωρῶντας τὴν σράταν ὅπῦ ἔφερνεν εἰς τὸ κελλίον τῦ θαύματος. ἐλογίασεν ὅτι νὰ ἦτον φαντασμα, ἐκεῖνο ὅπῦ ἔγινεν. ἐπειδὴ ἐπῆγε καὶ ἦκουσε τὸν Ὅσιον Γωναῦ, καὶ ἐκραξόπον ἐξ ὀνόματος, καὶ ἤκουσε τὸν ζόπον τῆς ὑπομονῆς τε πῶς ἔγινε, καὶ ἐχαίρετο εἰς τὴν καρδίαν τε καὶ ἀγάλλετο, καὶ ἀσπασθέντες ἀλλήλους των, ἐσράφη πάλιν, εἰς τὴν κατοικίαν τε, καὶ τί, νὰ δινῆται τινάς. ἔτος ἐδίωξε καὶ πολλὰ δαιμόνια ἀπὸ τὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐθεράπευσε καὶ ἀρρωσίαις ἀνιάτῳς ἔκαμε καὶ ἐδόθησαν καὶ νερὰ εἰς ἀύδρες τόπους, καὶ ἐκατέβασε καὶ πολλαῖς φοραῖς ὑετὸς διὰ προσδοχῆς τε ἀπὸ τὸν Οὐρανὸν, καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ μέσε τῦ δούλε τε. καὶ μὲ παῦτα τὴν τιμίαν αὐτῦ ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθησιν, ἐν εἰρήνῃ καὶ γήρει καλῷ. ταῖς τῦ σῦ Ὁσίε πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὁ Γ' ἐκ τῆς Γεδαίας, καπνιζάντες παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι
„ ποτε, τῇ πίσει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου
„ κατεπάτησαν ψάλλοντες. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπὲρ ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομῆσαθαι, ἐν Μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ ἵν' προσάτῳ ἀνέδειξας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ Ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων,

τοὺς

τοὺς ἐν πίσει κραυγάζοντας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡμάτων Μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστείας θεογεννήτεια, τῷ πόθῳ προσιόντων τῇ σκέπῃ σε τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον. ἣ τὸν σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μετὰ τῆς ἄνω χορεσασίας ὡς Ἀπόστολος, χαίρων συγχορεύεις Μάκαρ ἐν Οὐρανοῖς, ἀναμέλπεις τε γηθόμβως. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σε Κύριε.

Ἀπὸ περάτων ἕως περάτων, ὁσὸς διέδραμε φθόγγος, καὶ ῥημάτων θείων ἡ προσφορὰ, τὺς κραυγάζοντας παιδεύσα. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σε Κύριε.

Ἀὸς ἐγένου σὺ τῆς Τελειάδος Πανοσίδιμε, ὅθεν καὶ Νασὺς εἰδώλων τε καὶ βωμοὺς, ἀπεκάθηρας Ἀπόστολε. Νασὺς δὲ ἤγειρας, εἰς ὑμνῳδίαν καὶ αἶνον Χριστῦ τῦ Θεῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ μου δουλείας τῇ σῇ γεννήσει λελυτρώμεθα, σὺ γὰρ Θεοτόκε τὸν ἐλευθερωτὴν, ἀπεράνδρως ἡμῖν τέτοκας, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὅλῳ τῷ Πνεύματι τὸν ἄγγελον, ὑποδέδεξαι νοὶ κεκαθαρμένω. καὶ φωσὶν τῶν πιστῶς βοώντων χρηματίζεις, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὺς αἰῶνας.

Εἰς πυρὶ τῆς Ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας ἁπάσας ἁμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς νοητὸν Κοσμᾶ ἀναπράζων, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τὺς αἰῶνας.

Ὀνοις ἀσκήσεως ἀμέτροις, τὸν ὕπνον ἐξήρανας ἀπάτης, Θεοφόρε διὸ, τὸν ἄπονον ἐφεύρες, τῶν ἀγαθῶν ὑπόλαυσιν, ὑμνῶν σε τὸν Δεσπότην.

Θεοτοκίον.

Βλέψον ἐλέῳ ὄμματί σε, καὶ ὑπόσκεψαι τὴν κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σε ἐλέει.

Ω'δὴ, ά. Ο' Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα τῷ Οὐρανῶν, ὃν ὑμνεῖσι, στρατιαὶ τῷ Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς θεόσε δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθενέ ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὧν ἰαμάτων τὸ ταμεῖον ἐπήχθης, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθενέ, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀς ἀθυμίας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὠδίνας Παρθενέ, ὅθεν σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὧν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθενέ, ἵνα σὲ δοξάζω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας διαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Θεῷ ὁμιλῶν σεσαρκωμένῳ, σαρκὸς ἐπλεονασμὸς ἐναπέφλωσε. τὸν δὲ ὑπερκόσμιον θέωσιν ἐπλούτισας, τῇ πρὸς Θεὸν ἐγγύτητι θεοποιούμενος. καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γάμῃ Θεῷ συγκεκραμένος, τὸν θάνατον τὸν αὐτοῦ Μάκαρ ἐπόθησας. τοῖς σωτηροσόλοις σου ἄγωνι θεηγεσάμενος, καὶ σοὶ αὐτῷ τὸν θάνατον καταδεξώμεθα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μᾶς ὁ Χριστὸς τοὺς Ἀποστόλους, νεφέλας τῆς ἐκείθεν βροχῆς ἔδειξεν, ὄμβρους ἐπικλύζοντας, Θείας ἐπιγνώσεως, τὰς Ἐκκλησίας πανσόφους, καὶ καταρδεύοντας, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁμῶν καθαρὰν καὶ μολυσμάτων, καὶ πάσης ἀγιωσύνης ἔσα τέμνος. λόγον τὸν Πανάγιον πάντας ἁγιάζοντα, τὸν τῷ Πατρὶ συναναρχον ἐκυοφόρησας, διόπερ τῷ Παρθένον ὑμνοῦμέν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ παπλασίως κάμινος.

Ἀπὸ σαρκὸς ἐνέκρωσας, ὦ Κυδέα Μακάριε, τῷ καθαροπάτῳ ἀρετῷ ἐνδεδυσαι, τὸ ὄντως ἱμάτιον τὸ σωτήριον καὶ καθαρὸν, καὶ φωτοειδὲς τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα. βοῶν ἀδιαλείπτως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡσεσιν ἐφεπόμενος, Προφητῶν Ἀποστόλων τε, Ἱεροφαντικῶς εἰς θεμιτὸν ἀπέτεινας, τὸ ὄνομα Μακάριε, πρὸς τῷ ἀκτί-

να τῷ ἐφετῶν, τῆς βασιλείας καὶ ἀρχιφώτα Τριάδος. πρὸς ὃν ἀεὶ κραυγάζεις, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος δοχεῖον γέγονας, ἐνεργείᾳ τῷ Πνεύματος, πρὸς ὃν τῷ θεόθεν ἐμφανῶς σοι ἐλλαμφθέν, ἀνέπτεις ἀοίδιμε, θεομιμήτως ὡς ἐφικτὸν, τοῖς ὑπερκοσμίοις νοῦν αὐλίζει Ἀγγέλοις, μεθ' ὧν μέλπεις σωτῆρας. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εἰα βουλήσει γέγονε, τὸ φεικτὸν τῆς λοχείας σου. ἔτι μὴν τόκον Παρθενεύεις Ἄχραντε, ὡς μόνος ἐπίσταται, ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος. ὃν ἐκδυσωπῆσαι, μὴ ἐλλείπῃς Παρθενέ, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, τῷ Υἱῷ σου βοῶντας. Λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ω'δὴ, έ. Ο' Εἱρμός.

Ἡγείως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σὲ σεσωσμένοι Παρθενέ Ἁγνὴ, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁλόμου τῷ δακρύων, μὴ ἀποποίησῃς, ἡ τὸ παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον. ἀφθορικὸν Παρθενέ Χριστὸν κυήσασα.

Ἄρας μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθενέ, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὸν λύπην ἐξαφανίσασα, Ἱλεών καὶ πρόσασία, τῷ σοὶ προσφυγόντων, ᾧ Παρθενέ καὶ τεῖχος ἀπράδαντον, καταφεύγητε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὡτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθενέ, τὸ ζοφερὸν τῆς Ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς δυσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλουσι.

Ἀκώσεως ἐν τόπῳ, τῇ τῆς ἀθυμείας, πεπεινωθυῖαν Παρθενέ θεράπευσον, ἐξ ἀῤῥωστείας εἰς ῥῶσιν μεταπαιδεύουσα.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειροτμήτος ὄρους.

Ῥμα φωτοφόρον ἐδείχθης, ἐπικαθήμενον τὸν λόγον. τῇ ὑπερθεσάτησε ψυχῇ, καὶ θεοφόρῳ ἐπιφερόμενος, πρὸς σωτηρίαν Ἐνδοξε, διοχετεύσας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὗ τὸ Παμμακάριστον μνήμιον, ἐπιτελοῦντες δυσωπῶμεν, πάσης τελειότητος σωθῆναι, τῇ μεσιτείᾳ τῆς παρρησίας σου. ὡς ὡς Χριστὸς Ἀπόστολος, ἔχεις Θωμᾶ Μακαριώτατε.

Ἡμερον τὸ μνήμιόν σου πάντες, Θωμᾶ Ἀπόστολε τελοῦμεν. φώτισον ἁγίασον πίστει, πειρατηρίων καὶ θλίψεσων, καὶ παθημάτων παύοντε. ἀπολυτρούμενος προσβολαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ὡ"ΦΘης Θεονύμφολτος Μήτηρ, καὶ παρακήρατος Παρθενός. σὺ γὰρ Παρθενίαν καὶ τόκον, εἰς σὺ σωθῆφας Α"χραντε Δέσποινα, τὸν ποιητὴν καὶ Κύριον, πάσης τῆς κτίσεως γεννήσασα.

Α"λλος. Ε" φελξε πᾶσα ἀκοή.

Λ Ε'δειχται θαῦμα φοβερὸν, κατ' αὐτὸν σε τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως ὑφ' τὸν Η"λιον τὲ σὲ προσώπε. Πάτερ ἁρράφαντος. ἡνίκα παρεῖσαν χοροὶ, Α'γίων τὸ Πνεῦμασε ϖξιλιφόμβοι, καὶ Θεῷ τῇ ποιητῇ προσαγόμβοι.

Τ Α῀ις θείας Μάκαρ καλλοναῖς ἐνδόμβος, καὶ θέσει θεόμβος καὶ λαμπριωόμβος, ταῖς φανωτάταις ἐκεῖθεν λάμψεσιν. τὴν φωτοφόρον σε πιστῶς, μνήμβν τὰς γεραίροντας ταῖς ἱκεσίαις σε, ἀχλυώδες τῆ παθῶν ἡμᾶς λύβωσαι.

Δ Ι'καιος ἄμεμπτος παντὸς, ἀπεχόμβος κακῦ Πάτερ γέγονας, Ο"σιος ἄκακος, Θεῷ λαβόδσας ἐν Ο'σιότητι, ἐπαυεπαύσω διὸ τειας σὲ ἐδόξασε, καὶ νυῦ ξανότερον ὑπολαυεις τιλαυγῶς ἀξιάγασε.

Θεοτοκίον.

Ε"Παυσας μόνη γυναικῶν, τὸν ἄρων τῆ ϖρωτοπλάστων Θεόνυμφε. τὸν ἀϖξίκραπτον σαρκὶ τεκῦσα ϖξιγραφόμβν. ἐκαινοτόμησας θεσμὲς φύσεως ἀμόλυντε, τὰ δισῶτα τὸ ϖρὶν, ϖδοδόξῳ μεσιτεία σε ἰῶσας.

Ε'ξαποστειλάριον. Γ υναῖκες ἀκτίσθητε.

Γ Ὑ'πατα καὶ Α"ποστολε, Χεισῦ τὲ ϖανοικτίρμονος. εἰρίλιν αἴτησαι ϖάσῃ τῇ οἰκυμβνῃ καὶ νίκας, τῇ φιλοχρείσῳ ἀνάκτι. ἡμῖν ϖταισμάτων ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν δάρησαι, τοῖς σε Θωμᾶ ϖφημῦσι ὡς Μαθητὴν θεηγόρον.

Ε"τερον. Ο' Οὐρανὸν τοῖς Α"στροις.

Τ Ο' ἱλαρὸν Κενδέα, καὶ καθαρώτατον ὁρῶν. τῆς διανοίας ὁ ϖάντων, γινώσκων τὰς ἐνθυμήσεις. φωτῆρα Κόσμῳ δεικνύει, σὲ μοναζόντων τὸ κλέος.

Τ Ὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τῆ Α'γγέλων Δεσπότιν, ἱκετεῦσα Παρθενε, ϖᾶσι ἱκέτας δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς ϖδασάπας, μεείδος τὰς σὰς ἱκέτας.

Εἰς τὰς αἴνους στιχηρὰ, δ'. Τ῀ Ο'σίε. ἦχος, ϖλ. δ'.

Ω" τῆ ϖδοδόξε θαυμάτος.

Π Α'τερ Κενδέα Μακάριε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἐκχωρήσας συγχύσεως ϖρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνῳκοδόμησε ἀκρότατα. αὐ-

τὴν

τὴν ϖοθήσας, τῆ ἀγαθῶν τὴν ϖηγήν. αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἔφθασας. ᾧ ταῖς ἐλλάμψεσι, Μάκαρ ϖυρσδόμβος, ἁμαρτιῶν, ζόφε ταῖς ϖρεσβείαις σε, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Π Α'τερ Κενδέα Μακάριε, Γερωτέραν ψυχὴν, θεοφρόνως κτησάμβος, ϖειρασμὸς ὑπήνεγκας. θείᾳ ϖίσει ῥωννύμβος, καὶ δι' ἀγάϖης Θεῷ σύνδεσμος, τὴν τῆ ϖραέων γῆν κατεσκήνωσας, ὡραϊζόμβος ἀρετῶν λαμϖρότησι. ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην ἀφαινόμβοι ϖανηγυρίζωμβ.

Ε"τερον τ῀ Α'ποστόλε.

Η'χος, δ'. Ε'ις ϖᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τ Ὸν τῆς ἁλίας βυθὸν καταλιϖὼν, τῇ τῆ Σταυρῆ καλάμῳ ϖίσει ϖροσέδραμες, καὶ ἐν αὐτῇ ϖάντας ἐζώγρησας Θωμᾶ Α'ϖόστολε. διὸ καὶ ϖρὸς τὴν ἄχραντον ϖλυραῦ τὲ λόγε, τῇ χειρὶ ψηλαφήσας, τῇ ϖεϖαρμβνων ἥλων τὰς ὠτειλὰς, τῇ δακτύλῳ κατιδῆν κατηξίωσαι. Χεισὸν ἐκτενῶς ϖρέσβδε ἀεὶ, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τῆ Ο'σίε. ἦχος, ϖλ. δ'.

Τ Ω͂ν Μοναζῶν τὰ ϖλῆθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμβ Κενδέα Πατὴρ ἡμῶν. διὰ γὰρ σῆ τὴν τείβον τὴν ὄντως δδεία ϖορδέεδαι ἔγνωμβ. Μακάριος εἶ τῇ Χεισῷ δελδίσας, καὶ ἐχθρᾶ θεαμβδίσας τὴν δβάμιν. Α'γγέλων σωνόμιλε, δικαίων ὁμόσκηνε, καὶ Ο'σίων. Μεθ' ὧν ϖρέσβδε τῇ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νυῦ. Δέσϖοινα ϖρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Α'πόλυσις. Καὶ ἐκ τῆ Κανόνος τῆ Ο'σίε. Ω'δὴ, γ'. καὶ ς'. Α'ποστόλου, καὶ Εὐαγγέλιον Ο'σιακόν.

ΤΕ'ΛΟΣ τῆς Α'ΚΟΛΟΥΘ. τ῀ Α'ΓΙΟΥ Α'ΠΟΣΤΟ'ΛΟΥ ΘΩΜΑ", ΚΑΙ' ΤΟΥ" Ο'ΣΙΟΥ ΚΕΝΔΕ'Α.

Α΄ ΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

ΛΟΥΚΑ΄.

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ
ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ

ΤΩ͂ ΑΥΤΩ͂ ΜΗΝΙ͂, ΙΗ΄.

ΤΟΥ͂ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ͂ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

ΛΟΥΚΑ.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ. ἦ σωθήσεις σιχολογία, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν σίχους, ἦ. σιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε ὀνομάσω Ἀπόστολε; Οὐρανόν; ὅτι τῷ δόξαν διηγήσω τὸ Θεῖον. ἀστραπήν; ὅτι τὸν Κόσμον καταυγάζεις φωτισμῷ. νεφέλην ἐπομβρήσασαν θείαν νάματα. κρατῆρα, τῆς σοφίας ἐνθεώτατον, οἶνον ἡμῖν ἀναβρύοντα, τὸν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα. ἱκέτευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω θεόληπτε; ποταμόν; ἐκ ἀδελφείσε προερχόμενον ἡμῖν. κιβωτὸν τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο Χριστός. φωστῆρα νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα. λυχνίαν; Ἐκκλησίαν καταυγάζουσαν. ἄρτον ζωῆς θείαν τράπεζαν, ποτηρίον Θείας Πνεύματος. ἱκέτευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΓΕΝΝΑΔΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΠΑΓΡΑΤΟΥ

Τ Ι σε νυῦ θεόπτα καλέσωμεν; λειτουργὸν τ῀ῦ Μυστηρίου, δρασικώτατον Χριστ῀ῦ. τ῀ῆς σκιωδ῀ῆς τ῀ῆς νομικ῀ῆς, ἀρχιτέκτονα σοφόν. τὰς πλάκας λατομ῀ῆσα τὰς τ῀ῆς χάριτος. τὸν νόμον γεγραφότα τὸν καινότατον. τὸν ἐκσιῶν προερχόμενον, κ῀ῆ διὰ σ῀ῦ κηρυττόμενον. ἱκέτευε, τ῀ῦ σωθ῀ῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Ι σε νυῦ καλέσωμεν Ε"νδοξε; θησαυρὸν, τ῀ῆς Οὐρανίων χαρισμάτων ἀσφαλ῀ῆ. ἰατ῀ῆρ, κ῀ῆ τ῀ῶν ψυχ῀ῶν, κ῀ῆ τ῀ῶν σωμάτων, ἀκειβ῀ῆ". τ῀ῦ Παύλ῀ῦ συνεργάτ῀ῦ κ῀ῆ συνέκδημον. τὰς πράξεις Α'ποστόλων ἐκτιθέμενον. πολλὰ λυκᾶ τὰ ὀνόματα, ἡ ἀρετή σοι πεποίηκεν. ἱκέτευε τ῀ῦ σωθ῀ῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Ι σε Θεοῤῥ῀ήμονα προσφθέγξομαι; μαθητ῀ῦ, ὅτι ἡμ῀ῖν εὐηγγελίσω τὸν Χριστόν. ἰατ῀ῆρ, ὅτι τὰ πάθη θεραπεύεις τ῀ῆς ψυχ῀ῶν. λυχνίαν, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσαν. κριτ῀ήδα κ῀ῆ θεμέλιον τ῀ῆς πίστεως. σὺ γὰρ ἡμ῀ῖν διεχάραξας, τὸ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον. ἱκέτευε τ῀ῦ σωθ῀ῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ Ι σε νυῦ προσείπω θαυμάσιε; θεωρὸν, τ῀ῆς τ῀ῆς σοφίας διδαγμάτων ἀψευδ῀ῆ. συγγραφέα φρακτικὸν, τ῀ῆς Α'ποστόλων διδαχ῀ῆς. κ῀ῆ σύλον εὐσεβείας ἀκατάσειστον. ἢ πύργον, Ε'κκλησίας ἀκατάλυτον. πολλάκις τὰ προτερήματα, κ῀ῆ μείζονα τὰ χαρίσματα. ἱκέτευε τ῀ῦ σωθ῀ῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Τ 'Πόσολε Χριστ῀ῦ, κ῀ῆ τ῀ῶν Θείων δογμάτων συγγραφε῀ῦ, κ῀ῆ τ῀ῆς Ε'κκλησίας ἑδραίωμα. σὺ ὡς ἀληθ῀ῶς, τὰς ἐνζόφου τ῀ῆς ἀγνωσίας καρδίας, εἰσδύσας ἐν τ῀ῷ βυθ῀ῷ τ῀ῆς ἀπωλείας, ἰατρεύσας θεηγορίαις, διέσωσας ὡς ἐκ σάλου ξικυμίας. ὁπαδὸς γνήσιος τ῀ῦ σκεύους τ῀ῆς ἐκλογ῀ῆς Παύλ῀ῦ, ἀλλὰ κ῀ῆ μιμητ῀ῆς. ὅθεν αἰτ῀ήμ῀ῦ σε, Λυκᾶ ἐξάργασε, τ῀ῷ Α'ντιοχέων τὸ ἐγκαλλώπισμα. πρέσβευε τ῀ῷ σωτ῀ῆρι κ῀ῆ Θε῀ῷ, ὑπὲρ τ῀ῆς πίστει ἐκπελύντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νυῦ. Τ ὶς μὴ Μακαρίσει σε.

Εἴσοδος. τὸ, Φ ῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον τ῀ῆς ἡμέρας, κ῀ῆ τὰ Α'ναγνώσματα.

Καθολικ῀ῆς, β'. Ε'πιστολ῀ῆς Πέτρ῀ου τὸ Α'νάγνωσμα.

Α Γαπητοὶ, τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφ῀ῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται. οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος Α'γίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ Α'γιοι Θεοῦ ἄνθρωποι. ἐγένοντο δὲ κ῀ῆ ψευδοπροφ῀ῆται ἐν τ῀ῷ

Λαῷ, ὡς κ῀ῆ ἐν ὑμ῀ῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι. οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, κ῀ῆ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς Δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς τάχεινὸν ἀπώλειαν. κ῀ῆ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τ῀ῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται, κ῀ῆ ἐν πλεονεξία πλαστοῖς λόγοις, ὑμᾶς ἐμπορεύσονται. οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, κ῀ῆ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. εἰ γὰρ ὁ Θεὸς Α'γγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειρ῀ῆς ζόφου ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους. κ῀ῆ ἀρχαίου Κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον Νῶε, δικαιοσύνης κ῀ήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας. κ῀ῆ πόλεις Σοδόμων κ῀ῆ Γομόῤῥας τεφρώσας καταστροφ῀ῆ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς. κ῀ῆ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τ῀ῆς τ῀ῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφ῀ῆς ἐῤῥύσατο. βλέμματι γὰρ κ῀ῆ ἀκο῀ῆ, ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν, ἀνόμοις ἔργοις ἐβασανίζεν. οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν.

Πρὸς Κορινθίους, β'. Ε'πιστολ῀ῆς Παύλ῀ου τὸ Α'νάγνωσμα.

Α "Δελφοὶ, χάρις τ῀ῷ Θε῀ῷ τ῀ῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τ῀ῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξ῀ήλθε πρὸς ὑμᾶς, συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τ῀ῷ Εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τ῀ῶν Ε'κκλησιῶν. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ κ῀ῆ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τ῀ῶν Ε'κκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τ῀ῇ χάριτι ταύτ῀ῃ τ῀ῇ διακονουμένῃ ὑφ' ὑμῶν, πρὸς τὴν αὐτοῦ τὸ Κυρίου δόξαν κ῀ῆ προθυμίαν ἡμῶν. στελλόμενοι τοῦτο, μήτις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τ῀ῇ ἁδρότητι ταύτ῀ῃ τ῀ῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν, προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ κ῀ῆ ἐνώπιον ἀνθρώπων. συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς, πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλ῀ῇ τ῀ῇ εἰς ὑμᾶς εἴτε ὑπὲρ Τίτου κοινωνὸς ἐμὸς, κ῀ῆ εἰς ὑμᾶς συνεργὸς, εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν Α'ποστόλοι Ε'κκλησιῶν, δόξα Χριστ῀ῦ. τὴν οὖν ἔνδειξιν τ῀ῆς ἀγάπης ἡμῶν, κ῀ῆ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτὸν ἐνδείξασθε, κ῀ῆ εἰς πρόσωπον τ῀ῶν Ε'κκλησιῶν. περὶ μὲν γὰρ τ῀ῆς διακονίας τ῀ῆς εἰς τοὺς Α'γίους, περισσόν μοί ἐστι τὸ γράφειν ὑμῖν. οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι μακεδόσιν, ὅτι Α'χαΐα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι, κ῀ῆ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας.

ἔπεμψα δὲ τὸς ἀδελφὸς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον, παρεσκευασμένοι ἦτε. μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπροσκευάστους, καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς, ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμᾶς ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως. ἀναγκαῖον ἡγησάμην παρακαλέσαι τὸς ἀδελφὸς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἑτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.

Καθολικῆς, ά. Ἐπιστολῆς Γωαὴν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄ Δελφοὶ, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς. ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος, ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν. ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε πῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τὰς ὀφθαλμὰς αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. γράφω ὑμῖν Πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. γράφω ὑμῖν παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν Πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν Πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. μὴ ἀγαπᾶτε τὸν Κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ Κόσμῳ. ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν Κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν αὐτῷ. ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ Κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ Κόσμου ἐστί. καὶ ὁ Κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ. ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς τὸν λιτὸν στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος, ά.

Χ Ριστὸν τὸν Μαθητὴν, τὸν τοῦ Εὐαγγελίου, συγγραφέα σοφώτατον. τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸν ὡραῖον χαρακτῆρα, ἔμψυχον πίστεως, ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἅπασαις ὁ ἔπαινος. Λουκᾶν τὸν Ἀπόστολον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν. αὐτὸς γὰρ ἐκήρυξε τοῦ Θεοῦ τὰ παράδοξα θαύματα, φωτίσας τὰς ψυχάς. θεολογίας ἀκτῖσι διὰ τῆς χάριτος.

Ψ Υχῶν ἰατρικὸν, ὑπὲρ τὸν τῶν σωμάτων ἐκμαθὼν ὑπερφυῶς Σοφὲ, καπάμφω παγκαλὴς ἀνεδείχθης, τὸν τοῦ Θεοῦ Σοφίαν ἐμπνευσθείς, ἐν ᾗ καὶ θεραπεύων ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, Λουκᾶ Παμμακάριστε. καλεῖς πρὸς ὑπάγωσιν, πτερῶν πρὸς τὸν ἔρωτα, τοῦ Θεοῦ τὸς ἀνθρώπους ἑκάστοτε, ἀνάγεις εἰς οὐρανὸν, καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις, τῷ συμπνεύστῃ σε.

Γ Νίσῃ λογικῷ, τὰς ἐν βάθει ἀγνοίας, ὡς ἰχθύας εἵλκυσας, ἑλκύσας εἰς ὑπάγωσιν θείαν, τῷ Χριστῷ ὀλοκλήρον καλὸν προσηγάγῳ Παμμάκαρ, τιμιώτατον, ζωὴν τὴν ἀνώλεθρον, Λουκᾶ Γεράτατε. διὸ καὶ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας, σοφὸς Εὐαγγελιστὴς, ἐξηγητὴς τῶν πραγμάτων ἔργων τῆς χάριτος.

Ἦχος, πλ. δ'. Γ' διόμελον.

Λ Εῦτε πᾶσα κτίσις, τὸν ἀληθῶς ἰατρὸν πνευματικὸν, καὶ τοῦ σωτῆρος μαθητὴν, Λουκᾶν τὸν ἀοίδιμον, ἐν ᾠδαῖς ἀφυμνήσωμεν. ὅτος γὰρ ἀθείας τὴν νόσον τῷ ὑπαχείσματι τοῦ Χριστοῦ κολυμβήθρας ἐθεράπευσε. καὶ ποταμοὺς θεομβρύτων ναμάτων, ἐκ σώματος, ἐμψυχωμένας χάριτος, τοῦ Εὐαγγελίου κατήρδευσεν. ὅθεν ἐξῆλθε προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ, εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ πρέσβευει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος, πλ. δ'. Γ' διόμελον.

Λ Αβιτικῶς συνελθόντες οἱ πιστοὶ ἐν ἄσμασι, τῷ μυστικῷ ῥήτορι τοῦ λόγου, Λουκᾶ ἐκ βοήσωμεν. ἡ γλῶσσα σου κάλαμος γραμματέως ἐδείχθη, Χριστοῦ τοῦ ὀξυγράφου, ὡραΐζων τὰς ὄψεις, πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν ἐθνῶν τῆς θείας ἐπιγνώσεως, ἐν ᾗ ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τῷ συμποσιάρχῃ σε τὰς πράξεις συνεγράψω. διὸ παρεισάμπος τῇ Τριάδι καὶ μόνῳ Θεῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ω' τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χ Αῖρε Μητρόθεε Δέσποινα. χαῖρε ἡ μόνη ἐλπὶς, τῶν βροτῶν καὶ αὐτίληψις, χαῖρε καταφύγιον, χαῖρε λυχνία φωτὸς, ἠγλαισμένον χαῖρε Παλάτιον, τὸ φωτοφόρον, χαῖρε λαμπάδιον. χαῖρε ἀμόλυντον, Παρθενίας κατύχημα. χαῖρε πηγὴ, βρύουσα ἰάματα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά. Ἦχος, πλ. ά.

Χ Αρεὶς τοῖς χείλεσί σου Λουκᾶ, πυελὴν γλώσσῃ ἐξεχύθη Ἀπόστολε. καὶ γλῶσσα πυρὸς ἐδείχθης, λόγος ἐκπέμπων φωτὸς.

τοῖς φωτὸς ἀξίοις, τῷ κηρύγματι. βολίδας φλεγέσας δὲ, τοῖς τὸ σκότος ποθήσασι, γραφῶν διδάσκων, τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον. καὶ ὁσμὴ ζωῆς, τοῖς ζωλὼ ὄντως θέλουσιν. ὤρθης ὡς Παῦλος ἔφησεν, ὃν ἔχες διδάσκαλον, ὁσμὴ θανάτε δὲ πάλιν, τοῖς μὴ ζωλὼ ἀγαπήσασιν. ἀλλ' ἡμῖν εὐρίσκου, καὶ ζωὴν καὶ φῶς ψυχῆς, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Γνωμὴν ἐκ τῶν λόγων τῶν σῶν, καθώσπερ ἔφης τῷ τῶν λόγων ἀσφάλειαν. ὧν ἔφης, ἐνθέως μύστα, ἐπείπερ πάλαι ἡμῖν. ὧν ἐπεφληροφόρησαι, καὶ καθὼς σοι παρέδωκαν, οἱ πρὶν αὐτόπται. ὧν καὶ σὺ ἴσος γέγονας, ὑπηρέτης τε, τῆς τε λόγε σαρκώσεως. ὧν μετὰ τὴν ἀνάστασιν, εἰς Ἐμμαὺς ἔβλεψας, καὶ καιομένη καρδία, μετὰ Κλεόπα σωτέφαγες. αὐτῷ θείας θέρμης, καὶ ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων τὰς ψυχὰς πλήρωσον.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται Δόξαν Θεοῦ.

Χαῖρε ὁ μόνος γράψας ἡμῖν, τὸ χαῖρε χαίρων τῆς Ἁγνῆς Εὐαγγέλιον. καὶ ταύτην Κυρίοτοκον εἰπόντα τὸν Βαπτιστήν. ἐκ γαστρὸς ἐ γράφεις καὶ τὴν σύλληψιν, καὶ λόγε τὴν σάρκωσιν, πειρασμὸς καὶ τὰ θαύματα, λόγες καὶ πάθη τὸν Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἔγερσιν, ἣν περ εἶδες καὶ ἄνοδον, πνεύματός τε τὴν κάθοδον, κηρύκων τὰς φράζεις τε, καὶ ἐξαιρέτως τὸ Παύλε, ὅπερ ἐδείχθης συνέκδημος, ἀκέσωρ καὶ μύστα. καὶ φωτὴρ τῆς Ἐκκλησίας ἣν φρένει πάντοτε.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Πάνσοφε ἁλιεῦ Ἅγιε Μαθητὰ, ἐργάτα τὸ σωτῆρος, καὶ θείαμβε τῶν αὐτὸ παθημάτων. ὁ τὴν κτίσιν τῇ πίστει διαδραμὼν, καὶ τῆς πλάνης τὰ ἔθνη διαγαγὼν, καὶ Θεῷ προσενέγκας, ὡς θυμίαμα καλὸν, εἰς Οὐρανὺς δωδοθείς. διὸ παρεισάμβολος τῷ κειτῇ, πρέσβευε ῥυθῆναι ἡμᾶς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. καὶ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής με.

Τροπάριον. ἦχος, γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν ά. στιχολογίαν. κάθισμα, ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ.

Πηγὴ πυρίνησα γλώσσῃ φωτοβολῶν. τὰ φωτὸς τοῖς ἀξίοις λόγες ξανῶς, ἐκπέμπων θεόπνευστε, καὶ σωτήρια δόγματα, τῆς πι-

σῶν.

στῶν καρδίας πιαίνεις τοῖς δόγμασι, τῆς δὲ ἀπίστων βολίδας, φλεγέσας τὴν ἄκανθαν, ἐκπιζῶν καὶ τέμνων, τὰ σκότες τοῖς λόγοις σε. ὅθεν καὶ τοῖς πᾶσιν, ἀνεδείχθης ἀκρότης. θεσπίσας τὸ παύσεπτον, τὰ Χριστὲ Εὐαγγέλιον, Λουκᾶ Παμμακάριστε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῆ Πνεύματος χάριτος, ἐπὶ τὴν σὴν, ἐκχυθεῖσα πλουσίως κάραν σαφῶς, κήρυκα ἀνέδειξε τῆς εἰρήνης Μακάριε, πεφωτισμένος ὄντως, τῇ αἴγλῃ τῆς χάριτος, ἠξιώθης χρισθῆναι, τὰς νόμους τυπώσασθαι, τὰ Εὐαγγελίε. πᾶσι τοῖς Θεοφίλοις, ἣν γλῶσσα σε κάλαμος γραμματέως ἐνδέδεικται, καλλιγραφοῦσα πανσόφως, τὰ Θεῖα καὶ ὑπόρρητα, Λουκᾶ ἀξιάγαστε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον ἄνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὧν πασῶν τῶν χαρίτων σε. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαίρουσα, ὅθεν ὡς ἐκ μέσε φλογιζόσης καμίνε, ῥυθεῖς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι Θεοτόκε βοήθει μοι. πρέσβευσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δέλος σε.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν καθίσματα. ἦχος, δ'.

Κατεπλάγη Γωσὴφ.

Ποία γλῶσσα γνησιῶν, ἴχνισε ἄρα ὑδαμῶς, εἰ μὴ Παῦλε τὸ σοφὸν, τῶν ἐγκωμίων ἀπαρχὰς. ἃς σοι ἐξέθετο, ἅπασιν ἐπισέλλων, Λουκᾶ καὶ ἰαζὸν, τὴν σὴν καρδίαν ἀληθῶς, προσαγορδίει ἀεί. ἣ τῶν ἀγόνων ἐνδοξε μέτοχος ὤφθης, καὶ τῶν Στεφάνων, διὸ βοῶμέν συμφώνως πάντες. πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Γωσὴφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀπορῷ συλλήψει σε Θεοτόκε. βάτον ἐν πυρὶ ἀκαπάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν. καὶ Μαρτυρῶν ὁ Μνήσωρσε καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε, Παρθένος τέκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα, ἦχ. πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Ἠσαγήνη τῶν λόγων τῶν θείκων. τὰς ἰχθύας ζωγρήσας τὰς λογικὰς, καὶ τάπες προσήγαγες, ἀπαρχὰς τῷ Θεῷ ἡμῶν. καλλιγραφῶν, διδάσκων τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὰς φράζεις ἀεί-

σεως, τοῖς πᾶσιν ἀνεδόρησας. ὅθεν σωελθόντες καταχρέως τιμῶμεν, Εὐαγγελιστὰ Ἀπόστολε, τὸν πανέορτον μνήμην σε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῆς Σοφίας τῆς ἄνωσεν ὁ Χριστὸς, μυησάμενος πάντα μακαρίως, ἀμέσως διανοίγων σοι τὰ θεόπνευστα λόγια, μύστην ἀναδείκνυσι, τῆς θείας χάριτος Παύσοφε. τῆς διανοίας τὸ καλὸν δώρον σε ὁ Κύριος, ὅθεν ταῖς ἀκτῖσι, διασείλβων ὡραίως, κυρηκάσε φωτίσον, προχειρίζεται παύσεπτε, Λυκᾶ Ἀξιοθαύμασε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. χαῖρε κόρη καθέδρα Βασιλικὴ. κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἀλληγόρησε, τιμαλφέσατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις. καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκήνωμα. χαῖρε Ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάκτε. χαῖρε μόνη τοῦ Κόσμου διάσωσμα.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχος. Προκείμενον, ἦχ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἐωθινὸν, ἑ. ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶπε τὸ ἰδιόμελον. ἦχος, πλ. β'.

Ἀνάσφε ἁλιεῦ, Ἅγιε Μαθητὰ ἐργάτα τοῦ σωτῆρος, καὶ θείαμβε τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ὁ τὴν κτίσιν τῇ πίστει διαθραμών, καὶ τῆς πλάνης τὰ ἔθνη σωναγαγών, καὶ Θεῷ προσενεγκας, ὡς θυμίαμα καλὸν, εἰς Οὐρανὸς δεδοξασμένος. διὸ παρεισάμβος τῷ κειτῇ πρέσβευε ῥυσθῆναι ἡμᾶς, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου εἰς ς'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς η.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ἦχος, α.

Ὠδὴ βπνίκιον ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμασία τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ, τεκοῦσα σαρκὶ μῆτερ Παναγία Ἄχραντε, πάντα τὰ χρόνια, τῆς Παναθλίας μου ψυχῆς, πάθη θεράπευσον.

Τὰ βάθη πάναγνε τῆς ψυχῆς μου, καρδίας τὸν πόρωσιν, λογισμῶν τὸν σκότωσιν, καὶ τὰς νοὸς ἐκβοπὰς, ἀφαίρεσον ὡς συμπαθὴς, ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Ὁ φῶς ἡ κυήσασα τὸν λυτρωτὴν μου, τὰς σκότος μελύτρωσαι, καὶ βασανῶν ἄχραντε, τῶν αἰωνίων ἐκεῖ. ὅπως σωζόμενος ὑμνῶν τὰ μεγαλεῖά σε.

Ὁδός μου Παράμωμε, τὰς ἁμαρτώσεις, φωτίσε ἀπέλασον, ἡ τὸ φῶς κυήσασα, τὸ ὑπὲρ σύνεσιν. καὶ δώρησαί μοι, τὸ φῶς προσβλέψαι, τὸ ἐκ σοῦ ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου. Ὠδὴ, α. ἦχος, πλ. δ'.

Θεοφάνης. Ἡ κεκομψὴ τὸν ἄτομον ἔτεμε.

Τῆς ἀνωτάτω Σοφίας τὸ σόμασε, κρατῆρα θεῖον Σοφὲ πάντες ὑπισάμβοι, Ἀπόστολε Λυκᾶ. τὸν μέγαν καὶ ἀπόῤῥητον τῆς χάριτος πλουτοῦντες θησαυρὸν, προθύμως ἀῤῥυόμεθα. τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Μυσαγωγῶν σοι Χριστὸς τὰ Οὐράνια, καὶ θεοπνεύστως γραφὰς, ἀμέσως διανοίγων σοι, Ἀπόστολε Λυκᾶ. καὶ μύστην ἀναδείκνυσι, καὶ κήρυκα σοφὸν τῷ ὑπὲρ νῦν, ἀὐτόνως ἀνακράζοντα. τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Χειροτονεῖσε τῷ Παύλῳ συνέκδημον, ἡ Ἐκκλησία Χριστῦ, Λυκᾶ Παμμακάρισε, τῇ χάριτί τε τῇ αὐτῦ. ἐνθέως διαλάμποντα, καὶ ἴχνεσιν αὐτῦ ἀκολυθεῖν, αὐτῷ συνανακράζοντα. τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀνεκφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς Παναμώμου Ἁγνῆς, τὸν τρόπον διεσάφησας, Ἀπόστολε Λυκᾶ. τὸ Πνεῦμα τὸ Παράγιον ἐλήλυθε σαφῶς γὰρ ἐπ' αὐτὴν, καὶ λόγος ἐπεσκίασεν. ᾧ συμφώνως ψάλλομεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ἡ Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θελήματός σου Χριστὲ ὁ Θεὸς, ὁ ἐφ' ὑδάτων Οὐρανῶν, στερεώσας τὸ δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε.

Τῆς στειρώσης διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρετῶν, τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον. Παναγία Θεοτόκε, τῶν πόνων ἡ βοήθεια.

Γ'Ενοιτο με πάσης κατακρίσεως, καὶ πολλῶν σκανδάλων τὸ ὄφος, τῆς αἰωνίζοντος πυρὸς, καὶ τὸ σκότος παράμωμε· ἡ τὸ φῶς, ἀποκυήσασα ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τ'Ο ἀπαραίτητον κειμήλιον, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον, καὶ τὴν ὑπόφασιν Α'γνὴ, τὴν φερτὴν ὅλως δέδοικα, ἀπεῦσον σῶσον πρὸ τέλους, ἀγαθὴ τὸν ἱκέτην σου.

Γ'λογημένος τῆς κοιλίας σε, ὁ καρπὸς Παρθένε πανύμνητε· τὸν γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ, διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτὸς, ἀφθαρσίας κατασήσας, κοινωνὸς θεία χάριτι.

Σὺ εἶ τὸ σεπτόμα.

Γ'Οῦ τὸ Εὐαγγέλιον, Λευκὰ θεαπέσιε ἄνωθεν, Α'ναπολίων ὅπλοις σκεδαμένους, τοὺς ἀνθρώπους παρέσησιν.

Γ'Ράξεις ἐνθεώτατα, διαφραττόμενος ἄρτι, πανδυσεβῶς, τὰς τῆς Α'ποστόλου, γραφικῶς ἀνιστόρησας.

Γ'Αὐλος ὁ Μακάριος, τῆς ἐγκωμίων σοι ἔπλεξε, τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς σὰς ἐπαίνους, ἐπισέλλων ἐξέθετο.

Γ'Ε' νῦν Μακαρίζουσιν, ὡς προφήτιδος ἄχραντε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῆς ἀνθρώπων, διὰ σὲ νυῦ σωζόμενοι.

Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ω'Σ σωτῆρος Παύλε ἀναδειχθεὶς, τῆς ποικίλης κινδύνους, καρτερικῶς, ὑπέμεινας πανόσιε, τὸν Κυρίε Α'πόστολε, καὶ τὸν δρόμον ἀθλήσει, τελέσας τῆς πίστεως· σωὶ αὐτῇ ἐν ὑψίσοις ὑφαίνῃ Μακάριε. ὅθεν καὶ τῷ Κόσμῳ, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, κυρύξας ἐφώτισας, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, Λευκὰ Πανσεβάσμιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νυῦ. Θεοτοκίον.

Τ'Ὴν Οὐρανίον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ Παναγίον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν ἀκαπάφλεκτον βάτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὔας τὴν ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης ὅλης τὸ μέγα κειμήλιον. ὅτι Σωτὴρ ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις, τῆς ἀρχαίων ἐγκλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σε.

Ω'δὴ, δ'. Ο' Εἱρμός.

„ Γ'Ν Πνεύματι προβλέπων προφήτα Α'βακοὺμ, τὴν τῆς Λό-
„ γε σάρκωσιν ἐκήρυττες βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπι-
„ γνω-

„ γνωσθήσῃ ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ, δόξα τῇ δυνά-
„ μει σε Κύριε.

Π'Αρθένε Παναγία, ἀμόλυντε σκηνὴ, μολυνθέντα παίσμασι, καθάρισόν με νυῦ, τῆς οἰκτιρμῶν σε βρύσει καθαρωτάτοις, καὶ δός μοι χεῖρα βοηθείας ἵνα κράζω· δόξα σοι Α'γνὴ Θεοδόξαστε.

Ν'Αὸς ἡγιασμένος ἐδείχνης τῷ Θεῷ, τὸ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, Παρθένε ὡς νέον· αὐτὸν δυσώπει, ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπε καθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ε'λεησόν με μόνη, ἐλέους ἡ πηγή. Θεοτόκε τέξασα καὶ λύσον τὴν δεινὴν, ψυχῆς μου νόσον καὶ πόρωσιν τῆς καρδίας, δακρύων ῥεῖθρα, καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους, θείαν δωρουμένη προσβείαις σε.

Ν'Οήσας ὁ προφήτης ἐν Πνεύματι Θεοῦ, ὄρος σε προέγραψε κατάσκιον Α'γνὴ, τὸν ἐκπαύοντας φλογμὸν πολλῶν ἐγκλημάτων. Ἀποκαθάραι μεσιτείαις σε Παρθένε, μόνη τῆς βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Ε'πέβης ἐφ' ἵππου.

Ω'Σ ὤφθης τῇ αὐγῇ, πεφωτισμένος τῷ Πνεύματος· ἠξιώθης χερσί σε τὸν νόμον αὐτοῦ, τοῖς Θεοφίλοις ἄρτι διατυπώσας, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Η'Χάρις δρῦσα τὸ Παράκλητε σὲ σκιώσα, ἐξεχύθη πλησίως σοῖς χείλεσι, καὶ τῆς εἰρήνης κήρυκα πᾶσιν ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Γ'Ώνων τῷ Παύλῳ ὡς Κοινωνὸς ὤφθης Ε'νδόξε, τῆς Σταυρὸν ἐνδίκως ἠξίωσαι τῆς βασιλείας τάττε σωσαγαλλόμενος, συμφώνως κραυγάζετε, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Γ'ρώνσε τῆς διανοίας ὁ Κύριος, ὡς ταῖς θείαις ἀκτῖσιν ὡραίως διαλαμπόσης, κήρυκά σε προχειρίζεται τοῖς πίστει κραυγάζουσι, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Κ'Αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, τοὺς δὲ πεινῶντας θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πιστῶς μελῳδοῦντας, δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Ω'δὴ, ε'. Ο' Εἱρμός.

„ Τ'Ὴν σωτήριον εἰρήνην δὸς ἡμῖν, Τίς σε Θεὸς, ἄλλον γὰρ ἐκτὸς
„ σου Θεὸν οὐ γινώσκομεν· τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς
„ ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς

ΤΑ'ς κόρας τῆς καρδίας μου, διάνοιξον Α'γνὴ, βλέπειν με ξανῶς τὴν θείαν λαμπρότητα, καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, ὅπως ἐλέους τύχω, καὶ αἰωνίου δόξης.

ΕΝ δυσὶ ταῖς θελήσεσι, τὸν σῶν τῆς σεπτῆς, τέκνας Τελειάδος Παράχαντε. φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν, ὃν ἐκτενῶς δυσώπει πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

ΠΑνάσχαντε ὡς τέξασα, σωτῆρα καὶ Θεὸν, πρέσβυς ἐκ πάσης μὲ θλίψεως, καὶ νοσημάτων, καὶ κακώσεως, σῶον σωτηριθῆναι, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

ΛΥσώπησον ὃν ἔτεκες, Παρθένε ἀφ' νεῦ, σώζεσθαι τοὺς πίστει σοι κράζοντας, χαῖρε Παρθένε Παναμώμητε, χαῖρε εὐλογημένη τῆ Κόσμω προσασία.

Α'λλος. Φώτισον ἡμᾶς.

ΦΩς τὸ νοητὸν, ἐν τῆ καρδίᾳ σε δεξάμενος, τῆ μολυσμάτων ὡς τὸ πρὶν καθαρθεὶς, ἀγάπης νόμῳ τοῖς πᾶσι, Λευκᾶ μετέδωκας.

ΓΥ ταῖς ἀσπαῖς, ταῖς τῆς χάριτος πανόλβιε, κατηγασμένος καθωράθης σαφῶς, πυρίνῃ γλώσσῃ εὐθέως Λευκᾶ φθεγγόμενος.

ΠΑύλῳ τῷ σοφῷ, σωσθέντι ἐπεπόθησας, ἀγαπητὸς ἦ προηγόρευσαι, ὡς ὑπηρέτης Εὐαγγελισᾶ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

ΧΑίροις ἀληθῶς, Παρθενίας τὸ κειμήλιον, ἡ τῆς φρομήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρας ἡ λύσις τῆ Προπάτορος.

Ω'δὴ, ε'. Ο' Εἱρμός.

„ΤΟν Προφήτην Γώνων, ἐκμιμούμενος βοῶ. τὴν ζωήν μου ἀγα-
„πᾶ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με. σωτὴρ τῆ Κόσμω, κράζοντα δόξασοι.

„ΜΟλυσθύντα με πολλαῖς, ἁμαρτίαις δυσωπῶ, σὲ τὸν ὄντως ἀγαθὸν, καὶ ἀμόλυντον σκηνὴν, ἀπόπλυνον. παντοίᾳ ῥύπῳ, τῆ μεσιτεύσᾳ σου.

ΚΥβερνήτης μοι γενοῦ, θαλαττεύοντι ἀεὶ, ἐν πελάγει τῆ δεινῶν, τῆ τὸ βίου πειρασμῶν, καὶ σῶσόν με, πρὸς σωτηρίας ὅρμον ἰθύνασα.

ΡΥπυμίαι λογισμῶν, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν, χειμάζουσι. βοήθησόν μοι, Α'γία Δέσποινα.

ΜΕγαλεῖασοι ἀεὶ, ἐποιήσατο Χριστὸς, ὃν ἱκέτευε ἀεὶ, μεγαλύνειν ἐπ' ἐμοὶ, τὰ πλούσια αὐτῆ ἐλέη, θεοχαρίτωτε.

Α'λλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

ΓΙ'ς Ο'ρος τῆς ἀρετῶν Α'πόστολε, ἀναβὰς τῆ ποθεμένῳ ὡμίλεις. καὶ ὡς Μωσῆς Θεοπράπους πλάκας, ἐγγεγραμμένας δακτύλῳ τῆ Πνεύματος, ἐδέξω Μακάριε διττὰς, Λευκᾶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλε.

ΤΟν Κόσμον σαῖς διδαχαῖς ἐφώτισας, οἷα ῥήτωρ τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας. ταῖς γὰρ αὐγαῖς, τῆς ἀντίσου Τελειάδος, πεπυρσευμένος ὡράθης θεόλεκτε, καὶ γέγονας ὥσπερ ἀστὴρ, διαφεγγῶν οἰκουμένης τὰ πέρατα.

ΤΑ'ς νόσους νυῦν τῆς ψυχῶν θεόπνευστε, ἰαξεύεις τῆ σωμάτων ὡς πάλαι. ἐμπιστευθεὶς, ὑπανόθεν τὸ δῶρον καὶ ὡς πλουτήσας τὴν χάριν τῆ Πνεύματος. ὁ Παῦλος γὰρ σὲ μαρτυρῶν, ἰαξὸν γεγονέναι παείσησιν.

Ε'πέβλεψεν ὅπι σὲ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων ὑσίαν, ὡς δυνατὸς μεγαλεῖα ποήσας, θεογεννήτωρ ὡς ὤφθης πανάμωμε, καὶ ἔσωσέ με διὰ σέ, ἐκ φθορᾶς ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Ε' πεφάνης σήμερον τῆ οἰκουμένῃ.

ΜΑθητὴς ἡνώμενος τῆ Θεῖ λόγῳ, συὺ τῷ Παύλῳ ἅπασαν ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον κράψας Χριστῆ Εὐαγγέλιον.

Ο' οἶκος.

ΩΣ ἰαξὸς καὶ μαθητὴς, Λευκᾶς ἡγαπημένος, μυσικῇ χειρουργίᾳ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὰ σώματος ὁμοῦ ἴασαι, καὶ δός μοι καὶ πάντα δύνεσθαι, καὶ σὲ τὸν παναοίδιμον γηθόμενος γεραίρειν πανήγυριν. ὄμβροις τε δακρύων αὐτὶ μύρων τὸ σεπτόν σου καὶ πάντιμον σῶμα καταβρέχειν. ὡς σήλη γὰρ ζωῆς ἐγγεγραμμένη, τῷ Ναῷ τῷ θαυμασῷ τῶν Α'ποστόλων. πᾶσιν ἐκφωνεῖ, καθάπερ καὶ σὺ τὸ πρῶτον, τὸ θεῖον κράψας Χριστῆ Εὐαγγέλιον.

ΤΩ͂ ΑΥ͂ΤΩ͂ ΜΗΝΙ͂, ΙΗ΄.

ΤΟΥ͂ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΕΥ͂ΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ͂

ΛΟΥΚΑ.

Εἰς Ἐμμαοὺς βλέπων σε καὶ φρὶν εἰργόμην.
Λουκᾶς λέγει ζανῶς σὲ νυῦ χειρὶ βλέπω,
Ὀγδοάτῃ πέρατος βίᾳ ἔμμορε Λουκᾶς,

Λουκᾶς ὁ μέγας Εὐαγγελιστὴς, ὢν ἀπὸ Ἀντιοχείας, τῆς Συρίας τῆς μεγάλης. ἰατρὸς τὴν τέχνην, καὶ ἄκρως τὴν ζωγραφικὴν ἐπισάμβους ἐπισήμου. ἔτος ἐν θήβαις τῆς βιωτίας διάγων, καὶ ἰατρεύων ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐνέτυχε τῷ Ἁγίῳ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἀπόστατος τῶν Εἰδώλων πλανῶν. καὶ τὴν περὶ τὰ σώματα θεραπείαν ἀφεὶς, τὴν ψυχῶν προσελάβετο. συνεγράψατο δὲ καὶ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, πρὸς Θεόφιλον τινὰ ἡγεμόνα, πιστεύσαντα εἰς Χριστὸν, ὑπαγορεύσαντος αὐτῷ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, ἔπειτα ἐξέθηκε, καὶ τὰς φράξεις τῶν Ἀποστόλων πρὸς τὸν αὐτὸν Θεόφιλον. μὴ δὲ τὸ ἐγκαταλιπεῖν τὸν Παύλον, πᾶσαν ἑλλάδα διδάξας, ἐνθήβαις τῆς βιωτίας, ὡς φασὶν, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο. ἐν ᾧ δὲ τόπῳ κατετέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, δοξάζων ὁ Θεὸς τὸν ἴδιον θεράποντα καὶ ἐργάτην, καλέεια ἔβρεξεν ἐπάνω τοῦ μνήματος αὐτοῦ, σύμβολον τῆς ἑαυτοῦ ἐπισήμης. ὅθεν καὶ γνωριμώτερος γέγονεν ὁ τάφος αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν, ὁ δὲ Κωνσταντίος ὁ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱὸς, μετακομίζει ἐκ θηβῶν τῆς Λεύκανον αὐτοῦ, δι' Ἀρτεμίου τοῦ μεγάλου Δουκὸς Αἰγύπτου καὶ Μάρτυρος. καὶ κατατέθησιν αὐτὸ ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὑπὸ τὴν ἱερὰν τράπεζαν, μετ' Ἀνδρέου καὶ Τιμοθέου. φασί δὲ αὐτὸν, πρῶτον τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, ἐν ἀγκάλαις, φέρουσαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ἐκ κηροῦ, καὶ

ἑτέρας δύο ζωγραφῆσαι. προσφέρεντε αὐτὸς τὸν Ἀπόστολον τῇ Μητρὶ τοῦ Κυρίου, εἰ ἀρεστὸν ἔσται αὐτῇ. καὶ αὐτὴ φησὶ καὶ εἰπεῖν, τὸ, ἡ χάρις τοῦ ἐξ ἐμοῦ τεχθέντος δι' ἐμοῦ, μετ' αὐτῶν, ὡσαύτως. καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Κορυφαίων, τὰς Ἁγίας εἰκόνας, καὶ ἐξ ἐκείνων εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενεχθῆναι τὸ τοιοῦτον καλὸν, καὶ εὐσεβὲς καὶ πάντιμον ἔργον. Ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Τοὺς ἐν καμίνῳ παίδας σὺ Σωτὴρ, οὐκ ἤφατο οὐδὲ παρῳώχλησε τὸ πῦρ. τότε οἱ βρῆες ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

„ Ἣν μιανθεῖσαν ἁμαρτίᾳ ψυχὴν, ἁγίασον πανύποτε τῷ δέλων σε Ἁγνή. καὶ τὸ νοὸς δεινὰς αἰσχμαλωσίας, καὶ παρδίας πόρωσιν, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, τάχος ἀφάνισον.

Ἐνεκρωμμένον πάθεσι σαρκὸς, πανάμωμε ζώωσον τὸν νεκρόν με, καὶ Θεῷ τὰ ἀρεστὰ, ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με. ἵνα μεγαλύνωσε, ἵνα δοξάζω ἀεὶ τὴν ἀγαθότητά σε.

Ἐκρωσόν με Δέσποινα Ἁγνὴ, τὰ τῆς σαρκὸς πάθη καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς, ῥύπον δεινὸν, ἐναποσμήχουσα Παρθένε. καὶ λογοθεσίᾳ με τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, ῥῦσαι καὶ σῶσον με.

Ἐ Παναγία ἄχραντε Ἁγνὴ, οἱ δέλοι σε πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς, προσπίπτομεν σιωτετειμμένῃ διανοίᾳ, δυσωπῆντες λύτρωσιν, ἁμαρτημάτων δύρεῖν ἡμᾶς, ταῖς σαῖς προσδυχαῖς.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Πῶς Λουκᾶ τε καὶ Κλεόπα, ἐμφανίζεται Δεσπότης ἐκ τοῦ Τάφου, ὡς ἀσὰς γὰρ αὐτὸς ἐδίδασκε κραυγάζειν. εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥίβον τοῦ βίου διαβέχων, σιωδοδόντα τὸν λόγον εὗρες Μάκαρ, Οὐρανίων σκιωῶν ἀνοίγοντάσοι πύλας. εὐλογητὸς εἶ κράζοντι ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑρα τοῦ Πνεύματος ἐδέχθης, μελωδήματα θεόθεν φθεγγομένη, τοὺς ἀνθρώπους Λουκᾶ φωτίζουσα βοῶντας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ἀσώματος ἐβόα σοι Παρθένε, σιὼ αὐτῷ δὲ πιστοὶ βοῶμεν σοι τῷ τόκῳ. εὐλογημένος Παράγε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ, ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„ Ὅτ φείτησιν Ἄγγελοι καὶ πᾶσαι τρατιαὶ, ὡς κτίσιν καὶ Κύ-
„ ειον. ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε Λαοὶ, καὶ
„ ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Ἀρκῦται ὁ ἄσαρκος, ἐκ σῦ Θεοτρεπῶς, ὃν αἴτησαι παύσαγνε τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, ψυχῆς θανατῶσαι, καὶ ζωῶσαι αὐτὴν, νεκρωθεῖσαν πάλαι, κακίᾳ ἁμαρτίᾳ.

Ἄσω τὸ σωτέιμμα, Ἀδὰμ τὸ χοϊκὸν. σωτῆρα κυήσασα Παναχραντε Θεὸν, αὐτὸν ἐκδυσώπει, τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς ψυχῆς θεραπεύσαι, αἱ ἅπαι νοσύσης.

Νάσησον κείμωνος, εἰς βάθημε κακῶν, τὸς νυῦ πολεμῦντας με πολέμησον ἐχθρὺς. ζωθσπε ἀπορις ἠδοναῖς τὴν ψυχὴν, Ἀγνὴ μὴ παείδης, ἀλλ' οἰκτειρον, καὶ σῶσον.

Ἄξυσον ἄχραντε, τὰ πάθη τῆς ἐμῆς, καρδίας κυήσασα τὸν πάντων ἰαξὸν, καὶ τῆς τῆ δικαίων δεῖξον μέτοχον, Παρθσνε μεείδος. Χειτὸν ἐκδυσωπῦσα.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει Ἁγίῳ δοξαθσνπα.

Εσεράφις ὡς πλάκας δεδεγμένοι, τὰς σὰς βίβλυς πισῶς καταξυφῶμεν. τὸ φωτισμὸ τῆς χάειτος Παυόλβιε, Κύειον ὑμνῦντες, καὶ ὑπερυψῦντες εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Ὡς ὀργάνῳ τὸ πνεῦμασε τῇ γλώττῃ, κεχυμβὸν φωτίζει τὺς ανθρώπυς, μυσαγωγῶν τῆς χάειτος τὸ δόγμα. Κύειον ὑμνῦντας, καὶ ὑπερυψῦντας εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Τνεδέσης τῇ χέσει μ' Παύλε, Θεορρῆμον Λυκᾶ τὸ θεηγόρε. καὶ ξυνωρὶς παυσύτιμος ἐδείχθητε. Κύειον ὑμνῦντες καὶ ὑπερυψῦντες, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας.

Εοπλόκῳ σαγήνῃσε τῷ λόγων, ἐφαπλῶσας τὺς πλανῆ κρατεμβύας. τῷ φώτισμῷ τῆς πίσεως ἐζώγρησας. Κύειον ὑμνῦντας, καὶ ὑπερυψῦντας, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Λισάβετ Μητέρασε Κυείε, προσεφώνη Προφήτης δεδεγμβύν, τὸν Βαπτισὴν καὶ Πρόδρομον, βασάζυσα. Κύειον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς πάντας τὺς αἰῶνας. Ὠδὴ, ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἦν φωτοφόρον νεφέλιν, ἐν ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς
„ ἐξ Οὐρανῦ ἐπὶ πόκον κατῆλθε, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, γε-
„ νόμβος ἄνθρωπος ὁ ἄναρχος. μεγαλυύομβν πάντες, ὡς μητέρα τῦ Θεῦ ἡμῶν Ἁγνήν.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, ἐν ἀμελείᾳ διάγω, καὶ τὸ κειτήειον Ἀγνὴ, τὸ ἀδέκασον ξέμω, ἐν ᾧ με πρισον ταῖς σαῖς Ἁγίαις δεήσεσι, Θεόνυμφε, ἀκατάκειτον ὅπως, ὡς προσάτιν μακαείζωσε ἀεί.

Ῥίττω τὸ βῆμα Παρθσνε, καὶ τὸ ἀλάθητον ὅμμα, τὲ σὲ Γὲ πράξεις αἰχρὰς ὅτι γῆς ἐκπελέσας. καὶ διὰ τῦτο σοι βοῶ Παναμωμε Δέσποινα, βοήθει μοι, καὶ τῆς τότε ἀνάγκης ἐλεῦ με, καὶ διάσωσον Ἁγνή.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα, τῆς ἐξετάσεως κόρη, ὡς ἡ ὑποψία φευκτὴ, ὡς δεινὴ ἡ αἰχμὴ. τίς ὑποστήσεται λοιπὸν; Παναχραντε Δέσποινα, ἐλέησον, τλιὰ ἀθλίαν ψυχήν μυ, καὶ προτέλυς, δός μοι ἄφεσιν Ἁγνή.

Ὡς ἡ. τεκῦσα τὸ θεῖον, ἐσκοτισμβύν με πᾶσαις, ταῖς προσβολαῖς τὲ πονηρὲ, καὶ κακίαις ἁπάσαις, καὶ παοργίζοντα Θεόν. Πανάμωμε φώτισον, ὁδηγῦσα πρὸς καλὰς ἐργασίας, ὡς αἰτία, ὕσα, πάντων τῆ καλῶν.

Ἄλλος. Ὄρυς παρῆλθες τῆς φύσεως.

Ἔσης Λυκᾶ τῆς Ἑρμέσεως, τὸ τῆ ὁρεκτῶν, οἷα φθάσας τὸ ἔχατον, καὶ τέλυς Μακαείε σαφῶς ἐπέτυχες, λυθσπων τῆ ἐσόπτων, τῆς ἀληθείας ταῖς ἐμφάσεσι.

Ἅμιλας τῷ Κόσμῳ ὡς Ἥλιος, ἐνθεασικῶς τῇ Τειάδι παρίσασαι, σιὺ Παύλῳ τῷ θεόπτῃ Πανσόφιμε, μεθ' ὕσε θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλυύομβν.

Ἤγλη Λυκᾶ τῇ φωσφόρῳ σε, τὲς σὲς ὑμνητὰς φαιδρυνθῆναι δυσώπησον, καὶ κόσμῳ τλιὰ εἰρήνην Παμμάκαρ βραβῦσον. ὅπως σε θεηγόρε, ἀκαταπαύστως μεγαλυύωμβν.

Χαῖρων Λυκᾶ νυῦ παείσασαι, τῷ παμβασιλεῖ τῷ σεφάνῳ κοσμύμβνος, τῆς θείας ὀπτείας καὶ ὡραιότητος. διόσε Θεορρῆμον, ἀκαταπαύστως μεγαλυύωμβν.

Θεοτοκίον.

Ὁ γον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φῦσιν τλιὰ ἐμλιὰ ἀναπλάσαι βελόμβνον. καὶ τότον σαρκωθσνπα Παρθσνε τέτοκας, διόσε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλυύωμβν.

Ἐξαποστειλάειον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμβν.

Ουκᾶ Χειτὲ Ἀπόστολε. μῦσα τῆ ὑποῤῥήτων. καὶ τῆ ἐθνῶν διδάσκαλε, μ' Παύλε τῷ θείῳ, καὶ τὲς Ἁγνῆς Θεοτόκυ. ἧς τὴν θείαν εἰκόνα, ἐκ πόθυ ἀνιστόρησας ἐκ δυσώπει θεόπτα, ὑπὲ ἡμῶν

τῇ μακαριζόντων σε καὶ τελοῦντων, τὴν ἱερὰν σε κοίμησιν, πανόσοφε μυστολέκτα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λέπουσα πάντων ἄνασσα, φρόφθασον ἐν κινδύνοις, καὶ φρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς τελευταίας ἡμέρας. μὴ Σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ ᾅδης, μὴ ἀπώλεια. βῆμα τὸ τῆς γεέννης τὸ φοβερὸν, ἀνυθλώκας ἅπαντας ῥῦσαι. ὡς θεομῆτορ Δέσποινα, ὅσα θέλεις αὐύειν.

Εἰς τὸς αἴνυς στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, α.

Τῶν Οὐρανίων πάγματον.

Τῶν Χριστουμων τὰ πλήθη, τὴν Ἱερὰν Ἑορτὴν θεοφρεπῶς τελοῦντες, ἀλαλάξωμεν πάντες, πιστῶς ἀνυφημοῦντες, Ψάλμοις καὶ ᾠδαῖς. τὸν Λουκᾶν τὸν θεόπνευστον, καὶ μαθητὴν τῦ Κυρίυ, ὅτι ἀεὶ, ἱκετεύει τῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δίς.

Τῶν μαθητῶν τῆς χορείας, Λουκᾶ Πανεύδοξε, ἰατρὸς ἀνεδείχθης, Μαθητὴς καὶ αὐτόπτης. τῆς θείων μυστηρίων, μύστης σοφὸς, καὶ τῦ Παύλυ συμπόθητος. φωταγωγήσας, τὴν κτίσιν θεοφρεπῶς, μεθ' ἧς πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὡς παρισάμβολος Μάκαρ, τῇ τῆ Τειάδος φωτὶ, φώτισον τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς σε τελούντων, τὴν πανσεπτὸν καὶ θείαν λαμπρὰν Ἑορτὴν, Εὐαγγελιστὰ Θεοπάσιε. καθυλαρύων τὸ θεῖον ὑπὲρ ὑμῶν, ταῖς ἐντεύξεισι Ἀποστόλε.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Πνεύματος Ἁγίυ, πλήρης γενόμενος, καὶ ταῖς αὐγαῖς τῆς ἀκτῖνος Τειάδος πεπυρσευμένος, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ὡς ἀστὴρ διαφαύσιος Λουκᾶ θεορρήμων ἐφώτισας. θωρακισθεὶς γὰρ τῷ Σταυρῷ, πάσας τὰς νόσυς, λόγῳ ἐθεράπευσας, ψυχῶν μοῦ τὰ πάθη, σωμάτων δὲ πᾶσαν Μαλακίαν. ἧ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, καταπέμπον καὶ ἡμῶν τὰ ἐλέυσι ὡς φιλάνθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν Λειτυργίαν Τυπικὰ, καὶ εἰς τὰ Κανόνος. Ὠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΤΕΛΟΣ τῆς ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τῦ ΑΓΙΥ ΑΠΟΣΤΟΛΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΥ ΛΟΥΚΑ.

ΜΗ-

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΗΘΗΡΙΑΣ

ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

ΜΗΝΙ ΝΟΕΜΒΡΙΩ, ϛ'.

ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΗΘΗΡΙΑΣ

ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν. μετὰ τὸν προοιμιακόν, Τὸ Μακάριος ἀνήρ.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῶ Ἁγίου προσόμοια, ϛ'. ἦχος, πλ. δ'.

Τὺ ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἔνδοξε; μοναζόντων καλλονὴ, καὶ Ἱερέων ἀσπισμὸ. ἀσκητὼν τῷ παθημάτων, ἀμαυρώσας τὰς ὁρμάς. ἀλείπτου ἀρετῆς, πρὸς ἐπανάληψιν, ζωγράφον τῆς τῶ βίω ματαιότητος, ὑφηγητὴν ἀκεραιότατον, δογματισμὼ ἀληθέστατον. ἱκέτευε, τῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ναῶ καλέσωμεν Ὅσιε; μιμητὴν τῷ ἀνδρικῶς, ἠγωνισμένων ἐκλεκτῶν. λειτουργὸν ἱερουργήσαντα, Εὐαγγέλιον Χριστῶ. κιθάραν, μελωδήσασαν τὰ τῶ Πνεύματος, κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ πέραπα.

ρέον Δαβὶδ σὲ γνώσκομεν, Δημητριανὲ Πανόλβιε. ἱκέτευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν σὲ νῦν προσεύχομαι Ἅγιε; ἐπαινέτην τῆς μαρτύρων, τῆς Ἁγίων ἀγάλλω. τῆς δογμάτων τῆς ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας σημειωτὴν. τῆς Κύριε Ἱεράρχην Ἱερώτατον. τὸν Κόσμον φρυκτωρίαις καταυγάζοντα, ἀστέρα φωτοειδέστατον, τὴν Ἐκκλησίαν λαμπρύνοντα. ἱκέτευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερα τῶ Ἁγίου. ἦχος, δ'. Ἑν δώκας σημείωσιν.

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ Ἥλιος Ὄσιε, ἡ πανέορτος μνήμη σε, ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα, τῆς σῶν ἐναρέτων, πράξεων Παμμάκαρ, καταυγάζουσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει τῷ Πνεύματος. αὐτὴν ἐν ἑορτάζοντες, εὐχαρίστως σὲ γεραίρομεν, Δημητριανὲ θεοπρεπὲς, τῆς Κυπρίων ἀγλάϊσμα.

Ἄγγελος ὤφθης, οἷά περ ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα σε, μαρανᾶς Πανόλβιε Θεῖε, Ἱεράρχα, λειτουργὲ Κυρίου, δεινεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα ὄντως καὶ ἐπαυξήμβιος. μεγίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἔφετον τὸ ἀκρότατον. ὅπερ χαίρων κατέλειφας, Δημητριανὲ Πανεύδοξε.

Ἄστρα Παγκόσμιον, πλῆθος Κυρίων ἐπέγνωκε, σὲ θεόφρον θεοπρεπές, Δημητριανὲ ἀοίδιμε, λειτουργὲ Κυρίου. πάντες μὴ πόθῳ, ἀπαρρυόμεθα πιστῶς, οἱ προσιόντες τῇ θείᾳ σκέπῃ σου. ἰάσεις καὶ χαρίσματα, ἐκ τῆς σορᾶς τῆς Λειψάνων σου. ὅθεν πίστει βοῶμέν σοι, χαίροις Πάτερ Τερσόλβιε.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ἐκ βρέφους ἐγκύμων τῷ Κυρίῳ ἔρασής, Ἱεράρχα Δημητριανὲ Παμμακάριστε. τὸ γὰρ ὅπλον τῶ Σταυρῶ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης, τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας. διὸ τῆς Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος καὶ τῷ Κόσμῳ πρεσβεύτης, ὤφθης διαφανέστατος.

Καὶ νῦν.

Ὃν διὰ σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελῳδικῶς ἐκ προαναφώνησε, τῷ μεγαλείῳ σοι ποιήσαντι. παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἀνθρωπήσας εὐδοκήσας Θεὸς, ἵνα τὸν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρεπάλωτον δρῶν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῇ Παζῖ προσαγάγῃ. καὶ τῷ ἰδίῳ

θελήματι, ταῖς ἐρωνίαις σωάφει δυνάμεσι, καὶ σώσει Θεοτόκε τὸν κόσμον, Κεισὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, ἅπερ Ζήτει ἐν τῇ ἑμπροσθεν

Ἀκολουθία τῶ Ὁσίου Ἀνασασίου, εἰς Φῶλ. 3.

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα. ἦχος, ά.

Ἐνατενίσας ἀκλινῶς, τῷ ὕψει τῆς γνώσεως, καὶ κατοπτεύσας ἀδήλως σοφίας τὸν βυθὸν, ταῖς διδαχαῖς σε κόσμον κατεπλήτησας. Πάτερ ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χεισὸν δυσώπει, Δημητριανὲ Πανεύφημε.

Ἀνθρωπε τῷ Θεῷ, καὶ πιστὲ θεράπων, καὶ οἰκονόμε τῆς αὐτῷ μυστηρίων, καὶ ἄνερ ὑπιθυμιῶν, τῆς τῶ Πνεύματος. Σπίλητε ἔμψυχε, καὶ ἔμπνους εἰκών, ὡς θεῖον σὲ θησαυρούντες, ἡ τῆς Κυθραίων Ἐκκλησία ἀγαμβρὸν προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Ἐς ἄνον ἔδραμες τῶ Κυρίῳ Πανεύφημε, Δημητριανὲ Πατὴρ ἡμῶν, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ. διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτὸν, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος, πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονὴ, Πατέρων κλέος, καὶ Κυρίων τὸ καύχημα. ὁ σύλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τῆς πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀγαλλίαμα. πηγὴ ἀνεξάντλητος, θεῖα ῥεύθρα προχέουσα, τῆς ἰαμάτων, καὶ τὰ πάθη καθαίρουσα, καὶ παρέχουσα, δρωσίαν τοῖς κάμνουσι, ὅρμος ὁ γαληνώτατος, λαμπτὴρ ὁ ἀκοίμητος, τῆς ἀθενούντων ἡ ῥώσις, τῆς θλιβομένων ἀγκλισις, τῆς πίστει τελῶν θείαν καὶ φαιδρῶς ἐκτελούντων, ἀεὶ παννυχεῖν.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις ὁ Κυθηρείας σεπτὸς, παιμβὼ καὶ πρόεδρος, καὶ τεῖχος ἀπόρθητον. ὁ σύλος τῆς ἐγκρατείας, τῆς σωφροσύνης λαμπτὴρ καταπονεμβύων ἡ βοήθεια. παθῶν ἀκάτων, ὁ ἰατρὸς καὶ ἀσφάλεια, τῆς ἰσαμβύων καὶ πιπτόντων ἀνάστασις, πλανομβύων τε, ὁδηγὸς ὁ σωτήριος. πάντων τὸ ἀγαλλίαμα, Κυρίων τὸ καύχημα, τῆς ἐκτελούντων ἐν πίστει, τῶ φωτοφόρον σε κοίμησιν, ὧ πόθῳ τελοῦντες, ποιεζόμεθα πλησίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ ἀναπαύσει τῆς Κυρίου.

Ἄλλον τὸν σὸν ναὸν Οὐρανὸν, Θεὲ τῇ δόξῃ, δεικνύμενον Ε"δειξας. Θαυμάτων τὰς λαμπηδόνας, ἱερομύστα σοφὲ, ὡς λαμπρὸς ἀστὴρ προβαλλόμενος. φαιδρῶς τῇ Λειψάνων, τῇ θείᾳ χάριτι ὡς Η"λιος, τῇ ἰαμάτων ἀκτῖνας ἀποστίλβοντα, καὶ φωτίζοντα τῇ ὑφ' Η"λιον ἅπασαν. ὅθεν τὰς τῇ φωσφόρου σε, καὶ θείαν παννύχιον, ἐπιτελοῦντας προθύμως, ἐν τούτῳ Μάκαρ καταύγασαι, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Γ"Ηθλησε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ, ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ. σὺ γὰρ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ καῦσον τοῖς πάλαι τὸν ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετ' σὲ ἐλθοῦσιν εὐκαρπίαν ἐφόδευσας. διὸ πύλη σοι Οὐρανῶν διήνοικται, εἰσελθὲ εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. καὶ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν, Δημητριανὲ Μακάριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς, καὶ λυτρωτὴς μου Παναγνε.

Τροπάριον, ἦχος, δ'. Κανόνα πίστεως. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν πρώτην στιχολογίαν, καθίσματα, ἦχ. πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ὁμοούσιον τῇ σῇ γαστρί.

Ἀρωμάτων παντοίων μυρεψικῶν, χαρισμάτων ποικίλων πνεύματικῶν, ταμεῖον ἀκένωτον, ἡ σωρὸς τῆς Λειψάνων σε, χρηματίζει Τερσμάκαρ, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. ἐξ αὐτῆς γὰρ ναμάτων, πηγαὶ ἀναβλύζουσιν, ὅθεν οἱ νοσοῦντες, ἀῤῥυόμενοι πίστει, παθῶν ἀπαλλάττονται, καὶ ζωὴν ἐκ βοῶσι σοι Δημητριανὲ Πανεύδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα τὸ Ἁγίε.

Ῥωννύμενος ἀρότρῳ τῷ λόγῳ καλλιεργῶν, χερσωθεῖσας καρδίας Ἱερουργὲ, τῇ θείᾳ ἐπιγνώσει, γεωργεῖν παρεσκεύασας, καὶ καθελὼν τεμένει, εἰδώλων, ἀνήγειρας, Ἐκκλησίας Μάκαρ, εἰς δόξαν τοῦ κτίσαντος. ὅθεν συνελθόντες τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Δημητριανὲ δοξάζομεν, ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν Μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς παράμωμος Νύμφη τοῦ ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ ὑψίστου πανύμνητε, ἀμο-

μῶν με ὄντα, ἀῤῥύπου καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γυμνόμενον, τοῖς δαίμοσι παίγνιον. ἀπεῦσον τῆς τύπου, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε. δίωξον τὸ νέφος τῆς παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Μετὰ τὴν δευτέραν στιχολογίαν. καθίσματα, ἦχος, δ'.

Τὸν ἀχὺ προκατάλαβε.

Οἷς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ. τοῖς ἔργοις ἐτίμησας τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Δημητριανὲ Μακάριε. ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τῆς σωφροσύνης, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτων τοῖς πάσι. διὸ καὶ ἑορτάζομέν σου, πόθῳ τὴν μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάνυσον Δέσποινα, ἐκπαιδευθὲν ψυχῆς, βοῶντος τοῦ δάλυσον καὶ τῶν πολλῶν μου κακῶν, δυσώχημοι ἄφεσιν ; σὲ γὰρ ἔχω προστάτιν, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ. λύτρωσαι Θεοτόκε τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης, καὶ σῶσον ἐκ δεξιῶν με, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. καθίσματα, ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ὁμοούσιον τῇ σῇ γαστρί.

Κπαργάνων Κυρίῳ ἀναπεθείς, ὡς ὁ πάλαι πανεύδοξος Σαμουήλ. ὡσαύτως καλέσαντος σε τοῦ Κυρίου ἀκήκοας, καὶ ψυχὴν καθάρας καλῶν ὁμιλίαις, ἱερωσύνης χάριν, ἀξίως ἀπηλείφας. ὅθεν ὅτι χλόην, ὁμηγύρεως θείας, ποιμαίνας τὸ ποίμνιον τοῦ Κυρίου ἐκόσμησας, Δημητριανὲ Μακάριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, χαῖρε κόρη καθέδρα βασιλικὴ, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, χλαμὺς ἀληθόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος. ἀστραπηφόρον ἅρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, καὶ πασῶν ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκεύωμα. χαῖρε Ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. χαῖρε μόνη, τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοί. τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχος.

Εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ.

Εἶτα ὁ Ν'. Δόξα. Τοῦ τὸ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Τ αῖς τῆς Θεοτόκε. Εἶπα τὸ ἰδιόμελον. ἦχος, πλ. β'.

Ε λέησόν με ὁ Θεὸς, κ τὸ μέγα ἔλεός σε.

Ο Σιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ ἀνετέθης, ὡς ὁ πάλαι Σαμουήλ. ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, μοναδικῶς αὐτῷ διηρέτησας. αὐθις δὲ Γερασιμὴ κοσμηθεὶς, τὸ ἐμπεδοῦσθαί σοι ποίμνιον, παντοίοις χαρίσμασι κατεποίκιλας. ὅθεν κ σεφανῶν ἠξιώθης, ᾠδὴ Χριστῷ τῷ Θεῷ. αὐτὸν ἱκέτευε Δημητριανὲ Παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶπα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκε εἰς ἑξ. καὶ τὰ Ἁγίε εἰς ὀκτώ.

Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκε. ἦχος, πλ. δ'.

Ὠδὴ, ά. Ο Εἱρμός.

" Γ Ραφὴ διοδεύσας ὡσεὶ ξηρᾷ, κ τῷ Αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν
" διαφυγὼν, ὁ Γσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡ-
" μῶν ἄσωμεν.

Π Ολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐλπίζων. ὦ Μῆτερ τοῦ λόγε κ Παρθένε, τῷ δυσχερῶν κ δεινῶν με διάσωσον.

Π Αθῶν με παράπτωσι προσβολαὶ, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι με τῷ ψυχῷ. εὐφράνθησον κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ κ Θεοῦ σε Πανάμωμε.

Ω πῶρα πεφύκασι καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν. σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τῷ ψυχῷ κ τῷ διανοίαν.

Ν Οσεῦντα τὸ σῶμα κ τῷ ψυχῷ, ἐπισκοπῆς θείας, κ προνοίας τῆς σῆς ᾠδὴ σε, ἀξίωσον μόνη θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Π Άξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, Ἀνύμφευτε Μῆτερ, ὑφημνοῦσιν ἀνελλιπῶς. τὸν κτίσαντα γὰρ πάντων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ἐβάστασας.

Ε τερος Κανὼν τοῦ Ἁγίε. ἦχος, δ'. Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον.

Η ν θείαν δικαιοσύνην πάνσοφε θηλάζων σάμβυξ, ὡς Ἱερεὺς τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεσὼς νῦν δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν γεραιρόντων σε, τὴν σεπτὴν μνήμην ἀξιάγαστε.

Π Ρεσβεύεις τῇ ὑπερθέῳ γέγονας, σάλπιγξ θεόφθογγος, ἀναφωνοῦσα πᾶσι τὰ σεπτὰ, κ σωτήρια δόγματα, καὶ τὰς ψυχὰς διαφαίνουσα, τῶν Κυθηρίων Παναοίδιμε.

Ου δ'

Ο Υ δ' ὅλως τοῖς σοῖς βλεφάροις δέδωκας, ὕπνον Μακάριε. ἕως ὄντως, ἔφθασας σαφῶς, ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον. Δημητριανὲ ἀείμνηστε, ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Γ Αλιλὼν τῷ ἐν τῷ βίῳ ἄχαντε, χειμαζομένων βροτῶν, καὶ ἀσφαλείας Ἄγκυρα σεβάσμιε, κ λιμὴν κ κυβέρνησις. αὐτὴ ὑπάρχεις πανύμνητε, χειραγωγοῦσα κ διέπουσα.

Ἄλλος. ἦχος, πλ. δ'. Τ ῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσῃ.

Ω Σ ἐκ Θεοῦ εἰληφὼς τὸ χάρισμα, Παμμάκαρ Δημητριανέ. αἴτησαι δοθῆναι μοι πταισμάτων ἄφεσιν, ὅπως ἐν ᾠδαῖς ἀυμνήσωσε, Γεράρχα Κυρίε.

Τ Ὴν ἐν τοῖς δάκρυσι χαλκευθεῖσαν, κ ἀχρυπνίαις σε ψυχὴν, ἅσμασι σομῶσας, Δημητριανὲ Μακάριε, ὅθεν κ ἐκ Θεοῦ διπλοῦν τὸ σέβας, ἀξίως ἐκόμισω.

Ι Ἐραρχία τετιμημένος, καὶ ἀσκητὴν ὡς ἀληθῶς ἔγνωμεν πάντι, Παμμακάριστε Ο σιε. τὸν τρόπον τῆς ἀρετῆς, κ ταῖς ῥανίσι σαφῶς, τῶν σῶν δακρύων. Θεοτοκίον.

Τ Ὴν ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, καὶ πλατυτέραν οὐρανῶν, πάντες τὴν Παρθένον, ὀρθοδόξως ὑμνήσωμεν. ἡ γὰρ γέννησις αὐτῆς, χαρὰν ἐμύνησε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Κατεβασία. Α νοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ, γ'. Ο Εἱρμός.

" Ο Ὀρανίας ἀψῖδος, ὀροφωτὲ Κύριε, κ τῆς Ἐκκλησίας δομή-
" τωρ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
" ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ σημεῖωμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Π Ροσασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννῆτορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σε, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ σημεῖωμα μόνη πανύμνητε.

Ι Κετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν πόραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὸν ζάλην διασκεδάσαι μου. σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τῶν Χριστὸν ἐκύησας Θεομακάριστε.

Γ Εργέτιν πέφυκα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς ἐνεργείας τὸν πλοῦτον πᾶσιν αὐάβλυσον. πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύι, τὸν Χριστὸν κυήσασα μόνη πανάχραντε.

Χ Αλεπαῖς ἀῤῥωστίαις κ νοσεραῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύμοι βοήθησον, τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῶς γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ε νοι-

Ε'Νοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τῆς ἀνθρώπους, ὡς ἔφησε θεαθῆναί σε. διὸ καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Α'λλος. Ε ὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ε'Π' ὤμων ἄρας σοφέ, τὸν τῷ Κυρίῳ Σταυρόν', ἔκραζες κόσμῳ καγὼ ἐσταύρωμαι, σάρκα καθηλώσας τῷ φόβῳ σε.

Η' ὥσπερ πίων ἡ σή, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ σπέρματα, σάχω Δημητειανὲ ὥγριον, θείας δυσεβείας βλαστήματα.

Ο'μφαλὸς τῷ πατρὶ, θαυματοφόρος ἀληθῶς γέγονεν, ἡ πρὸς Θεὸν μνήμη σε, ἔμπλεος ἀγάπη καὶ ἔφεσις.

Θεοτοκίον.

Φ'ορέσας με ἐκ τῶν σῶν, θείων αἱμάτων ὁ Χριστὸς Α'χαντε, καταγολῶ χάριτος, πάλαι γυμνωθεῖσα ἐνέδυσεν.

Α'λλος. Ο ὐκ ἔστιν Α'γιος ὡς Κύριος.

Τ'ὰ πάθη ἐνέκρωσας Παμμακάριστε, ταῖς προσευχαῖς, καὶ δέησεσι, καὶ ἀγρυπνίαις σου, διὸ καὶ σὺν Α'γγέλοις τὸ Α'γιον Πνεῦμα σε ἀξίως σωταγάλλεται.

Τ'ῷ ὄρει Μακάριε ἔβης τῷ ἀρετῶν, καὶ τῷ γνόφῳ τῆς γνώσεως, τὸν νοῦν φωτιζόμενος, ἐν πλαξὶ διανοίας, τὸν λόγον τῆς χάριτος ἐδέξω ἐκ τῆς Πνοῆς.

Τ'ούς πόθῳ τιμῶ μνήμη σε. ἐκτελοῦντας εὐσεβῶς, Γεράρχα Μακάριε, Χριστὸν παθητεύσε, λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πάσης κακώσεως, τὸ πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Σ'πόρῳ συλλήψεσα, τὸν Προμήτορα Α'γνὴ, τῆς καταδίκης ἀπήλλαξας. καὶ χάριτος ἔπλησας, τῷ ἀνθρώπων τὸ γένος, διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Μῆτερ τῆς ὄντως ζωῆς.

Καθίσματα. Ἦχος, πλ. δ'.

Τ'ὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τ'οῦ Σταυρῷ τῇ δυνάμει καθοπλισθεὶς, καὶ τῇ πίστει τειχίσας πόλιν τὸν σὸν. τοῖς ἔργοις κατήχησας, τῷ ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα. ὑπομονῆς δὲ τύπος, ἐνδεὴς γενόμενος, τῷ Χριστῷ προσήγαγες, πληθὺν σωζομένων τε. ὅθεν σωτελθόντες καταχρέως τιμῶμεν, Δημητειανὲ ἀείμνηστε, τὸν σεπτόν σε πανήγυριν, ὑφημοῦντες δοξάζομεν. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν Α'γίαν μνήμη σου.

Δόξα.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ο' Τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητὴς, ἐξ Α'χαντε σε μίξας σάρκα λαβὼν, προσάτιμόν σε ἔδειξε, τῷ ἀνθρώπων πανάμωμε, διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζόσης, λυτρωθῆναι βασάνε, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκείσε δεόμεθα, ἵνα πάντες βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὸ δοθῆναι πᾶσι κόρη ἄφεσιν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σε.

Ω'δὴ, δ'. Ο' Εἱρμός.

„ Γ'σακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σε τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐδόξασά σε τὸν Θεόπατα.

„ Τ'ὸν παθῶν με τὸν παράχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῷ ἐμῶν πταισμάτων θεούμενε.

Τ'ὸ πλαγχνίας τὸν ἄβυσσον, ἐπικαλυμμένη τῆς σῆς παράχει μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ σωτῆρα πάντων τῷ ὑμνοῦντων σε.

Π'ολαύοντες Παναγνε, τῷ σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ι' ἐλπίδα καὶ σκέπασμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Θ' ὸν Θεὸν οὐ ἐκύησας, Α'χαντε Μαρία πάντων δυσωπησον, τοῦ ἱκέτας σε δωρήσασθαι, τῷ πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Α'λλος. Ε'παρθένα σε ἐδόξασα ἡ Ε'κκλησία.

Δ'ημητειανὲ τὸ Θείε καὶ Θεηγόρε, τὸν ἱερὸν πανήγυριν, Θεόφρονες δεῦτε, πίστει συγκροτήσωμεν, τοῖς τότε διδάγμασι, καὶ Θεολογίαις νομίμοις.

Τ'ὸν ὑψίμβρυον ὡς φοίνικα τῆς θεωρίας, τῷ ἀρετῶν ὑψίκομον δένδρον καθορᾶθης, γλυκασμὸν σωτήριον, βλυσαίνεις ἑκάστοτε, Δημητειανὲ Παμμακάριστε.

Θ' εολόγος σε γλῶσα, Ι'εροφάντωρ, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, τὸ μονούσιον κράτος, πᾶσι διεβρύησας, καὶ μίαν Θεότητα σέβειν ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν.

Θεοτοκίον.

Κ' ατὰ φύσιν ἐλεύθερος, τὸν ἰδίαν δέλεαρ μορφὴν ἐπτώχευσε, Χριστὸς πλούτῳ. Μῆτερ ἀειπάρθενε, ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, ὅλον προσλαβὼν τὸ ἡμέτερον.

Α'λ-

Α'ΧΟΣ. Ε'ξ ὄρους κατασκίου.

Χαίροις ἐν Χριστῷ Παμμάκαρ Ἱεράρχα, Δημητριανὲ, τῷ μοναζόντων κλέος. χαίροις ὁ θρόνον φαιδρύνας ἀθανασίᾳ, ἐνθέοις φράξεσι Παυόλβιε.

Τῷ Ἀβραὰμ ἐζήλωσας τὸν βίον, ὡς τῷ σῷ ψυχῷ, θυσίαν προσένεγκας. τῷ Ἰωσὴφ ἐμιμήσω τῷ σωφροσύνῳ, διὸ ἀπέλαβες τῷ ὄντως ζωῷ.

Εὐτε τῇ πίστει, τὸ ἄθροισμα προθύμως, Δημητριανὲ τῷ μυροφόρον θήκῃ, ἐξελυτρούμεθα πίστει καὶ τὰς ἰάσεις, ὥσπερ ἐκ κείνης ἀῤῥυσώμεθα.

Θεοτοκίον.

Γλῶσα γηγενῶν, ὑ θσνει ἀνυμνῆσαι, σὲ τῷ τῷ Θεῷ λοχδότειαν φανεῖσαν, Κυριοτόκε Παναμωμε καὶ Παρθενε, Χειστιανῶν τὸ καταφύγιον.

Ω'δὴ, ε'. Ο' Εἱρμός.

"Φ Ω'τισον ἡμᾶς, τοῖς προσάγμασί σε Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί
"σε τῷ ὑψηλῷ, τῷ σῷ εἰρήνῳ ἀδιάσχε ἡμῖν φιλανθρωπε.
"Ε Μπλησον Ἀγνὴ, ἀφροσύνης τῷ ζωῷ ἡμῶν, τῷ σῷ ἀκήρατον δισῶσα χαρὰν, τῆς ἀφροσωύης, ἡ γεννήσασα τὸν αὐτιον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδυώων Θεοτόκε Ἀγνὴ, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τῷ εἰρήνῳ, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Σ'σον τὴν ἀχλὺν, τῆς πταισμάτων μι Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἄσαι Ἀγνὴ, τῆς ψυχῆς μι τὴν ἀθυσίαν, ὑπερκοπῆς σε ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, ταῖς προσβείαις σε δώρησαι μοι.

Τσώπησον Ἀγνὴ, τὸν Υἱόν σε καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία σεμνὴ, τὸ καταπέμψαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Α'λλος. Σὺ Κύριέ μι φῶς.

Γ ὥσπερ παμφαὴς, ἑωσφόρος ἀνέτειλας, σὺ ῥήμασι καταυγάζεις, τῷ πιστῶν τὰς καρδίας, Δημητριανὲ Μακάριε.

Αμπρύμβος φωτὸς, τελεσηλίᾳ θεότητος, ἐκάθησας ὑπὲ θρόνῳ, τῆς Ἀρχιερωσύνης, Δημητριανὲ ἀείμνηστε.

Ῥίζ ὄντως ἐξεπέφ, τὰς σὰς πόνες ἰχύσεις, ἀγῶνας τε καὶ ἱδρῶτας, ἐκκρίσιος ὃς ἔτλης, Δημητριανὲ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ω' πάντων τῇ πιστῶν, ἀφαιρετὲς Ἐγκαλλώπισμα, Πανάχραντε Θεομήτορ, τῆς ψυχῆς μι τὸν ῥύπον, ὑποπλυσον ἀφειδείαις σε.

Α'λλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν, λόγῳ καθηράμενος, ναὸς πανσέπιμος, τῷ Θεῷ τῷ ὅλων, ἐκτημάτισας Πάτερ Θεόσοφε. δωδίας θύμα, ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων, Ἱεράρχα Κυρίων τὸ καύχημα.

Ἐλλαμπόμενος Πάτερ, αἴγλῃ τῇ τῶ Πνεύματος, πᾶσιν ἀπέστραψας. θεολόγῳ γλώττῃ, τῆς Τειάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον, θεῖε Ἱεράρχα, πιστῶν τὸ κλέος καὶ ἡ δόξα, Δημητριανὲ Θεοφάντωρ Μακάριε.

Νοερῶς σοὶ Ἀγγέλοις, ταῦ συμψαυλιζόμενος, Χριστὸν δυσώπησον, τῷ παθῶν ῥυθῆναι, καὶ κινδυύων τὰς σὲ μακαρίζοντας. λειτουργὲ Κυρίε, Δημητριανὲ πιστῶν προστάτα. ὡς λαχὼν παῤῥησίαν πρὸς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μηλικὴν παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν γόνον σε, κεκτημένη Παναγνε, συγγενῆς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνῃ, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν ἁμαρτῆ προβαλλόμεθα.

Ω'δὴ. ς'. Ο' Εἱρμός.

"Τ Ὴν δέησιν ἐνέχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μι τὰς
"θλίψεις. ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μι ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μι τῷ
"ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μι
"ἀνάγαγε.

Θανάτῳ καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τῷ τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μι φύσιν, καταχθεῖσαν Παρθενε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σε καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προσάτις σε τῆς ζωῆς ὀπίσαμαι, καὶ φρυκὴ ἀσφαλεσάτῳ Παρθενε, καὶ πειρασμῶν, διαλύσασα ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνυσαν. καὶ δέομαι. διὰ παντὸς, ἐκ φθορᾶς τῇ παθῶν μι ῥυθῆναι με.

Σ τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτείαν. καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι κόρη, καὶ τῷ φω-

τίσω ἀγαλλόμεθα. ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀθενῶν κατάκειμαι, καὶ ἔκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου. ἀλλ' ἡ Θεὸν, καὶ σωτῆρα τὸ κόσμῳ, καὶ τῆς λυτῆρα τῆς νόσων μου. σὲ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθένε. ὅτι πιστῶν ἐπέγνωμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα. καὶ πόθῳ σε καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀφράστως δοξάζομεν.

Ἄλλος. Θύσωσοι μοῦ φωνῆς,

Ἐκρώσας τὸ τῆς σαρκὸς, χαμαίζηλον φρόνημα, τῆς ἀπαθείας τὸν χάλκευν, ἐκομίσω Πάτερ Ἱερομύρα, Δημητριανὲ θεηγόρε, Κυρίων τὸ καύχημα.

Γάμῃ τῇ τῷ Χριστῷ, πυρπολούμενος Ἔνδοξε, μέχρι θανάτου ἀντέτεινας, τῷ τυράννων Πάσοφε, διὰ τοῦτο, βασιλείας Οὐρανῶν ἠξιώθης γηθόμενος.

Ὦ φόβῳ στοιχειωθεὶς, τῷ Θείῳ Θεόληπτε, καὶ τὸν ψυχὸν μολυσμάτων, καθαρὸν τελέσας, σκεῦος ἐδείχθης, τῷ Θεῷ Ἱερώτατον, ὄντως ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Γνῶσε θεόστεφε, καὶ μόνῳ ἀμώμητον, ὁ καθαρὸς Θεοῦ λόγος. καὶ ἐκ σοῦ τεχθῆναι Παρθενομῆτορ, Παναγία Θεοτόκε βουλήσει ἠυδόκησε.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σωφρόνως σε τὸν ζωὸν, Δημητριανὲ διώυσας, δικαιοσύνῃ σαφῶς, ἀνδρεία φρονήσειτε, τερπνὸν καταγώγιον, ἀρετῶν εἰργάσω, σεαυτὸν Θεομακάριστε.

Τείζει ὡς ἀληθῶς, ἡ τῆς Λειψάνου σε πάντιμος, σωρὸς Θεόφρον Σοφὲ. διὸ τὰς τελοῦντας σε, τὸν Ἀειμακάριστον μνήμῳ Ἱεράρχα, νοσημάτων ἐλευθέρωσον.

Νέτειλέ σοι τὸ φῶς, Δημητριανὲ Μακάριε. ὅθεν ὡς φοίνιξ σεπτὸς, δικαίως ἐβλάστησας πομπῷ ἀξιάγαστε, καὶ καθάπερ Κέδρος, ἐπλουτώθης παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἔλαμψεν ἐκ σιῶν, ἡ τὸ ὑψίστου σωτήριον, τὸ πρόβλημα τῆς σαρκὸς, καθ' ὑπόστασιν ἄῤῥητον, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, ἀφ' ἁγνοῦ βλαστήσαν, καὶ τὸν Κόσμον καταφώτισε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως.

Θαυματουργὸν καὶ ἰατῆρα ἐν Κόσμῳ, ὁ ἀγαθὸς καὶ θαυμαστὸς ἐν ἁγίοις, καὶ τῆς βροτῶν βασάνου τὸν ἀθυμίαν, πάντων τῆς ἐν πίστει προσφυγόντων Τερσμάκαρ, καὶ ἱκετεύοντων σε, ἀδιάκτῳ καρδίᾳ. τῇ τῆς Λειψάνων Δημητριανὲ θήκῃ, καὶ πόθῳ Σοφὲ δοξάζοντων σε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς ἀθυμούσης μου ψυχῆς, τὰ πάθη καὶ τὰς νόσους, τῷ σώματος διχαῖς σε θεράπευσον ἐν τάχει. ὡς Ἱεράρχης γὰρ Χριστῷ, Ἐνδοξότατε καὶ θύτης, καὶ μυστηρίων τῆς σεπτῶν, αὐτόπτης τε καὶ μύστης, παρέχεις τὸν ὑγείαν, τοῖς χρήζουσιν ἀφθόνως. ῥῶσιν ἐν μοι δίδυ καὶ ἰσχύν, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν Ἱεράρχην σε μνήμῳ, καὶ φωσφόρον. αὐτῷ γὰρ ἡ Τελαὶ ἐδόξασε Μάκαρ, ὧν ἐδόξασας αὐτὸς, ἔργῳ καὶ λόγῳ. πάντων γὰρ λιμὼν σωτήριος ἐπιφανὴς, τῆς καὶ χρέος σοφὲ δοξάζοντων σε.

ΤΩ ΑΥΤΩ ΜΗΝΙ, ϛ.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΗΘΗΡΙΑΣ

ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Ο Υτος ὁ τῷ Θεῷ ἄνθρωπος, γεννηθεὶς εἰς τὰς Χρόνους τῆς βασιλείας, τῷ Μισοχρίστῳ βασιλέως Θεοφίλου. ἐκ στειρωσάσης μήτρας, ὡς δεύτερος Σαμουὴλ, εἰς τὸν τῷ Θεῷ κλῆρον σωματοῦται. ἥτον δὲ Κύπριος τὸ γένος, ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τῆς κηθηρίας, ἀπὸ χωρίον καλούμενον συκαῖ. ἀπὸ πατέρα εὐσεβῆ, φοβούμενον τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸ τὸ Χωρίον Πρεσβύτερον, καὶ ἀπὸ μητέρα εὐσεβῆ καὶ φιλόθεον. τὸν ὁποῖον οἱ γονεῖς τε, συμβουλεύσαντες νὰ τὸν ὑπανδρεύσωσι, αὐτὸς οὐκ ἤθελε. τέλος πάντων ἐκατάπεισαν τὴν γνώμην, τὸν ὑπάνδρευσαν, μὲ κόρην εὐγενεστάτην καὶ ὡραίαν κατὰ πολλὰ, καὶ ὁμογνώμονα εἰς τὰ ἤθη τὰ Ἁγία. καὶ ὄντες διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, συνεζευγμένοι, καὶ φυλάττοντες ἀμφότεροι, τὰ σύμβολα τῆς Παρθενίας ἀπήμαντα ξεῖς μιᾶς, ἤτοι συύζυγος ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ, καὶ μετετέθη εἰς τὰς αἰωνίας μονάς. Παρθένος καὶ ἀκηλίδωτος, καὶ νύμφη ἄμωμος, καὶ καθαρὰ τῷ Κυρίῳ. ἀξιωθεῖσα τῆς Οὐρανίων θαλάμων, μὲ τὰς φρονίμους Παρθένους. ὁ δὲ ἅγιος δίδωντας τὸν ἑαυτόν τε, εἰς ἄκραν σκληραγωγίαν καὶ ἐγκράτειαν, καὶ ἐνδυώμενος τὸ χῆμα τῆς Μοναχῶν, διὰ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς, καὶ θεάρεστα τῆς ἀρετῶν κατορθώματα, ἐκκλήσει τὸ Ἁγιώτατο Ἐπισκόπο Εὐσταθίε, ἔγινεν Γερεύς. καὶ μὴ τοῦτο, διότε τὸ εὐφρόσυνον αὐτὸ καὶ γαλιῶν, καὶ φῶς, καὶ ἥσυχον, καὶ συμπα-

θὲς,

θὲς, καὶ μέτριον, καὶ χεδὸν διὰ τὴν ὑποβάλλουσαν αὐτῆ ἀρετὴν, θείᾳ ψήφῳ, ἐλάμβανεν ἀρχιερεὺς, τῆς πόλεως Κηθηρίας, ποιμαίνων Ὁσίως καὶ θεαρέσως, τὸ θεῖον αὐτῆ ἐμπιστευθὲν ποίμνιον, κατὰ τὸν πρέποντα Κανόνα τῆς Ἀρχιερατικῆς τελειότητος. ποτὲ δὲ ἐλθόντες, καὶ οἱ Βάρβαροι τῆς Βαβυλωνίων, ἐν τῇ Νήσῳ Κύπρῳ, καὶ καταχυρσεύσαντες, ὅλην τὴν νῆσον, καὶ φθάνοντες ἕως εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἁγίας, ἐλεηλάτησαν καὶ τὸ ἑαυτῆς ποίμνιον, καὶ ἐπῆραν αἰχμαλώτους, πολλοὺς τῆς Χριστιανῶν εἰς τὴν βαβυλῶνα. ὁ δὲ Ἅγιος περίλυπος σφόδρα γενόμενος, διὰ τὴν σύρησιν, τῶν ἑαυτῆ ποιμνίων, ὡς ἄλλος τὶς θαυμαστὸς Ἱερεμίας, ἠκολούθησε τοῖς Βαρβάροις, σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις, ἕως τὴν Βαβυλῶνα. καὶ μὲ κόπους, καὶ ἀχρυπνίας, καὶ σάσεις ὁλονυκτίους πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ μὲ δάκρυα κρουνηδὸν, πάλιν ἠλέθερωσε τὸν Λαὸν Κυρίε, καὶ ἔφερεν αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντε τὸν Θεόν. ἔτως ἐν εἰρήνῃ, καὶ Ὁσίως, ὁ Ἅγιος βιώσας, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλήλακώς, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. θαύματα δίχως ἐκτελῶν. Ταῖς αὐτῆ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Θ Ι' ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταπέμψαντες παῖδες, ἐν Βαβυλῶνι ποτὲ, „ τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὸν φλόγα τῆς καμίνε, κατεπάτη- „ σαν ψάλλοντες. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τ Ἣν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν Μήτρᾳ τῆς Παρθένε, κατῴκησας τῷ Κόσμῳ, ὦ φροσάτων ἀνέδειξας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θ Ελητὸν τὸ ἐλέος, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ Ἀγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ω Μάτων Μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας θεογεννήτεια, τῶν πόθῳ φροσιόντων, τῇ σκέπῃ σε τῇ θεία, θεραπεύειν αἴτησον, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἱκετεύουσα.

Θ Ησαυρὸν Σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὸν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μεταποίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σ Υργὸς τοῦ τεκόντι, ἰσοδύναμος λόγος καὶ σωσίδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένε, Παῖδος τὴν οὐσίαν, πλασαργεῖται καὶ Πνεύματος. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἁγ-

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἐπὶ τὸ Ὄρος ἀνελθών, Δημητριανὲ ἐκομίσω, νόμον Θεοῦ, ὡς πρὶν Μωσῆς, πλακηθέντας δύθεπτος ἐφείλκυσας, μελῳδῶν ἀξιάγαστε. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἔχων ἀρθόνως δωρεὰς, καὶ θαυματουργίας πηγάζεις, τοῖς τὴν σεπτήν σου Ἑορτὴν, συνελθοῦσι Μακάριε, καὶ συμφάτνεις τοῖς ᾄσμασιν. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἡγνὴ θεόβρυτος ἡ σὴ, Πάτερ ἀναδέδεικται κόνις, καὶ τοῖς προσρέουσι πιστῶς, χορηγεῖ τὰς ἰάσεις ἑκάστοτε, μελῳδοῦσι καὶ ᾄσμασιν. ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς εὐλογημένης γαστρός σου. ὃν εὐλογοῦσιν Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, βροτῶν δὲ συσήματα, ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Ἄλλος. Θεὸς συγκατάβασιν.

Δὼν ὁ προγνώσης σε, τῆς διανοίας τὴν καθαρότητα, λογικῶν σε προβάτων, καθηγεμόνα Πάτερ προβάλλεται, ᾧ νῦν Παμμάκαρ, κραυγάζεις γηθόμενος. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισας, ὡς περ Ἥλιος ἄλλος, Δημητριανὲ Θεόφρον Μακάριε. διὸ βοῶμέν σοι ἀπαύστως καὶ ᾄδομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἅμα πᾶσοφε, τῆς ἀθανάτου πᾶσιν ἐπήγασας. ἐν γὰρ τοῖς χείλεσί σου, χάρις ἐκκέχυται πλουσιόδωρος, δι' ἧς τῷ κτίσῃ Δημητριανὲ ἀνέκραζες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὴν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τὸ θεῖον, διὰ σοῦ Παναγνε. σὺ γὰρ πύλη ἐδείχθης, δι' ἧς τῷ Κόσμῳ Θεὸς ὡμίλησε. καταφωτίζων τοὺς πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, ἡ. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

„ Τοὺς βοηθείας, τῆς θείας σου δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθενε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς ἔκχεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσι σε Παρθενε, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀθυμίας μου, τῆς ψυχῆς ἀπωθοῦ, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθενε, ἵνα σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν πειρασμῶν, σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθενε, ὅθεν σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτισικλεῶς καὶ χρυσαυγῆ, τὸ σκιωῶσαν, ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον Παρθενε, ἔδειξε λαμπάδα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πᾶσι παρέχων τὴν ζωὴν, ὡς Γεράρχῃ πιστὸν, καὶ θεορρήμονα, ἐν Ἐκκλησίαις σε Ὅσιε, τῷ Κυρίῳ εἰσωκίσατο· ἱερουργοῦντα μυστικῶς, καὶ πίστει μέλποντα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γρηγόρησε φύλακα ἡμῶν, κατεπλουτήσαμεν, Δημητριανὲ ἀοίδιμε. δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, κλύσαφῶς ἄγρια κύματα, καὶ καταιγίδας λογισμῶν κατακοιμίζοντα. τῷ βοῶντων, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δὲ ναῦν ἐπέλαμψον ἡμῖν ἡ μνήμη σου, Δημητριανὲ Μακάριε, πάντας εὐφραίνουσα Ὅσιε, τοὺς ἐν πίστει σοι προσρέοντας, καὶ ἐκβοῶντας ἐκτενῶς. σῶζε τὴν ποίμνην σου, ἐκπαντοίων πειρατηρίων ὡς ῥύσης θερμότατος.

Θεοτοκίον.

Δὲ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, ἐκ τῆς Ἐὔδα φυλῆς, ἄρχων ἡγέμων. σὺ γὰρ Παμακμωμε τέτοκας, τὰ αὐτῷ πρὶν ἀποκείμενα, τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, Χριστὸν ᾧ ᾄδομεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἐκπαπλαγέως κάμινος.

Ὁ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον, τῆς ψυχῆς ἐνεβάλαιον, τὸ καρτερικὸν καὶ ἀπαθὲς σαρκίον σε, ὡς θεῖον θησαύρισμα, καταπλουτοῦντες Ὅσιε, Δημητριανὲ, τῷ κηδείων τὸ κλέος, τὴν ῥῶσιν ἐξαιτοῦμεν, μελῳδοῦντες συμφώνως, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὧν ἰαμάτων χάριτας, ἡ σωρὸς ἀναβλύζουσα, πᾶσαν νοσημάτων καὶ παθῶν ἐπήρειαν, παντοίαν τε κάκωσιν, σωματικήν τε καὶ ψυχικὴν, πάντων θεραπεύει, Δημητριανῶ τῷ θείῳ. τῷ πίστει μελῳδοῦντων, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἱλέωσαι, τὸν σωτῆρα καὶ Κύριον, τῷ καταφυγόντων τῇ σῇ σκέπῃ Ὅσιε. πρεσβεύων ἀπαύστως τε, ὡς Θεῷ παρισάμενος, πάσης λυτρωθῆναι, τῷ ἐχθρῶν κακουργίας, Δαιμόνων

ὑπηρείας, καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν ἀδῦτα γέγονας, ἐν διαίτημα Παναγνε. ταῖς τῆς Παρθενίας καλλοναῖς ἀρᾳπτισα, καὶ πάντας καπύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ. θ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἱερεῖς Θεοτόκον. σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σὲ σεσωσμένοι Παρ„ θενε Ἁγνὴ, συνᾠδὰ σώματος χορείας, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁλόμε τῷ δάκρυϊ, μὴ ὑπερποιήσῃς, ἢ τὸ πανὸς ἐκ προσώπε παῦ δάκρυον, ἀφῃρικότα Παρθενε Χεισὸν κυήσασα.

Ἀρᾶσμε τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθενε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Ἱμνῶ καὶ προσκυνῶ, τῷ σοὶ προσφυγόντων, γενοῦ Παρθενε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὠτός σε ταῖς αἰτίσι, λάμπρυνον Παρθενε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκυσα, τὸς δυσεβῶς Θεοτόκον σὲ καπηγέλοντας.

Ῥαῖος Θεοτόκε, ἔφυ ὁ καρπός σε, οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχυσι τρόξεως, ἀλλὰ ζωῆς τοῖς ἐν πίστει σὲ μεγαλύνυσι.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος Ὄρος.

Μίαν ζισυπόσατον φύσιν, πανδοσεβῶς θεολογήσας, τὴν παμβασιλίδα Τειάδα, καὶ Θεαρχίαν τὴν ἀκατάληπτον. Δημητειανὲ ἀοίδιμε, Ἱεροφάντωρ Ἀξιάγασε.

Ἔχων τρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, ὡς Ἱεράρχης Θεοφόρε, τῷ τὴν ἱεραν καὶ φωσφόρον, πελάντων μνήμην σε Παμμακάρισε. μὴ ὀπιλάθε Ἅγιε, τῷ κτίσῃ πάντων παρισάμβος.

Ὅλον ἐμαυτὸν προσαγάγω, τῇ θείᾳ σκέπῃ σε Θεόφρον, Δημητειανὲ Θεοφόρε, ἐμῶν σφαλμάτων σειρὰς διαῤῥῆξον, καὶ σῶζων με προσβείαις σε, τῷ θείῳ φέγγει καπελάμπρυνον.

Θεοτοκίον.

Ἀρχὴ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγος. ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνῃ, Ἁγιωτέραν πάντων δῤράμβος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξε, ὡς ἀληθῶς σὲ Μηξοπάρθενε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τῷτο ὁ Οὐρανός.

Ἀγῶσα τὸν δρόμον διατελῶν, ἐν Ἁγίων Ἁγίοις σκηνώμασι, ναῷ κατοικεῖς, σέφος ἀφθαρσίας ἀπειλημφὼς, καὶ βασιλείας ἐν-

δυμα, μεγαλοπρεπέστε καὶ ἱερὸν, ἐν οἷς ἠγλαϊσμένος, Δημητειανὲ παρέσης, τῷ σῷ Δεσπότῃ ἀγαλλόμενος.

Ὡς ποταμὸς πεπλήρωσαι τὸ Χεισῦ, ζωηῤῥύτων νεμάτων θεσπέσιε. ὡς ὀφθεὶς, ἔλεον πηγάζεις πᾶσι ζωῆς, ἐλαία Παμμακάρισε. ὄρθης δὲ ὡς φοίνιξ Δημητειανὲ, εἰς ὕψος θεηγόρε. ὡς ἄμπελος δὲ πάλιν, τῷ ἀρετῶν σε φέρεις βότρυας.

Γνωφρανέθω σήμερον σωὴ ἡμῖν, ἐν τῇ μνήμῃ σε Πάτερ Τεσόλβιε Δημητειανὲ, δῆμος Ἱερέων καὶ ἀσκητῶν, πληθὸς Ὁσίων ἅπασα, πάντων τῶν Ἀγγέλων καὶ Προφητῶν, κηρύκων θεηγόρων, πάγματα Θεοφόρων, μεθ' ὧν ἀπαύστως ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῆς Παρθενίας τὸ καθαρὸν, ἐτιμήθη Μαρία Πανύμνητε. σὺ γὰρ Θεὸν, μόνη συλλαβοῦσα ἀδιαφθόρως, σεσαρκωμένον τέτοκας, μείνασα Παρθένος παναληθῶς, διό σε Θεοτόκον, Κυρίως ὑμνοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Οἱ τῷ Ναῷ σε Ἅγιε, κἀθ' ἑκάστην φοιτῶντες, καὶ τῇ σεπτῇ σε λάρνακι, προσιόντες ἐν πίστει. ὡς ἐκ πηγῆς ἀενάου, δαψιλῶς τρὸς ὑγείαν, ἀντλοῦσι μύρον ἔντιμον, τῷ ψυχῶν καὶ Σωμάτων, ἱκετικῶς, ὑμνῳδίας παύπας Ἱερόμυσα, Δημητειανὲ Πατὴρ ἡμῶν, Κυθηρίων τὸ κλέος.

Θεοτοκίον.

Πιμωτέρα πέφυκας, Χερυβὶμ τῷ Ἐνδόξων, καὶ Σεραφὶμ Πανύμνητε, τῷ φρικτῶν ἀσυγκρίτως, ἐνδοξοτέρα δὲ πάντων, τῷ Ἁγίων Ἀγγέλων, Ἁγιωτέρα Παναγνε. τὸν γὰρ κτίσαντα τῷ ὅλων σωματικῶς, τέτοκας Πανύμνητε Θεοτόκε. ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σε, λύσιν δεῖναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς αἴνους, ἦχος δ'. καὶ ψαλμὸν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'. Ὠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ γῷ τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φθορὰν, ὡς τὸ λόγε ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς Οἰκυμένης Θεομακάρισε. διόσε λόγοις θείοις δοξάζομεν, καὶ τὸν Ἁγίασε, μνήμην Ἑορτάζομεν Δημητειανὲ, ἄνεσιν προσάγοντες, τῷ πάντων κτίσῃ σε.

Πᾶσαν Ἱερῷ κηρύγματι, φωταγωγήσας τὴν γῆν, τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὴν τῆς ματαιότητος. καὶ τρὸς φῶς καθοδήγησας,

θεογνωσίας τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν ζόφῳ πάλαι τῆς ἀθεότητος. Πάτερ Θεόπνευστε, Δημητριανὲ ἀοίδιμε, ὡς παρεστὼς, θρόνῳ τῷ παντάνακτος, μὴ ἐπιλάθου ἡμῶν.

Πόθῳ τῷ Θείῳ πρύμνος, ἔτι τηλὺ σάρκα φορῶν, καὶ τὸν χεῖμῶ θεοδέμνιος, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, τροφανῶς ὁμοδίαιτος, τῇ ὀπηγείων μὴ ἀφισάμενος, τρὸς Οὐρανὸς δὲ, Πάτερ ὑψέμνιος. ὅθεν διέδραμες, ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον. Δημητριανὲ, θείαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτεινόμενος.

Δόξα. Ἦχος, δ'.

Λεῦτε τῇ πιστῶν τὸ σύστημα, Πνευματικῇ χορείαν ὑπιροπτεύωμεν. καὶ τὸν Ἱεράρχην Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Δημητριανὸν τὸν ἀοίδιμον. σήμερον γὰρ, ὡς παμφαὴς ἀστὴρ, ἀνατέταλκεν ἡμῖν, καταφωτίζων πάντων τὰς διανοίας τῇ πίστει, καὶ πόθῳ, τελοῦντων αὐτὸν, τηλαυγέστατον παναγυρίζειν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τὰς δούλους σου, φύλαττε διαπαντὸς Θεοτόκε. ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ, γ'. καὶ ς'. Ὁ Ἀπόστολος. Ἀδελφοὶ, πιστὸς ἡμῖν ἐστιν, Ἀρχιερεύς. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου. Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μνήσθητε ὦ ἀδελφοὶ Ἱερεῖς, καὶ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου, ἐν τῇ θείᾳ προσκομιδῇ καὶ τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος Κυριακοῦ Ἱερομονάχου, ζώντος καὶ τελειωθέντος, καὶ ἔχητε τὸν μισθὸν παρὰ Θεοῦ. ἔτω γὰρ κελεύομεθα εὔχεσθαι ὑπὲρ ἀλλήλων, καὶ ὁ ἀμελῶν γινωσκέτω ὡς κρίμα λήψεται, ὁ γὰρ γνοὺς καὶ μὴ ποιήσας δαρήσεται πολλά.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ

ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ,

ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ,

ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ.

ΜΗΝΙ ΙΟΥΛΙΩ, Α.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΞΩΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΚΟΣΜΑ ΚΑΙ ΔΑΜΙΑΝΟΥ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα. στιχηρὰ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, γ'. καὶ τὰ Ἁγίε, γ'.

Τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

Ὅλοι προθέμενοι.

Ὅλοι προθέμενοι, ἐν Οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι, ἐθησαύρισαν. δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν ἐδίδοσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα, χρυσὸν ἢ ἄργυρον, Εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο. ἀνθρώποις τε καὶ κτίσεσι, πᾶς ἐνεργείας μετέδοσαν. ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παῤῥησίᾳ προσβάσιν, τῷ θεῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλῳ ἐβδελύξαντο, τῷ ὄντι γῆς φθειρομένῳ, Οὐρανοπολῖται δὲ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι ἐχρημάτισαν. ἡ ὁμόφρον σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμόζηλος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος. διὸ τοῖς θαύμασι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τῷ Θεῷ εὐεργεσίαν τοῖς χρῄζουσιν. ὃς ἐν αἰτησίοις, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλῳ εἰσοικήσασα, ἐν ἑαυτοῖς τῷ Τειάδα, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες. ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρα τῶν ἰάσεων, ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι, καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι. πιστῶν τῶν προσφύγων, σωτῆρες λιμένες ἐν Χριστῷ. καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὸ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων παγμάτων.

Τοῦ Κωνσταντίνου τὰ ἆθλα, δεῦτε τιμήσωμεν. δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει, ἡ ἀσίγητος χάρις, Χριστὸς τὸ ζωοδότης, καὶ τὸ κραταιὸς, τοὺς ἐχθροὺς τροπωσάμενος. τῶν παθῶν καὶ Δαιμόνων καὶ ὀδυνῶν, τῷ ὄντι ἐκομίσατο.

Τῶν Λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει πηγάς. τῶν κεραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν καὶ κακῶν, τῷ λύτρωσιν παρέχει, διόπερ καὶ νῦν, Κωνσταντῖνε πολύαθλε, ὅσοι λαὸς ἱκετεύει ὅπως ἀεὶ, διασώζηται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς, διδαχάζει ξανῶς. ἐκεῖνα ὡς ῥόδα, τὰ πολύαθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγωνισμάτων, δι' ὧν ἀθανεῖς, ἐμπαθεῖς τε καὶ ἄῤῥωστοι, τῷ θρώσιον πλυνῶνται, ταῖς σαῖς δρυαῖς. ὑμνοῦσι τὸν σωτῆρα Χριστόν.

Δόξα. ἦχος δ'.

Σοὶ χύλη αἵματος τοῦ Μαρτυρίου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει, Κωνσταντῖνε πολύαθλε. τῷ γὰρ Σταυρῷ καθοπλίσας ἑαυτὸν, καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, προθύμως ἐλόμενος. γενναίως προῆλθες, τὰ ἀλογίστως αὐτεκατέστης, καὶ κατήχησας πάσας, τὰς δόξας τῶν δαιμόνων, ὡς νικητὴς στρατιώτης ὤφθης τοῦ Χριστοῦ. διὰ δυσωπήσου, ὡς παῤῥησίαν ἔχων, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρεσβεύειν τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ.

Εἴσοδος.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος, πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τὶς ἀναγγελεῖ τοῦτο ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τὶς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν, ἀληθῆ. γινεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελάμην. ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμί. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. ἐγὼ ἀπήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου, ἐξαιρούμενος. ποιήσω, καὶ τὶς ἀποστρέψει αὐτό; ἅπερ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία συντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων, ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς, ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας, προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ Ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ Βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος, εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν. καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ Ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περι-

θήσ-

ειθήσεται κόρυθα, κείσιν αὐυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀκόπτομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. σωσεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ὅπλα τὰς ἀθλοφόρους. πορεύσονται εὐσοχοι βολίδες ἀσραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ δικύκλου τόξου, τῶν νεφῶν ὑπεσκοπῶν ἀλεῦνται, καὶ ἐκ πεζοβόλου θυμοῦ, πλήρης ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀκατόπτως. ἀντιτάξεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλυμήνει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοφραγία, ἀνιχνεύσει θρόνους δυναστῶν. ἀκούσατε ἐν βασιλεῖς καὶ συνέτε, μάθετε δικασαὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ὅπλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη ὑμῖν παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὸν λιτὸν ἰδιόμελα. ἦχος, β'.

Πηγὴ τῶν ἰαμάτων, σὲ καὶ μόνον, ἐθεράπευσε τὰ ἔτη. ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος, θεραπεύει τῶν νοσούντων. ἀσυνδέτης γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν παναοίμνοι, ἐν παπεινότητι βίου, ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε. καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεαὶ τῶν νοσούντων, τὰ πάθη ἰώμενοι, ὥφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι. Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ Σοφῷ, ἀδελφοὶ περιπόθητοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἰάσασθε.

Τῷ Ἁγίῳ Κωνσταντίνῳ.

Ὑπερφρονήσας τῶν τῆδε γενεῶν, Παμμάκαρ Κωνσταντῖνε πανσεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔπεσύσας, καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος. σὺ ἐν τέχνοις μάρτυς, τὸν ὑφήφανον καθελὼν, ἐκόμισω τῆς νίκης τὸ σέφος, παρὰ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλείπῃς ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον. ἦχος, ά.

Τὸν ἀοίδιμον τῷ Χριστῷ, Κωνσταντῖνον τὸν ἀοίδιμον, συνελθόντες οἱ πιστοὶ, ἐγκωμίοις μαρτυρικοῖς, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς δοξάσωμεν. ἔτος γὰρ ἐπὶ τὸν πρὸς ἐχθρὸς ἀόρατος πόλεμον ὑπελθὼν, καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων χορεύων, τῷ ἀκαταλύτῳ χορείᾳ, παρίσταται τῇ οἰκουμένῃ, ἐρυσθαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει, τίς μὴ δοξάσει, τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν καὶ Ἐνδόξων Ἀναργύρων τὰ θαύματα. ὅτι καὶ μετὰ τὸν Ἁγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι τοῖς προσρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα, καὶ τὰ τίμια καὶ Ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρύουσι τὴν χάριν τῆς ἰάσεων. ὦ δίας Ἁγία, ὦ τίμιαι κάραι, ὦ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ἡμῖν χάριτος. διὸ ὕμνοις, ἀσωμεν τῷ μόνῳ Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατρεῖαν τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξε.

Εἰς τὸν στίχον. ἦχος, ά. Πανσέβαστοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Κωνσταντῖνε Ἐνδόξε ταῖς σαῖς, νοεραῖς τῶν λογίων σου, ἀναπνοαῖς τὰς ἄφρονας. τέλος Μακάριον, καὶ πυγμοῖς ὑδάτων, ὑπεδέξω δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίξας τὸν ἄσαρκον. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸν εἰρηνάρχην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς.

Κόσμος ὡραιότατος δειχθείς, ἀθλητῶν ἐν χάριτι, μεπεβιβάσθης γηθόμενος, πρὸς ἁρμόσμια. βασιλεῖ τῶν ὅλων, ἀληθῶς παρίσασαι, σὺν πάσαις ἀγγελικαῖς δυνάμεσι. μεθ' ὧν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸν εἰρηνάρχην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Μάρτυς ἀξιάγασε τὰ σὰ, λείψανα γηθόμενοι, σῶν ἀπαζόμεθα, καὶ ἀῤῥύομενοι, χάριν ἰαμάτων, πόθῳ σὲ γεραίρωμεν, καὶ πίστει ἐκτενῶς δυσωπῶμέν σε. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸν εἰρηνάρχην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. ἦχος, δ'.

Εὕτε τὸν πιστῶν τὸ σύστημα, Πνευματικὸν χορείαν ὑπερτίμωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, Κωνσταντῖνον τὸν πανεύδοξον. σήμερον ὡς Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ κατεφώτισε τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑπερτελούντων, τὴν μνήμην αὐτοῦ τὸν Πανσεβάσμιον.

Καὶ νῦν. Νεῦσον προσκλήσεσι.

Τροπάριον. Ἅγιοι Ἀνάργυροι. Καὶ τὰ Ἁγία. Οἱ Μάρτυς σε Κύριε.

Καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ὑπόκρυφον.

Εἰς τὸν ὄρθρον. καθίσματα τῶν Ἁγίων. ἦχος, πλ. δ'.

Τῶν Σοφίαν καὶ λόγον.

Ἰάματων δοτῆρα θαυματουργόν, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρα φωτογόν. τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, τῇ τῶν Πνεύματος χάριτι. τῶν παθῶν γὰρ τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντα. τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ τὸ φρόνημα θάλποντα. ὅθεν ἰαζεῖρ, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι. τῷ θείῳ τεμένει σου, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, Θεόφορε Κωνσταντῖνε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοὶ, τὸν μητέρα τοῦ παντων δημιουργοῦ, ἐν φωναῖς μεγαλύνομεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν. ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε παναμωμητε, τοὺς τιμῶντας σε σῶζε, καὶ φύλαττε πρεσβείαις σου, ἐκ πειρασμῶν παντοίων, καὶ νόσων καὶ θλίψεων. ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ τοῦ Θεοῦ παῤῥησίαν, οἰκτείρειν καὶ διδόναι, νοσημάτων τὴν ἴασιν, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν παναγιον τόκον σου.

Μετὰ τὸν β'. στιχολογίαν. ἦχος, δ'. Ταχὺ προκαταλαβε.

Σκέπασον λαμπρύνασα τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, ἀκτῖσιν ἀθλήσεως φωταγωγεῖς τοὺς πιστοὺς, Κωνσταντῖνε Μακάριε. ὅθεν σε τὴν Ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ἡμέραν, πίστει ὑμνολογοῦμεν, καὶ πιστῶς σοι βοῶμεν. ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε Παναμωμε, τὸν ὑψιστον, Θεὸν ἡ κυήσασα, σωμὰ ἀσωμάτοις αὐτὸν. ἀπαύστως ἱκέτευε, ἄφεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διόρθωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε χαίρειν, μόνη παναμωμητε.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. ἦχος, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ ἀκαπαύστως, καὶ ἔμπαιχος ἀθλητὴς καὶ ἀήττητος. τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα Πανεύδοξε, σέβας τὸ ἀμάραντον οὐρανόθεν ἐκτήσω, χαίρων σὺν Ἀγγέλοις δὲ, καὶ χοροῖς ἁπάντων. ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς, ἀνυμνοῦντας τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν.

Ὀπισωπήσωμεν ποτε Θεοτόκε, τὰς δωρεάς σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰμὶ γὰρ σὺ προῖσασο πρεσβεύουσα, τοῖς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο

ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; ἐκ ποίων δεινῶν. Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον, τοῦ τετάρτου ἦχου.

Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον. Ζήτει Ἀπριλίου εἰκοστῇ ἕβδμῃ. ὁ Ν'.

Δόξα. Τῆς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν.

Τῆς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. ἦχος, πλ. β'.

Ἡμέραν ἡ οἰκουμένη πᾶσα, ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου αὐγάζεται ἀκτῖσι. καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄθθεσιν ὡραϊζομένη, Κωνσταντῖνε βοᾷ σοι. θεράπων Χριστοῦ, καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν Ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ, Σῶσον ὁ Θεός, τὸν λαόν σου. Οἱ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰς, ς'. καὶ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, εἰς δ'.

καὶ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, εἰς δ'.

Οἱ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ, ά. Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Χαῖρε καθάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ δόλογίας πηγή. χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, ἅδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις. χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον ἄῤῥυχορον, χαῖρε Θεοτόκε Παναμωμητε.

Ῥημα τὸ λόγον, λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε Παναμωμε. Δαβιτικὸν χαῖρε, ἅρμα πολυώνυμον, ἅρμα μυστικοπλάστου, χαῖρε ἡ ἀσυγκείτως, τὸν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τὸν Σεραφὶμ, ὑπερφέρουσα.

Ἱερωτέρα νοερῶν δυνάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε. χαῖρε κτισῆς πάσης, ἀνωτέρα φύσεως, χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, χαῖρε πύλη Θρόνε, χαῖρε λυχνία πολύφωτε, χαῖρε μυστόνυμε Δέσποινα.

Ἅβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε, χαῖρε βλαστῶ ῥάβδε, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως, ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάεια, ἔπω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξώθησας.

Πειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας. τὸ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, ἀνεκλήφατα φύσιν, Παῤῥαγνε καὶ ἄῤῥεπτον, κατ' ἄμφω διαμένουσαν

πά. ὃν δυσώπει ἀπαύστως, ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῆς πει-
ρασμῶν ἀπολύτρωσιν.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάλληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν. ἡ τὸν Θεὸν
λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε
Παρθένε, διό σε πάντες γεραίρομεν, τῶν μετὰ Θεὸν προστασίαν
ἡμῶν.

Ἕτερος τῆς Ἁγίων Ἀναργύρων. Ἦχος, δ'.

Τῷ ὁδηγήσαντι Θεῷ.

Τοὺς ἐκ Θεοῦ δεδομένους, πᾶσιν ἡμῖν χάριτι, Θαυματουργοὺς καὶ
Γιατρούς, τῆς Ἐκκλησίας τὸ σήριγμα, τῆς δυσεβῶν τὸ κρα-
ταίωμα. σήμερον ἀγαλλιάσεως φωναῖς ὑμνολογήσωμεν.

Οἱ ἐν βυθῷ νοσημάτων, καὶ χαλεπῷ κλύδωνι, ἀῤῥωστημάτων χα-
λεπῶν, πεκυμιζόμενοι πάντοτε. δεῦτε λιμένι προσέλθωμεν χαί-
ροντες, τῆς Ἀναργύρων ἰατρῶν ὅπως σωθείημεν.

Οἶκος δειχθέντες τοῦ Θεοῦ καὶ Παντεργέτου Πνεύματος, ταῖς ὑῤῥώ-
τοις ἀρεταῖς, τὸν ἡμῖν Παμμακάριστοι, τὸν Θεῖον οἶκον δειπ-
νύετε πέλαγος, ταῖς Ἐπισκέψεσιν ὑμῶν Θείων ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῷ Θεῷ τὸ χωρίον, τῶν νοητῶν ζάπεζαν, τῶν καλλονῆ τοῦ
Γαλαάδ, τῶν ἀδιάβατον γέφυραν, καὶ ἀδιάσειστον κλίμακα,
Ἄχραντε, αἱ γενεαὶ τῆς γενεῶν πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἕτερος τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ἦχος, πλ. δ'.

Γραῦν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Τὸν Θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, δεινωνισμένος, καὶ τὸν δρό-
μον τετελεκὼς, τῶν πίστιν τηρήσας τῆς ἐνθέου, δικαιοσύνης
εὗρες τὸν στέφανον.

Ὁ Γραικίος Ἐνδοξε χορυφαῖος, σοῖς τοῖς ἀσωμάτοις, χηματίζων τὰς
ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ θλίσεως ἐκλύ-
τρωσε.

Μεγίστην τῶν δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν ἀθλοφόρε, τῶν γῆν
πᾶσαν περιπολεῖς. ῥυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, καὶ βύλα-
βεία ἀυμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ λόγον τὸν τοῦ Παιδὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου
τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τῶν ἀλγηδόνα
καταπραΰνον.

Η' Κατάβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Οὐρανίας ἀφίδος.

Τὸ Σχυρότατον ὅπλον, χαῖρε πιστῶν Δέσποινα, χαῖρε κραταὶ προ-
στασία, χαῖρε αὐτίληψις, χαῖρε βοήθεια, ἁμαρτωλῶν χαῖρε τεῖ-
χος, τῆς προσκαλουμένων σε, χαῖρε τοῦ Κόσμου χαρά.

Ὠφελείας λιμένα, χαῖρε σεσῳσμένον ἔρεισμα, χαῖρε τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς
Εὔας, ἡ ἐπανάκλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον, τῶν παλαιὰν δύκλη-
σιαν. χαῖρε ἡ ἀνοίξασα πάλιν τὸ δέσποιον.

Χαῖρε ἄφλεκτε βάτε, χαῖρε φωτὸς ὄχημα, χαῖρε τοῦ Ἡλίου νε-
φέλη, χαῖρε προέδοξε, καὶ προλάμπτε, τοῦ βασιλέως καθέ-
δρα, χαῖρε πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Παρόραμα Μήτερ, χαῖρε Ἀγνὴ Δέσποινα, χαῖρε ἡ ἀνήρωτος
χώρα, καὶ ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα, τὸν γεωργὸν τῆς ἁπάν-
των, χαῖρε γῆ, ἀληθειαν ἐξανατείλασα.

Νοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὤφθης τοῖς ἀνθρώποις,
ὡς ἔπρεπε θεαθῆναί σε. ὃν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῶς Θεοτόκον,
καὶ πιστῶν βοήθειαν, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀλεπαῖς ἀῤῥωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθέ-
νε, σύμοι βοήθησον, τῆς ἰαμάτων πηγῆς, ἀνελλιπῶς γινώσκω,
θησαυρὸν Παναμώμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντῶν, καὶ κτίζων πνεῦμα.

Τὰς σεπτὰς Θείων Ἀναργύρων, ταῖς τελεσηλίοις λάμψεσι, καταυ-
γαθεῖσα πανδυκλεῶς, ἰαμάτων δαδουχίαις, φωταγωγεῖ τὰ πέ-
ρατα, εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Γηγενικαῖς χοιαῖς συνημμένοι, καὶ παρεστῶτες Ἅγιοι, θρόνῳ δό-
ξης πανδυκλεῶς, ἐπισκέπτεσθε τοὺς κάτω, ἐν συμπαθείᾳ, πάν-
τοτε δεινῶν ἐξαιρέμενοι.

Πριδικῶς τῶν Θείαν Μοναρχίαν, θεολογοῦντες Ἅγιοι, ἐπολιτεύ-
σασθε ἐπὶ γῆς, ὥσπερ Ἄγγελοι, τὸ θεῖον ἀποπληροῦντες βού-
λημα, καὶ νῦν μακαρίζεσθε. Θεοτοκίον.

Φοβερὸς ταῖς ἄνω στρατιαῖς, ἐν σοὶ ἀφράστως ὤκησε, καθα-
ρωτέραν δύρικῶς, ὁρατῆς καὶ νοεμένης, Ἀγνὴ Παρθένε φύσεως,
διό σε μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅλος πυρακτέμενος, τῇ θείᾳ σοργῇ Ἐνδοξε, πῦρ καὶ δισμὰ,
ξίφη καὶ βασάνους, ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Ὑμνοις τὸν ποιήσαντα, προσομιλῶν δεινοῖς μόχθοις, Μάρτυς Σοφὲ, καὶ τὴν θεραπείαν, τῆς μολόπων δεχόμενος.
Ἁβδῷ δυναμούμενος τῇ θείᾳ, ἐχθρὸν φρύαγμα, ὡς ἀθλητὴς, Μάρτυς γαννιόφρων, δυσκόλως ἐπαπείνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἵνα προτυπώσησε, τὴν ἀφθορον Ἁγνὴ κύησιν, βάτος πυρὶ, ὤφθη καιομένη, ἀδαμιαῖος φλεγομένη δέ.

Καθίσματα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον ἐν σοὶ γαστρί.

Ἀμάτων φωστῆρες Θαυματουργοὶ, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ τῶν Πυθμάτος χάριτι. τῆς γὰρ παθῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῆς πιστῶν ἐν πάσῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε: ὅθεν ἰατρεῖον, τῆς ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν Θεῖον, Ναὸν ὑμῶν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, τοῖς ἐν πίστει προσρέχουσι. προσβάσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα τῶν Μαρτύρων. Ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Κωνσταντῖνος, ἀγωνισάμενος, τὸν δόλιον ἤχμισε, καὶ σεφανίτης σεβάσμιος, Χριστὸν ἐχρημάτισεν. ὅθεν ταῖς οὐρανίαις, νῦν σωθῆναι χορείαις, δόξης ἀδιαδόχου, ἐπαξίως μετέχων. διὸ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, τελοῦμεν πιστῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη κυήσασα, τὸν ποιητὴν τῶν πάντων, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου ἄχραντε. ῥῦσαι με τῆς παγίδος, τοῦ δολίου βελίαρ, σῶσόν με ὅτι πέφυκα, τῆς Χριστοῦ θελημάτων. αὐτὸν ἐκδυσωπῆσαι ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

ὨΙδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀνατολὴ, τοῦ πατρικοῦ ἀπαυγάσματος, καὶ Ἡλίου τοῦ ἐξαναστείλαντος, προωσφόρε, ἐκ τοῦ παθους. χαῖρε Θεοτόκε, νεφέλη κούφη καὶ ἔμψυχε, Παρθένε χαῖρε Μήτερ, χαῖρε δεδοξασμένη Παναμωμε.

Γῆ τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον Δέσποινα, τοῦ ἀσέκτου καὶ ἀΰλου ἀνθρακος, ἐν ᾧ ἐκαύθη διαῤῥαγεὶς, τῆς ἀδαμιαίας, φλογὸς τὸ χειρόγραφον. διόσου χαῖρε Ἰκράζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδόθη, ἡ χαρὰ καὶ ζωὴ καὶ ἀπολαυσις.

Γῆ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα, καὶ Ἀγγέλων σέβας καὶ διάδημα. διὸ ἡ γῆ καὶ ὁ Οὐρανὸς, μίαν Ἐκκλησίαν, συσάμενοι παναρμόνιον. τὸ χαῖρε σοι βοῶμεν, χαῖρε Δέσποινα Κόσμου, χαῖρε παντῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Κλίνη σεπτὴ, τοῦ Σολομῶν προδιέγραψε, κυκλερμήνευτος, δυνατὸς ἐξήκοντα. χαῖρε Παρθένε ἡ κιβωτὸς, κεχαριτωμένη, τὸ νοητὸν ἁγιάσματος. λαβὶς ἡ θεία χαῖρε, χαῖρε βάτε πυρφόρε, χαῖρε πύλη, καὶ κλίμαξ καὶ γέφυρα.

Ῥαίνουσε Πάναγνε μόνιμον ἐῤῥάμμενος, ἐξ αἰῶνος, λόγος ὁ προάναρχος, τοῦ Γακὼβ, κόρη καλλονῆ, καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' ἀσπλαγχνίαν ἀνέπλασε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων. ὃν ἀσιωπήτοις ἀπαύστοις, ὑπὸ πάσης ῥυθμίσαι με θλίψεως.

Γῆ τῶν πιστῶν καύχημα, πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν, πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Παναμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν Ἀκολουθίαν σου.

Ἀφθαρσίας καταξιωθέντες, τῇ ἀπενδύσει τῶν γεώδους σκηνώματος Ἅγιοι, σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε, τῆς τῶν Τριάδος θρόνῳ παρίστασθε.

Πολυώδυνα τῶν ψυχῶν, ἰᾶσθε πάθη, καὶ ἀῤῥωστίας τῶν σωμάτων θεραπεύετε, ἀσυλήτοι Ἀνάργυροι, ῥῶσιν χαριζόμενοι, καὶ τῶν λυπουμένων πάντων ἀνάκλησιν.

Οὓς προσρέχοντας εὐσεβῶς, ἐν τῷ Ἁγίῳ Ναῷ ὑμῶν, ἐπισκέψασθε Ἀνάργυροι, ῥῶσιν χαριζόμενοι, καὶ τῶν λυπουμένων πάντων μάψυξιν.

Θεοτοκίον.

Λαμπὰς τοῦ Θείου φωτὸς, ἡ ὑπερτέρα πάντων, ἡ τὸν ἄνθρωπον θεώσασα, ὡς Θεὸν κυήσασα, ἡ Θεοτόκος δοξάζεται.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁμοιώθης τῇ κτίσει σου, Θείοις Μαρτυρίοις Θεόφρον πάθεσι, καὶ λαμπροῖς στεφάνοις Ἐνδόξε, παραστὰς ἑστῶτος ὡς ἀπτοητος.

Φαντὸν ἐκ τῆς ὠδῆς σου, χάριτος ἱμάτιον νῦν ἐνδεδυσαι, τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Μάρτυς ἐκδυσάμενος.

Μέχις αἵματος Ἐνδοξε, πρὸς τὸν ἀμαρτίαν ἀγωνισάμενος, Νικηφόρος ἀναδέδειξαι, καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὁ Σωτῆρος, λόγος καταβέβηκεν Ἀειπάρθενε, ὥσπερ ὄμβρος καὶ ἐξήρανε, τῆς πολυθείας τὰ ὀμβρήματα.

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοεραὶ σαξαπέαν, καὶ πυραυνικὴν ἐναερίων φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως, ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου πάρεχε. ἵνα σοὶ τὸ χαῖρε, χαρμονικῶς Δέσποινα κράζω, χαῖρε πάντων ἐλπὶς ἀναταίσχυντε.

Ὡς χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπέραμωμε, χαῖρε ὑπέραγνε, χαῖρε τῆς Ἀγνείας πορφυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον, χαῖρε Παρθενίας, κοκκοβαφὲς ἐρυθρὸν ῥόδον, καὶ Θεοῦ τὸ διῶδες ὀσφράδιον.

Μυστικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον ἡβρύσασα, χαῖρε Θεία κελύφη, ἡ τὸ ὕδωρ τὸ ζὸν ἀναβλύζουσα, χαῖρε ἡ τὸν βότρυν, τὸν τῆς ζωῆς καρποφορήσασα, ἀγεώργητος ἄμπελος Δέσποινα.

Διόδευτε πύλη, χαῖρε δι' ἧς διώδευσε Χριστὸς ὁ Κύριος. Παραδείσου πύλας, ἡ ἀνοίξασα κόρη τῷ τόκῳ σου, χαῖρε δι' ἧς χαίρει, ὁ Οὐρανὸς καὶ γῆ χορεύει, ἡ τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνάψασα.

Μητρικὴν παῤῥησίαν, τὸν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Παναγνε, συγγενὲς φρονοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παῤῥίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν κεκτημένη προβαλλόμεθα.

Μὴ ξοπάρθενε κόρη, Παράγνε Πανάμωμε θεοχαρίτωτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῆς παθῶν καὶ τῆς πταισμάτων, τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ἄλλος. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Ἀνατολῆς ὁρμώμενοι, τῆς ὄντως φωτοδότιδος, οἱ κλεεινοὶ Χριστοῦ Ἀνάργυροι, φωτίζουσι τὸν κόσμον, ἰαμάτων λάμψεσι, καὶ τὸ σκότος λύουσι, τῆς παθῶν τὸ χαλεπόν.

Οἱ Νόσοις χειμαζόμενοι, καὶ πάθεσι πονούμενοι, καὶ ξυκυμίαις βυθιζόμενοι, ἀμέτρων συμπτωμάτων, δεῦτε καταφύγωμεν, τῇ λιμένι χαίροντες, τῆς Πανσόφων ἰατρῶν.

Τελά-

Τριάδα τὸν ἄῤῥητον, ποθήσαντες οἱ Ἅγιοι, ταύτης θεράποντες ἐδείχθησαν, διὸ ἐν συμπαθείᾳ, παύουν θεραπεύσι, τὰ δεινὰ νοσήματα, θαυμαζόμενοι ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἀνάτειλόν μοι Δέσποινα, ἀκτῖνα θείας γνώσεως, τῷ ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνωσίας δεινῶς συνεχομένῳ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανοίας ἄχραντε, πύλη ἁγία τοῦ φωτός.

Ἄλλος. Ὀρθίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε.

Εἰνόμβρος τῇ λόγχῃ ἀοίδιμε Κωνσταντῖνε, τεμνόμβρος ἔρερες', θείοις ἐλπίσι νοερόμβρος.

Τιμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότου σε χηματίσας, δόξης ἐκοινώνησας τότε, καὶ θείαις λαμπρότησιν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάτειλόν μοι Παρθένε, τὸν ζῶσάν με ἁμαρτίαν, ζωὴν ἡ κυήσασα, τὸν θανατώσαντα θάνατον.

Ὠδὴ. ς'. Τὸν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἐμψυχος χαῖρε Δέσποινα κόχλος, ἡ κογχύλη, σῶν ἀχράντων αἱμάτων, πορφυραυγῆ ἐρυθρὰν ἀλυργίδα, τῷ τὸ παντὸς βασιλεῖ πορφυρώσασα. τὸν ὑμνοῦσιν τὸν τὸ Ἀδὰμ, ἡ σκεπάσασα χαῖρε Πανύμνητε.

Τηλίζει μοι, τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς, ὁ αἰθήτος ἄρτος κόρη· Χριστιανῶν τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει, τὸ σὸν ἀδόμβρον Ἅγιον Ὄνομα. ἐντεῦθον καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα, τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι.

Τχνία ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε, κιβωτὸς ἡ Θεοχώρητος χαῖρε, χαῖρε σκηνὴ, χαῖρε Ἅγιον Ὄρος, χαῖρε τὸ ζῶντος Θεοῦ πόλις ἔμψυχε, παλάτιον χαῖρε Χριστοῦ, χαῖρε τέμενος θεῖον πολύφωτον.

Πέραγνε ὑπέραμωμε χαῖρε, τὸ τῆς φύσεως ὑπέρτιμον ἄνθος, χαῖρε κοινὴ θρασασία τοῦ Κόσμου, φιλοτιμία, καὶ χάρις θεόδοτος. τὸν ἄτιμον φύσιν ἡμῶν, ἡ τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Ἡ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, Παναγία Θεοτόκε Παρθενε. ὅτι πιστῶν σύνταγμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κραταιούμεθα. καὶ πόθῳ σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα ἀῤῥήτως δοξάζομεν.

Ὁ Γ' κρύπτωσε τὸν βυθὸν τῇ ἐλέᾳ, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπείρων θαυμάτων, ἡ τὴν πηγὴν, τὸν ἀσίγαον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα. ἀλλὰ ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἄλλος. Ζ άλην με λογισμῶν καταλαβοῦσα.

Ῥύοντες ὡς πηγαὶ τὸ Σωτηρίῳ, ἰάσεων ἴαματα, ἐκπλύνετε πάντα ῥύπον νοσημάτων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, Ἀνάργυροι φωστῆρες, τῆς οἰκουμένης ὑπέραμμοροι.

Ἅγιος ὁ Ναὸς ὑμῶν ὑπάρχει, θαυμασίοις κοσμούμενος καὶ σημείοις, ἐν ᾧ πᾶς τις προσερχόμενος ἐκ ψυχῆς, κομίζεται ῥῶσιν, ῥεωστικῶς μακαρίζων ὑμᾶς.

Ὡς δύο ἐκλάμπετε ἀστέρες, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας τῷ Χριστῷ, καὶ φωτίζετε πάντας ὀρθοδόξως, ἀκτῖσιν ἰαμάτων, Θαυματουργοὶ μεγαλώνυμοι.

Θεοτοκίον.

Ὡσον με ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, βυθὸς γὰρ σωτηρίας με ἁμαρτημάτων, καὶ χειμάζεμε κλυδώνιον ἡδονῶν, καὶ ζάλη τῶν Πνευμάτων, τῆς πονηρίας ἐκθλίβει με.

Ἄλλος. Γ λάθητί μοι Σωτήρ.

Ὑπέρμαχος πεφυκὼς, τῆς ὀρθοδοξίας θερμότατος, καὶ πλάνης σκληρότατος, εἰδώλων ζυγόμβρος, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Τερέωμά μου γενοῦ, καὶ τεῖχος Μάρτυς ἀσάλευτον, τὸ ἀθενὲς καὶ σαφρὸν, τὸ τῆς διανοίας μου, σκεπάζων Κωνσταντῖνε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Τρατείας φθοροποιοῦ, καὶ φθειρομένης ἠλόγησας, στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς, Παμμάκαρ Κωνσταντῖνε, τελείως ἠγάπησας, ἐν ᾗ Νικηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἐλαμψεν ἐκ σιῶν, ἡ τῶ ὑψίστω δωρεὰ, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκὸς, καθ' ὅσωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, ἐξιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον κατελάμπρυνε.

Κοντάκιον, τῶν Ἀναργύρων. Ἦχος, β'.

Ὁ Γ' τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλῶδε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἰατροὶ Θαυματουργοὶ Ἔνδοξοι. ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ὑπερασπίσει, τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε. τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης σοφίας καὶ σοφίας, ὑπάρχειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν ἰατρῶν, τὴν ῥῶσιν γὰρ δωρεῖται πᾶσιν ἀφθόνως. ὅθεν καὶ μοὶ διηγήσεως χάρις δεδώρηται, ὑμνῆσαι ὡς Θεοφόρους, διαρέσεις Χειρῶν, καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλῆθη παρέχοντας, ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται. τὸν Κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Ἦχος, γ'.

Κωνσταντῖνε σήμερον, τὴν ἱερὰν πανδοχίαν, οἱ πιστοὶ ἐν ἄσμασιν, ὑμνολογοῦμεν συμφώνως. Ἄγγελοι μετ' εὐφροσύνης σωμφδοκῶσι, Μάρτυρες μετ' εὐφροσύνης, νῦν συγκροτοῦσι. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθη, Μαρτύρων κλέος ὑμνῶ καὶ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ Στερρὸς ἀθλητὴς καὶ Ἱερὸς Κωνσταντῖνος, στρατιώτης τὸ πρὶν ὑπάρχων πρὸς ὀδηγίαν, ἐξῆλθε τῆς πλάνης καὶ τῆς ἀθείας. τὴν τῶν ἑλλήνων σκληρὰν θρησκείαν, καὶ ματαιότητα, καὶ μεγαλύνων πίστιν ἀκράδαντον, καὶ ἀληθινὴν τοῦ βασιλέως Χριστοῦ. ὑμφεσμένος ὥσπερ ὁπλίτης αὐτῷ, τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐγκαυχώμενος σφοδρῶς τοῖς παθήμασι τοῖς θείοις. ὅθεν πάντες ὁμοφρόνως ὑφυμνῶμεν. Μαρτύρων δόξα, ὑμνῶ καὶ καύχημα.

ΤΩ͂ ΑΥ͂ΤΩ͂ ΜΗΝΙ͂, Α΄.

ΜΝΗ΄ΜΗ ΤΟΥ͂ Α΄ΓΙΟΥ ΜΑ΄ΡΤΥΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ΄ΝΟΥ

ΤΟΥ͂ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ͂.

Εἰ καὶ πατάσει, Κωνσταντῖνον τῷ ξίφει.
Καὶ νεκρὸς, ἐχθρὸν σὺ πατάσεις Κυρίε.
Πρώτη Γαλία Κωνσταντῖνος, τιμὴ κεφαλὴ ἐτμήθη.

Ο΄τοι οἱ Ἅγιοι, ὑπῆρχον ἀπὸ διάφορα μέρη, εἰς δὲ τὸν ἀριθμὸν ἦσαν τριακόσιοι. ἠπῆγον δὲ εἰς τὴν Ἁγίαν πόλιν Γ΄ερουσαλὴμ, διὰ νὰ προσκυνήσουν, καὶ ἀφ΄οῦ ἐπροσκύνησαν ὅλα τὰ ἁγιάσματα, ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν Γ΄ερουσαλὴμ, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Γορδάνου, καὶ ἐκεῖ διέτριβον. ἐλθόντες δὲ μίαν τῶν ἡμερῶν ὅλοι εἰς τὸ Φοινίκαλον, εὗρον ἕνα πλοῖον καὶ ἐμβῆκαν ὅλοι μέσα, καὶ πλέοντες ἔφθασαν εἰς τὴν Φοίνικον νῆσον Κύπρον, εἰς τὸν λιμένα τῆς Πάφου. ὅμως τὸ πλοῖον βιαζόμενον ἀπὸ δυνατὸν καὶ μεγάλον ἄνεμον ἐτζακίσθη, οἱ δὲ Ἅγιοι θεία χάριτι, διεσώθησαν ὅλοι ἀβλαβεῖς, καὶ διεμερίσθησαν εἰς ὅλον τὸ Νησίον τῆς Κύπρου. ὁ δὲ Ἅγιος Κωνσταντῖνος μὲ καὶ ἑτέρων ξένων, ἦλθον εἰς ἕνα μέρος τὸ λεγόμενον τῆς Ξαχιάδος, καὶ ἐπεριπατοῦσαν Ἀποστολικά, καὶ ἐκήρυσσαν τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. ἀκούων δὲ τοῦτο ὁ ἡγεμὼν τῆς Κύπρου Σαβῖνος ὀνόματι, τοὺς ἐφυλάκισεν ἐμφροδσύτους, καὶ ἐξεπάζοντάς τους ὁμολόγησαν τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν, καὶ μὴ ἀρνούμενοι, δέρνονται μὲ ὠμὰ βούδρα, ἔπειτα βάλλονται εἰς φυλακήν. καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐπρόσταξε νὰ τοὺς σύγαλεν ἐμφροδσύτους, καὶ πάλιν μὴ πειθόμενοι νὰ θύσουν Θεῷ ἀλλοδόξῳ. προστάσει νὰ τοὺς κρεμμάσουν κατακέφαλα, καὶ νὰ καταξέουν

τοὺς

τὰς σάρκας αὐτῶν, ὡς τόσον ὁπῶ ἐκοκκίνισεν ὅλη ἡ γῆ ἀπὸ τὰ αἵματά τους. ἔπειτα πάλιν ἀπλώνονται ἐπάνω εἰς πυρωμένους ταύλες σιδηρᾶς, καὶ τότε γονομένου, ἔμειναν μὲ τὴν χάριν τοῦ ζωοδότου Χριστοῦ, ἀβλαβεῖς. μὲ δὲ ταῦτα, ἐκάρφωναν τὰ ποδαράκια τους, μὲ καρφιὰ, καὶ παρεβιάζον αὐτοὺς ἔχειν τάχους, μὲ δὲ ταῦτα προσεβλήθησαν ἐν φυλακῇ, καὶ μετὰ παρέλθουσιν τινῶν ἡμερῶν, προσάξει τοῦ ἡγεμώνος, ἤγαγον αὐτοὺς ὁπῶ τὸ Βήματος, ἀνελιβῶς δὲ ἐξεπάσας αὐτοὺς, καὶ δίρων ἀμπασαλόυτας, μᾶλλον δὲ σαθερὰς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἔδωκε τὴν ἀπόφασιν, καὶ ἔκοψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. κάποιοι δὲ ἀλλαβεῖς Χριστιανοὶ, διὰ νυκτὸς ἐπῆραν τὰ σώματα τῶν Ἁγίων, καὶ ἐθαψάντα ἐντίμως εἰς ἕνα χωρίον λεγόμενον ὁρμήδιαν. μὲ δὲ χρόνους ἱκανοὺς, ἐφανερώθησαν τὰ Ἅγια αὐτῶν λείψανα ὡς πηγὴ βρύουσα ἄφθονα ἰάματα, ὥστε ὁπῶ, καθ΄ἑκάστην ἄπειρα θαύματα ἐτέλουν καὶ διαφόρους νόσους καὶ πάθη ἐθεράπδυον, καὶ κωφοὶ παραυτίκα τὴν ἰατρείαν ἐλάμβανον δι΄ενεργείας τῶν Ἁγίων Λειψάνων. πρὸς τούτοις ὁ ἡγεμὼν τῆς Κύπρου τὸ τότε καιρὸ, σωνεχόμενος μὲ δυσεντερίαν ἦγεν διασμικὴν, καὶ κωφότατα τῶν ὠτίων του, ἐπῆγε μὲ πόθον εἰς τὰ τῶν Ἁγίων Λείψανα, καὶ ὢ τοῦ θαύματος, ἐν τῷ ἅμα ἔλαβε τὴν ὑγείαν του, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεὸν, τὸν δοξάζοντα τοὺς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας, καὶ ἐκχέοντας τὸ αἷμα αὐτῶν δι΄αὐτὸν, ὁ ὁποῖος Αὐθεντὴς, μὲ τὸ νὰ ἰαζδυθῇ καὶ ἀπὸ τὰς δύο τοῦ ἀθενείας, τὴν διασμικὴν λέγω, καὶ τὴν κωφότατα τῶν ὠτίων του, ἔκτισεν Ἐκκλησίαν μεγάλην ἐνθεμελίων, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, τοῦ Θαυματουργοῦ, καθὼς τὸ μαρτυρεῖ καὶ τὸ μνήματα, ὁπῶ εἶναι εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Ἁγίου Βήματος τῆς Ἐκκλησίας, εἰς δόξαν καὶ ὕμνον τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Γησοῦ Χριστοῦ. γινώσκετε προσέτι, φιλοσεβεῖς Χριστιανοὶ, ὅτι ὅσοι ἀῤῥωσημένοι ἔρχονται μὲ πολλὴν καὶ μεγάλην δλάβειαν, ἰατρεύονται ἀπὸ κάθε λογῆς ἀθενείαν, διὰ προσευχῶν καὶ ἱκεσιῶν, τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Κωνσταντίνου. ταῖς αὐτοῦ Ἁγίαις προσευχαῖς, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω΄δὴ, ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἄφθορος χαῖρε. Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος, τὸ ξένον χαῖρε, καὶ φρικτὸν μυστήριον, χαῖρε Ἀγγέλων τρυφὴ, χαῖρε ἀνθρώπων χαρά.

Γῆ πόλις ἐμύχε, τὸ βασιλέως τῆς βασιλέων Χριστὸ, ᾧ ἧς ἐλαλήθη δεδοξασμένα, χαῖρε Θεόνυμφε, χαῖρε ἡ κλίμαξ, δι' ἧς μεταβαίνομεν πρὸς Οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν.

Ἅ Ειμὼν θεοφύτευτος, ὑώδης κῆπος θεοβλάστητος, ἀνέδειξε Θεὸς Παρθένε, ἀθανασίας ἄνθος βλαστήσασα. διὸ συμφώνως τὸ χαῖρε σοι κράζομεν, χαῖρε χαρᾶς χορηγὲ, χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

Ὑ Πέρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτίμας παθῶν με λύτρωσαι, ἵνα σοι χαριστηρίως τὸ χαῖρε κράζω, χαῖρε Ἀγνείας πηγὴ, χαῖρε ταμεῖον πάσης καθαρότητος, χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ, χαῖρε χωρίον Χριστοῦ.

Ν Ενέκρωμαι Παῖαγνε, τῆς ἁμαρτίας πιὼν τὸ φάρμακον, καὶ προσρέχω σοι πίστει, τῇ τεκούσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. τὰς σὰς πρεσβείας τὸν δοῦλον σε ζώωσον, καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι μόνη Ἁγνή.

Ῥ Ῥήτῳ κυήσεισσα, φευκτῶν ἀῤῥήτων ἡμᾶς ἐξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων, διὸ φευκτῆς με ῥῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀῤῥήτε χαρᾶς καταξίωσον, ἵνα ὑμνῶσε ἀεὶ, τὸν πολυύμνητον.

Ἄλλος. Τὸ παλαιὸν εἰκόνι τῇ χρυσῇ.

Ὁ Λαὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, σωματροιζόμενος πίστει, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν Μακάριοι, τὰς δωρεὰς ὑμῶν καταγγέλλει, τὰς ἰάσεις ὑμνεῖ, ἀνδρείως περιφανῶς, τὸν ζόφον τὸν σκοτεινὸν, καὶ μακαρίζει ἀεὶ, τὸν πολιτείαν τὸν σεπτόν.

Λ Εῦτε ἴδωμεν τὸν πηγὸν, πίστει θαυμάτων ῥεῖθρα πηγάζοντα. καὶ τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ ἐκβοήσωμεν ὁμοῦ, ὡς θαυμαστὸς εἶ Θεὸς, ὃς ἔδοξε τέτρατα ἔθνη τῶν γῆς, διὰ τῶν σῶν θεραπόντων.

Ῥ Ῥαιώθη ὁ ναὸς, τῶν Ἱερῶν Ἀναργύρων, ἐν θαυμασίοις πολλοῖς καὶ τέρασι, ἐν ᾧ ποικίλα ἰῶνται πάθη, τῶν ἐν πίστει ἀκλινῶς προσερχομένων ἐν αὐτῷ, καὶ τῷ Θεῷ ὕμνεσιν ἀναπεμπόντων ἀεὶ, ὡς χορηγοῖ τῶν ἀγαθῶν.

Θεοτοκίον.

Κ Αταβαίνεται Χριστὸς, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου Θεοχαρίτωτε, καὶ τὸς χειμάῤῥους τῆς ἀνομίας, καταπαύσει ὡς Θεὸς, καὶ

καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πηγάσει τοῖς μέλπουσιν, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φ Έγγει τῆς ἄνω φρυκτωρείας, αὐγαζόμενος γενναίως στρατιῶτα. τὰς ὑμνῳδίας σε νῦν, φωτίζεις μελῳδοῦντας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑ Μνοις τῶν πάντων ἐργάτιν, πυρακτέμονα τῶν ζήλῳ τότε Μάκαρ. καὶ πυρὶ αἰθητῷ, φλεγόμενος καὶ μέλπων, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἅ Ἷμασιν αἷμα συγκεράσας, σὸν τὸ τίμιον Δεσπότα φιλανθρώπε, κοινωνὸς τῶν αὐτὸν ἐδιήχθης παθημάτων. ἀναβοῶν Μακάριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τ Ἄξεις Ἀγγέλων καταπλήττει, μυστήριόσε τὸ βάθος Θεοτόκε. ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ σαρκούμενος ὤφθη. ᾧ μελῳδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, ἡ. Ε' πταπλασίως κάμινον.

Ν Ενεκρωμένῳ ζώωσον, συμπαθείσαν ἀνάστησον, τεθαυματισμένῳ, τὸν ψυχόν με ἴασαι, τὸν νοῦν με ἐρρύσθμισον, τῶν πειρασμῶν τὰ κύματα, φαίδυνον Παρθένε, καὶ βοῶντα με σῶσον. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡ Σὶν ὀλισθὼν κραυγάζω σοι, μνήσθητί με φιλάνθρωπε, κλαίω ὡς ἡ πόρνη, καὶ βοῶ σοι ἥμαρτον, ὡς πάλαι ὁ ἄσωτος, μεταποιοῦντα δέξαι με, τὸν ἀπεγνωσμένον, διὰ τῆς Θεοτόκε, προθύμως ἵνα μέλπω. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐ Κετικῶς βοῶμέν σοι, Θεοτόκε Παρθένε, μετὰ τῶν ἀπείρων νοερῶν δυνάμεων, μαρτύρων Ὁσίων τε, καὶ Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ποίησον πρεσβείαν, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει, ἐνθέως μελῳδούντων. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅ Λως ἀδύτε γέγονας, ἐν διαίτημα παῖαγνε, τῆς Παρθενίας, καλλονῆς ἀπράπτωσα, καὶ πάντας κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δι-

Λόγον Θεὸν τὸν ἄναρχον, καὶ πατρὶ συναΐδιον, τὸν ἐκ τῆς μὴ ὄντος, πατρικῷ βουλήματι, τὸ παῦ συσπάμενον, θεοπρεπῶς γεγέννηκας, σάρκα γενόπα δι' ἡμᾶς τὰς ἀνθρώπας. διό σε Θεοτόκον, ὀρθοδόξως φρονοῦμεν. Χεισὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑρωτέρα πέφυκας, Θεοτόκε Παναμωμε, τῆς ὑπερκοσμίου, τῆς Ἀγγέλων τάξεως. τὸν τόπον γὰρ τέτοκας, δημιεργὸν καὶ Κύριον, ἐκ Παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νυδύος, ἐν δύω ταῖς ὐσίαις, ἀσυγχύπως ἀξέπτως, μιᾷ δὲ ὑποσάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ἄλλος. Γ ἢ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Νῦν οἰκοῦντες ἐν Οὐρανοῖς, ἐκτήσασθε πολίτευμα σαφῶς, ἀγωνισάμενοι καλῶς, καὶ τὸν ὄφιν καταβαλόντες, καὶ χάειν λαβόντες, τὸ ἰᾶσθαι βροπῶν νοσήματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον, Ἀνάργυροι Κυείου.

Δικαιόγετε ὀφθαλμοὶ Ἅγιοι, ἐντεῦξει πρὸς Θεὸν, χωλοῖς παρέχετε σαφῶς εὐδρομίαν, καὶ παρειμένοις ὑγείαν τελείαν, θαυμαζόμενοι πίσει Ἀνάργυροι. ὅθεν καὶ χέος, ὑμᾶς ἀνευφημοῦμεν.

Ὡς Παράδεισος νοπὸς Ἅγιοι, γνωρίζεται ἡμῖν ἔπος ὁ οἶκος, μυσικῶν ὠδῶν ἀεὶ προσφέρων τῷ ἐνθέῳ χάειν, ὧν ὑμῖν Γησοῦς ἐχαείσατο, κατευωδιάζων ἡμῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Ἐξ αἱμάπων σου Γερῶν, σεσάρκωται ὁ πλασεργὸς ἁπάντων, καὶ σοῦ προῆλθεν ἐκ γαστρὸς, σὲ Παρθένον διαφυλάξας. ὦ θαῦμα θαυμάπων, ὦ καινῶν μυσηείων φανέρωσις, ἐν σοὶ πεφραγμένων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ε' πλαπλασίως κάμινον.

Ἀντοδαπαῖς Παναγνε, ξενιπείαις κυκλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τὸ βέος σωζόμενοι, προσάτευε ὀξύπατον, καὶ σωτῆρα καὶ σύμμαχον, πάντες οἱ πισοί σε, πρεσβεύτριαν τοῦ δεσπότου, προσφέρομεν βοῶντες, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων, τὴν παρθενπόκον σου μνήμην.

Μαρτύρων ἀλύσεσι, δεδεμένος Παυόλβιε, καὶ ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδούμενος. προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, σεφανηφόρε λύσιν αἰτῶν, ἄλλως θαυμαστὸν, τῶν πρὸς τὸν ὅλων Δεσπότην, θεόφρον παῤῥησίαν, κεκτημένος δυσώπει, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας, χειστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαΐαις παναγνε, ταῖς Ἀγγελικαῖς, σωπεισθμήθης τάξεσι, μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορεύων Μάρτυς ἀεί. θαυματοποιίαις ἰαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ πισῶς μελωδοῦντας. λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὡμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις, ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ δημιεργὸς καὶ λυτρωτὴς τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεννήτορ παύτῃ λαβών. ὅθεν Θεοτόκον, οἱ πισοὶ σὲ Κυρίως, δοξάζουσι βοῶντες, καὶ πισῶς μελωδοῦντες, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἔφριξε πᾶσα κτίσις.

Δεῦτε πᾶσαι γενεαὶ, μακαρίζωμεν τὸν ἀειμακάριστον, ὡς προεφήτευσας, Θεογεννήτορ ἐκ Θείου Πνεύματος. καὶ ὡς τεκοῦσα τὸν χαρᾶν, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, χαῖρε ζωῆς θησαυρὲ, χαῖρε κρίνον, ψυχικὸν μέλι βρύουσα.

Ῥῆσας Δέσποινα Ἁγνὴ, τὸ προπάτορος Ἀδὰμ τὸ ὀλίθημα, καὶ τῆς προμήτορος Εὔας τὸν λύπον, εἰς χαρὰν ἔτρεψας. ὡς ἔν αἰτία τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, χαῖρε χαρὰ τῶν πισῶν, χαῖρε τῶν Χεισιανῶν ἀγαλλίαμα.

Ξιον χαῖρε σοι βοᾶν, ἐν σοὶ τῷ θεῷ σωθῶς, ἡ ἀείδιος χαρὰ ἐσκήνωσε, Παρθενε κόρη θεογεννήτρια. χαῖρε ἀδύδειτε ξυφῆς, χαῖρε ἡ χρυσόρειθρος ἀθανασίας πηγὴ, χαῖρε νέκταρ ἀληθὲς ἡ προχέουσα.

Γάσει με βέλει γλυκερῷ, τὸν καρδίαν ὁσὸς πόθος πανάμωμε. καὶ ἐκ βιάζει με, χαῖρε σοι κράζειν, διὰ παντὸς καὶ βοᾶν, χαῖρε γαλυὴν καὶ λιμὼ, χαῖρε ἡ ποντίσασα τὸν νοητὸν Φαραὼ, γλυκυτάτῃ ἀδιάβατος θάλασσα.

Ὠτισον πύλη τὸ φωτὸς, τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα δέομαι, ἅπερ ἡμαύρωσε, τῆς ἁμαρτίας σκότος βαθύπατον, καὶ μετανοίας μοι αὐγὴν, καπάπεμψον Δέσποινα, καὶ αἰωνίως πυρὸς, μεσιτείαις σου Ἁγνὴ ἐλυθέρωσον.

Ῥίπτωσι μόνε Βασιλεῦ, τὸν δυτέραν παρυσίαν καὶ δέδοικα, ὅλος κατάκειτος, ἠπορημένος ὑπάρχων Κύριε. διὸ προτέλευσον βοῶ, διὰ τῆς τεκούσης σε, φεῖσαι καὶ σῶσόν με, ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Ἄλλος. Ε΄ ποίησε κράτος, ἐν βραχίονι.

Ὡς μέγιστος ἔπος, ὁ Πανάγιος Ναὸς Ἀναργύροι, φῶς ὃν ὑπεφοίτησε, μεγάλα καὶ φοβερὰ, ἐπετελεῖτε ἀληθῶς, σημεῖα καὶ τέρατα σοφοί. διὸ μεγαλοφώνως σπουδάσαντες, σήμερον ὑμᾶς δοξολογοῦμεν.

Συνάξωμεθα πάντες νῦν χορεῖς πνευματικοὺς, δοξάζοντες κοσμοῦντα τὸν Θεόφρονα, Δαμιανὸν τὸν κλεινὸν, τῷ διάδοχα τῷ σεπτῷ, δοξάσαντες ἔργοις ἀγαθοῖς, τὸν τοῦ παντὸς Δεσπότην, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σωτῆρα πάντων.

Ἠνέωκται πᾶσιν ἰατρεῖον ὑπὲρ γῆς, ὁ Ἅγιος τῶν Ἀναργύρων οἶκος, τῇ προσφοιτήσει αὐτῶν, ὑποπαύων πυρετὸς πνευμάτων λυττώμενος δεινῶν τοὺς κακοπονουμένους, καὶ παντοίαν ἴασιν χορηγῶν ἀνθρώποις.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα Παρθένε τῶν Χερουβὶμ ἀνωτέρα, ἀνώτερον ἀπέργασαι τὸν ὠδῖνα, τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν, καὶ τοῦ βίου πειρασμῶν, καὶ δίδυμα βαδίζειν ἀσφαλῶς, τοὺς σωτηρίους τρίβους, τοὺς φέροντας ἄχραντε πρὸς τὴν ἄνω πόλιν.

Ἄλλος. Ε΄ φθέγξε πᾶσα ἀκοή.

Τοὺς χῶρες νῦν μαρτυρικῶν, δωδίαν ἀναπέμπουσι χάριτι, καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν, ἀῤῥήτῳ λόγῳ πάθη διώκουσιν, ἀναπηγάζει τὰ ὁσά, ἰάσεων νάματα, καὶ καταρδεύει ψυχὰς, τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ὡς μέγαν πῦργον τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἱερῶς σε γεραίρομεν. ὡς σύλον ἄσυλον, καὶ ὥσπερ τεῖχος ὄντως ἀπόρθητον, ὡς στρατιώτην δὲ σεβάσμιον, Θεοῦ τὰ παντάνακτος, ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν, ὡς φωσφόρα νοητὸν ἐν τοῖς πέρασι.

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν, ἣν θεία μνήμη σε, τοῖς σὲ τιμῶσι Μάρτυς Κωνσταντῖνε, μεθ' ὧν μνημόνευε ἡμῶν, ἐκ πάσης αἱρέσεως καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς, τοὺς τυφλώττοντας ψυχῶν μου τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς λογισμοῖς, ἐσκοτισμένους καὶ κινδυνεύοντας. καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν κινδύνων καὶ θλίψεων. ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ καταφύγιον.

Ἐξα-

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι Μακάριοι, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, καὶ θεραπεύειν ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προσερχομένους, τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει, διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος.

Γυναῖκες ἀκηδέσατε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων Ἅγιε, σὺ θαυμασίως παρέχεις, Κωνσταντῖνε Ἀθλοφόρε, ὡς ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, τὴν παῤῥησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκαλουμένους προφθάνων, καὶ διασώζεις σοὺς δούλους.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἄχραντε, βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα τὰ πάντα. αὐτὸν Θεομακάριστε, ἱκέτευε ῥυσθῆναι με, χειρὸς δολίας δράκοντος, τὴν παρανυμφίαν καρδίαν, ἐξ ἡδονῆς ψυχοφθόρου.

Εἰς τοὺς αἴνους, εἰσοδικὰ προσόμοια, δ΄. ἦχος, ά.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα.

Τῇ, παμφαεῖ πανηγύρει τοῦ Θείου Μάρτυρος, δεῦτε πάντες, καὶ πιστῶς ἐφαπλώσωμεν. φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτὴν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Γηγενῆ, τὸν δοξάσαντα τὸν Μάρτυρα.

Τὸν ἀειθαλῆ τῆς ἄνω πολιτείας πιστοὶ, ὡς καρτερὸν ὁπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως σπουδάσαντες, ᾠδαῖς μυσταικαῖς, ἐφυμνήσωμεν, λέγοντες, Θαυματουργὲ Κωνσταντῖνε Μάρτυς Χριστοῦ, ἀπάλυνε τῶν ὑμνούντων σε.

Τὴν δυσσεβείας τῶν πλοῦτον καὶ τὸ λαμπρόπαν, ἀθλητικοῖς κατέπατοις, ἑαυτῷ θησαυρίσας. πᾶσαν τὸν ἰσχύσε, δῶρον Θεοῦ, σεαυτὸν προσευπρόσδεκτος. ἀπλήρωτος ἐν τοῖς ἔργοις μὴ ἀπεδῆς, τὸν θεοδώρητόν σε πρόσκλησιν.

Δόξα. ἦχος, δ΄.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, στρατιῶτα Κωνσταντῖνε. χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας, πάντων καταφρονήσας, διὰ ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἐν Οὐρανοῖς γὰρ τὸ σῶμα σου, πᾶσαν νόσον ἀπελαύνει ἐξ ἀνθρώπων, Χριστὸν ὃν ἐπόθησας, αὐτὸς σὲ δοξάζει μακάριε.

Καὶ

Καὶ νῦν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τὰς δούλας σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆ Ἁγίᾳ.

Ὠδὴν γ'. καὶ ς'. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον.

Ζήτει τὴν, κγ'. τῆ Ἀπριλίῳ Μηνός.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι δίκαιος.

Δίδοται καὶ Ἅγιον ἔλαιον, ἐκ τῆς Καντήλας τῆ Ἁγίᾳ.

ΤΕΛΟΣ, τῆς Ἀκολουθ. τῶν Ἁγίων Ἀναργύρ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Καὶ τῆ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Κωνσταντίνᾳ.

